

საქართველო

ფასი | ღირსი

გვერდითი

gazeti@inbox.ru

3 ვინ
ოხნებოვს
ასალ
ღიქტა-
ტორზე?

12

27 ივლისს საქართველოში ერთსქესიანი პოლიტორწინება მოხდა!

Euobserver –
ბიძინა ივანიშვილი
თანამდებობიდან
ასალ წლადე
გადადება
5

ბოძი პირდაპირ
ეთერში, ანუ
ვის უხვანსალაბს
თავხელიძე?
7

10 ვია მეფარიშვილი:
რატომ უნდა
გავიღოთ ფული
ჩვენი ჯიბიდან
დამნაშავე
ხელისუფლების
სასარგებლოდ?!

2

«ფეოდალი» სიდაშელი და მისი გომბორელი «ყმაბი»

4

მიუა და ვანო აგერიკულ ხაპსს ეჭიდაბიან

14 ლაშა ამირეჯიბი:
ოქტომბერში უს-ს
მადლჩინოსნები
«ნახირონალების»
დავალებით
არაულობას გეგმავან

გურამ თდიშარიია:
სტალინის ძეგლი
25 ძველ ადგილს
არ დაუბრუნდება

9 როდის უნდა
საქართველოში
დასავლეთის აგენტური
პარკაში და რა სფრთხე
ეშუქება ივანიშვილის
სიხოხსლანს?

8 ჟვანიასთან ერთად დაღუპული
რავლ უსუპოვის
სახელზე რეგისტრირებული
არასამთავრობო ორგანიზაცია
ხესკოდან დაეძა იღებს
მრავალთასიან გრანტს

23 სააკაშვილმა
«ოხნებას»
ჭიბლაყი
ამოსხსო –
უენყალაბულა გუნავე
მეტროსოვის ხიხე დატოვა

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

დავუშვათ, „საქართველო და მსოფლიო“ ნაკითხვას ქალბატონი ხიდაშელი არ კადრულვს, მაგრამ ამ წერილს, რომელსაც 50 კაცი – მისი უშუალო ამომრჩეველი(!) აწერს ხელს, იგი უსიკვდილოდ მიიღებდა! რას მივანდროთ ხიდაშელის ეს ყოველად უცნაური საქციელი? უპასუხისმგებლობას? არავითარ შემთხვევაში! იგი დისციპლინირებულია და მშვენივრად ასრულებს ჩვენი „დასავლელი მემკვიდრის“ მითითებებს. უმეცრებას? არა! კარგი იურისტი და მაჟორიტარი დეპუტატის უფლებამოსილება ნამდვილად იცის. რჩება ერთი — თავისი ქმედებებით თინათინ ხიდაშელი შეგნებულად ძირს უთხრის „ქართული ოცნების“ ავტორიტეტს!

«ფეოდალი» ხიდაშელი და მისი გოგონა «ყმაზი»

ამა წლის 27 ივნისის ნომერში ჩვენს გაზეთში დაიბეჭდა წერილი: „როგორ გაცურა დეპუტატმა ხიდაშელმა თავისი გომბორელი ამომრჩევლები“. ამ პუბლიკაციაში საზოგადოებას მოვასხენე გომბორელების გასაჭირზე — ხიდის უქონლობაზე, რომელიც წალეკა 2012 წლის 19 ივლისის წყალდიდობამ. საპარლამენტო არჩევნების წინ ქალბატონი ხიდაშელი დაჰპირდა ადგილობრივ მცხოვრებლებს ხიდის აღდგენას, აგრეთვე, სხვა გასაჭირის მოგვარებას, სანაცვლოდ მათი ხმებისა. ერთი სიტყვით, ქალბატონ ხიდაშელსა და გომბორელებს შორის შედგა გარიგება: მე თქვენ — ხიდს, თქვენ მე — ხმებს. გომბორელებმა პირნათლად შეასრულეს პირობა, რასაც, სამწუხაროდ, ვერ ვიტყვი ქალბატონ დეპუტატზე. გავიდა რვა თვე, 15-მეტრიანი რკინის ხიდი იქვე — გომბორულას ნაპირზე ეგდო. როგორც ადგილობრივებმა მითხრეს, ქალბატონი თინათინი არჩევნების შემდეგ მათ სოფელში საერთოდ არ გამოჩენილა და ამის გამო საკუთარი გულისტყვილი გამიზიარეს.

ციატორმა, ბატონმა ოთარ ჩახუნაშვილმა.

წერილის გამოქვეყნებიდან გავიდა თვეზე მეტი. კვირა დღეს დილაადრიან ისევ ვესტუმრე გომბორს. წვიმა, ციოდა. ჩემს ყოფილ რესპონდენტებს რომ შეხვედროდი, გომბორულაზე უნდა გამეყოლო. მომიწია ფეხსაცმლისა და შარვლის გახადვა კი; ამ „პანდარ-ბარხანის“ თავზე შემოწყობა და ასე მდინარის გადაღობვა. — არაა! არც თქვენი წერილის შემდეგ მოვიდა აქ ხიდაშელი, არც მისი წარმომადგენელი, — სიცოცხლისგან გალურჯებულს მიყვება ამბავს ის-კანდარ ჩეიქულ ოლი. — მობრძანდით სახლში, თქვენს მდგომარეობაში ცხელი ჩაი აუცილებელია... აი, თავად გადასვლა აქედან ხუთი წუთის ამბავია, შემოვლითი გზით — ორი საათი! ხიდაშელი რომ მოსულიყო აუცილებლად შევეკითხებოდი: ნუთუ გული არ შეგტკივთ, როცა ხალხს — თქვენს ამომრჩევლებს ასეთ მდგომარეობაში ტოვებთ? რა ასეთ უსაშველოს ვთხოვთ დეპუტატს? ოქროს, ბრილიანტებს, თუ? — მხოლოდ ხიდის აგებას, რომელიც სოფლისთვის სასიცოცხლოდ აუცილებელია! ხიდაშელი ვალდებულია, მივიდეს იმ სამშენებლო ორგანიზაციებში ან სამინისტროში, ან საგარეჯოს გამგეობაში და ჩვენი ინტერესები ბოლომდე დაცვას, იმ ხალხისა, რომელმაც იგი აირჩია. თუ ბავშვი არ მოანოვებინებს, ვერა! ჩვენიც, შემოვლითად გვარად ვტირობ, მაგრამ ჩვენი დედა-დეპუტატს ჩვენი ცრემლები არ ანადგობს.

იხრობით, — მეუბნება ტარიელ სისარულიძე. — დაგვიპირდნენ გზის მოხრეშვას, მაგრამ ეს კეთილი განზრახვა დანაპირებად დარჩა. იცით, ხელისუფლება არ უნდა დაუპირისპირდეს ხალხს, რადგან ეს დაპირისპირება მას კარგს არაფერს მოუტანს — ვერც პოლიცია გადაარჩენს მას და ვერც ჯარი. აგერ, აიღეთ სააკაშვილის და „ნაციონალის“ მაგალითი. დღევანდელ ხელისუფლებასაც არ უნერია კარგი დღე, თუ ხალხის, საზოგადოების კანონიერ მოთხოვნებს არაფრად ჩააგდებს. დეპუტატი მაშინაა ძლიერი, როგორც პიროვნება და პოლიტიკოსი, როცა თავისი ამომრჩევლების ცხოვრებით ცხოვრობს! სიტყვა მიეცი ამომრჩევლებს? — მოკვდი და შეასრულე! არ შეგიძლია დეპუტატობა? — ნაი! ერთი თვე გავიდა, რაც თქვენს გაზეთში წერილი გამოქვეყნდა, ხიდაშელის მხრიდან კი არავითარი რეაგირება არ ჩანს! — ბატონო ტარიელ, ეგებ გაზეთებს არ კითხულობს ქალბატონი ხიდაშელი? — მით უარესი მისთვის! სხვათა შორის, სააკაშვილიც იმით „ტრახბობდა“, ქართულ პრესას არ გკითხულობო; მერე რით დაუმთავრდა საკუთარი კრიტიკის უგულვებლყოფა? რეალური მდგომარეობის არცოდნით!

მართლაც, ძნელად დასაჯერებელია, რომ ქალბატონ ხიდაშელს არ ბავშვობის ბავშვობის „საქართველო და მსოფლიო“, მით უფრო ამ ფაქტის გამო: როდესაც წერილის ელემენტარულად მარტივად აღწერა, რომელიც 2012 წლის 1 ოქტომბერს (თინათინის მგზნებარე აგიტაციით გამხსენებულნი) არ მალავდნენ თავის სიმპათიებს „ქართული ოცნებისადმი“, ამ უკანასკნელს არჩევნები რომ წაეგო! ანდა, განა სასაცილო კომპენსაცია არ უბოძეს დიდი ხალიყვას, რომელსაც, სულ ცოტა, ექვსათასიანი ზარალი მართო 1600 მოსახლე

აუნაზღაურეს? ხოლო, დამწყები კლასების ყოფილ მასწავლებელს, ამჟამად ინვალიდს — ჯულიან მირზაევას წყალდიდობამ ათათასის ზარალი მოუტანა; წარმოიდგინე, „ბიჭო, მალხაზ“, „ოცნებამ“ მას დანაკარგი საერთოდ არ „დაუკომპენსირა“! — ნელს, თებერვალში სოფელში საერთო კრება ჩატარდა, — მიყვება გომბორის მკვიდრი ივანე გორიანი. — საგარეჯოს გამგეობიდანაც იყვნენ ჩამოსულნი, ახალი გამგებლის — ლოლაძის მეთაურობით. მან გვითხრა, რომ, უპირველეს ყოვლისა, ხიდი უნდა აიგოსო, თანხებიც გამოყოფილიაო, პარალელურად გზებზეც მოხრეშებაო, წყალსაც გამოგიყვანათო. მოგვატყუეს! მარტში უნდა დაენწყით მშენებლობა... — რამდენი გამოიყვან ხიდის ასაშენებლად? — კონკრეტულად, რამდენი გამოიყვანს არ ვიცი. სოფელ რუსთაში, სადაც გომბორულაზე პატარა მდინარე გადის, ხიდის აღსადგენად „ნაციონალურმა“ ასი ათასი ლარი გაითვალისწინა, მაგრამ მათ თანხიდან თითქმის არაფერი დაუხარჯავთ. მხოლოდ ტრაქტორით გამოწმინდეს ის ნაგავი, რომელიც ხიდის ქვეშ იყო. ასე ჩააბარეს „ახალი ხიდი“ ექსპლუატაციაში, ანუ ფული შეჭამეს. ამ „საქმეს“ თავკაცობდა „ნაციონალი“ გაა ჩალათაშვილი. არც ახალი ხელისუფლება იკლავს უბრალო ხალხისთვის თავს — მარტო ლაყობითაა დაკავებული, თუმცა თავდაც ხედავთ, — ერთი ნელია, სოფელი ხიდის გარეშე!

„ქალბატონო თინათინ, შექმნილი ვითარებიდან გამომდინარე, იძულებულნი ვართ, შეგანუხებო ჩვენი საჭირობოთო საკითხთან დაკავშირებით. დიდი იმედი გვაქვს, რომ გულთან ახლოს მიიტანთ ჩვენს გასაჭირს და დადებითად გადაწყვეტთ ამ საკითხს. გაცნობებთ, რომ 2012 წლის ზაფხულში სტიქიის დროს აღიდებულმა მდინარე გომბორულამ მთლიანად გაანადგურა ერთადერთი ხიდი. დღეისათვის ხევის მოსახლეობა, სანამ მდინარეში ჯერჯერობით ცოტა წყალია, კიდევ ახერხებს მდინარის მეორე ნაპირზე გადასვლას, თუმცა მდინარეში ოდნავ მაინც წყლის მომატების შემთხვევაში, რაც უკვე მოსალოდნელია გაზაფხულის დღეებში, ჩვენ, ამ წერილის ხელმომწერი, აღმოვჩნდებით კატასტროფულ მდგომარეობაში. კერძოდ, ვერც მალხაზაში გავალთ არსებობისთვის საჭირო პროდუქტების საყიდლად, ვერც ექიმს გამოვიძახებთ ავადმყოფთან და მით უფრო ვერც საქონელს გავრეკავთ საძოვრებზე. ამ ხდით ყოველდღიურად სარგებლობდა როგორც ხევის, ასევე სოფელ გომბორის ზედა ნაწილში მცხოვრები მოსახლეობა. მდინარის მოპირდაპირე მხარეს არსებული საძოვრებით 54 (ორმოცდათოთხმეტი) ოჯახი სარგებლობდა. მამდენიმე ათეული ოჯახი კი იმ დღეებში სახნავ მიწას ფლობს და ხიდის გარეშე მათ ძალიან გაუჭირდება მათ სასოფლო სამეურნეო საშუალების ჩატარება. სტიქიის შემდეგ 2012-2013 წლებში ჩვენ არაერთხელ მივმართეთ საქართველოს რეგიონული განვითარების და ინფრასტრუქტურის სამინისტროს, სახევის გუბერნატორს, საგარეჯოს რაიონის გამგებელს და ხმარებისთვის, რათა გადაეწყვიტათ ხიდის აღდგენის საკითხი. ჩამოსული იყო არაერთი კომისია, ათვალიერებდნენ ადგილს, გვეპირდებოდნენ დახმარებას და გვეუბნებოდნენ, რომ სახელმწიფოს თანხა ხიდის აღდგენისთვის გამოყოფილი ჰქონდა და საშუალებები 2013 წლის მარტში დაინყებოდა. თუმცა დასრულდა მარტში და კონკრეტული ქმედებები არავის მხრიდან არ ჩანს. ხოლო როდის დაინყება აღდგენითი საშუალებები და დაინყება თუ არა საერთოდ, ჩვენთვის ეს დღეისთვის უცნობია. საქართველოს რეგიონული განვითარებისა და ინ-

ფრასტრუქტურის სამინისტროს წერილის თანახმად ხიდი უნდა აღადგინოს საგარეჯოს რაიონის გამგეობამ, მაგრამ გამგეობაში განაცხადეს, რომ მათ სათანადო სახსრები ხიდის აღდგენაზე არ გააჩნიათ და გვირჩიეს მივმართოთ ისევ ზემოხსენებულ სამინისტროს.

ქალბატონო თინათინ! ჩვენ სოფელ გომბორის თითოეული მცხოვრები უმორჩილესად გთხოვთ, დაავალოთ სათანადო სამინისტროს, გამოგზავნონ სპეციალური კომისია, რომელიც პროფესიონალურ დონეზე შეისწავლის ჩვენ მიერ დასმულ საკითხებს და შემდგომ გავიწვევს სათანადო დახმარებას, რათა ხიდის აღდგენის საკითხი იყოს დადებითად გადაწყვეტილი.

პატივისცემით, **სალომე ნარეკაძე:**
ო. ჩახუნაშვილი,
ტ. სისარულიძე,
ი. გორიანი,
ჯ. შირინოვი,
ქ. ქორაშვილი,
ფ. მირნაგაევი,
გ. ნივილაშვილი,
დ. სხურაშვილი,
ა. მამედოვი,
ა. ქოჩიაშვილი,
ვ. მარკოშვილი,
გ. პაპიაშვილი,
ნ. ნათელაშვილი და სხვ.

მიუხედავად იმისა, რომ წერილის გაგზავნის დღიდან თითქმის ოთხი თვე გავიდა, თავის რჩეულისგან გომბორელებს პასუხი დღემდე არ მიუღიათ! **დავუშვათ, „საქართველო და მსოფლიო“ ნაკითხვას ქალბატონი ხიდაშელი არ კადრულვს, მაგრამ ამ წერილს, რომელსაც 50 კაცი – მისი უშუალო ამომრჩეველი(!) აწერს ხელს, იგი უსიკვდილოდ მიიღებდა! რას მივანდროთ ხიდაშელის ეს ყოველად უცნაური საქციელი? უპასუხისმგებლობას? არავითარ შემთხვევაში! იგი დისციპლინირებულია და მშვენივრად ასრულებს ჩვენი „დასავლელი მემკვიდრის“ მითითებებს. უმეცრებას? არა! კარგი იურისტი და მაჟორიტარი დეპუტატის უფლებამოსილება ნამდვილად იცის. რჩება ერთი — თავისი ქმედებებით თინათინ ხიდაშელი შეგნებულად ძირს უთხრის „ქართული ოცნების“ ავტორიტეტს!** თუმცა ეს მხოლოდ ჩვენი მოსაზრებაა. იხე, ქალბატონი თინათინი მაიძულეს, შევასხენო მას და არა მხოლოდ მას, დეპუტატობის ანაბანა. დეპუტატი უმალესი ძალაუფლების — ხალხის ძალაუფლების მატარებელია და რომის სახალხო ტრიუნფიდან მოყოლებული, სამოქალაქო საზოგადოების და დემოკრატიის სიმბოლოა! დეპუტატი გახლავს ძაფი, რომელიც აკავშირებს ხალხს და სახელმწიფო აპარატს; და, წარმოიდგინეთ, ხალხის რჩეულის ხელით იქმნება კაცობრიობის ცივილიზაციის ისტორია! აქ, რა თქმა უნდა, იგულისხმება პატროსანი დეპუტატი! აი, ცრუპენტელა დეპუტატზე კი რა მოგახსენოთ?!

გიორგი კორაძე

არაერთი მოქალაქე ღამის ღია ტექსტით მოუწოდებს ივანიშვილს, ახალი დიქტატორი გახდეს და სამყაროს აჭრელებულ სურათში მეტი სიცხადე შეიტანოს, „რკინის ხელით“ გაამარტივოს ის. ეს, ალბათ, საკმაოდ საშიში და საყურადღებო ტენდენციაა.

დღივითი მონივნის სააპოკრიფო მხარე

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

შინ ოხუნაბობს ახალ დიქტატორზე?

ბოლო დროს თითქმის ყოველდღე ვრცელდება ინფორმაცია, რომელიც „ქართული ოცნების“ ამომრჩეველებს სულ უფრო მეტად აღიზიანებს. თითოეული ფაქტი, თუ მათ ცალ-ცალკე განვიხილავთ, განსაკუთრებულს, ყოველ შემთხვევაში, კატასტროფულს არაფერს წარმოადგენს, თუმცა ერთობლივად ქმნის შთაბეჭდილებას, რომ ქვეყნის საქმე ცუდად მიდის. ქართველების ზოგადი ემოციურიობიდან გამომდინარე, ამ ნიადაგზე იზაბდება განწყობა, რომ რაღაც სასწრაფოდ უნდა შეიცვალოს.

აჭარის ტელევიზიისთვის მიცემულ ინტერვიუში ბიძინა ივანიშვილმა ისაუბრა იმაზე, რომ ყოფილი ხელისუფლების მიერ წართმეული ქონების დაბრუნება ძველი მფლობელებისთვის რთული პროცესია, დიდ დროს მოითხოვს და მიაჩნია (ფაქტია, რომ კომენტატორების ნაწილმა ასე გაიგო), რომ ზოგიერთ შემთხვევაში, შეიძლება სამართლიანობის აღდგენით ვერ დაგვირგვინდეს. იურიდიული თვალსაზრისით, ეს მართლაც რთულია, ამ საქმეებში გადაიხლართა უამრავი ადამიანის ინტერესი, ერთმანეთის საწინააღმდეგო მიტოვებულებები არსებობს და პრობლემას სრულად ვერც საგანგებო სასამართლოს ამოქმედება და ვერც დამანაშავეთა ქონების აქტიური კონფისკაცია მოაგვარებს (ის, რომ პრობლემას არ გვარდება სრულად, ცხადია, არ ნიშნავს, რომ პროცესი უნდა შეჩერდეს). ამავდროულად, უფრო რეალურად უნდა განვიხილოთ „ნაციონალური მოძრაობის“ და „ნაციონალური მოძრაობის“ ლეგიტიმური მოთხოვნები, რაც ამომრჩეველთა საკმაოდ დიდი ნაწილისთვის იგივეა, რაც ხარისხობრივი ნიშნები ნაჭრის აჭრისთვის. ვასაკვირი არაა, რომ ყოველდღე ამის გათვალისწინებით, გასულ კვირას სოციალურ ქსელებში დაიწყო (უფრო სწორად, გაცილებით დიდი მასშტაბით გაგვიძლია) ინტენსიური საუბრები იმის თაობაზე, რომ „ნაციონალურ“ ყველაფერი შერჩევით, მიტაცებული ქონების ჩათვლით და მმართველმა ძალამ სამართლიანობას კოაბიტაცია არჩია.

მსაუბრობთ (თავის პარტიანად) თუ პლანეტა ნიბირზე? ბიძინა ივანიშვილის შენიშვნა მაუროიტარებს (და სოსო ჯაჭვლიანის პასუხი), ბიძინა ივანიშვილის შენიშვნა პარლამენტარებს (კანონპროექტი იპოთეკით დატვირთული ქონების შესახებ), ბიძინა ივანიშვილის შენიშვნა „ქართული ოცნების“ მხარდამჭერებს (რესპუბლიკელების გაკრიტიკების გამო), ბიძინა ივანიშვილის შენიშვნა, უფრო სწორად გაფრთხილება, ხელისუფლების წარმომადგენლებს (ნებოტიზმიდან დაკავშირებით)... იყო სხვა შენიშვნებიც, უბრალოდ, მათი ჩამოთვლა ძალიან შორს წაგვიყვანს. თითოეული მათგანი, ცალკე აღებულად, რაიმე განსაკუთრებულს არ წარმოადგენს და კატასტროფაზე არ მიანიშნებს. მაგრამ ერთობლივად, მძიმე საინფორმაციო-ფსიქოლოგიური (აგრეთვე, სოციალურ-ეკონომიკური) ფონის გათვალისწინებით, ისინი ქმნიან შთაბეჭდილებას, რომ მმართველ კოალიციას დასუსტდა სისუსტე და სისუსტე იწვევს მმართველ ძალას უფრო მეტად დასუსტდეს. ჩვენ ძალიან კარგად ვიცით, თუ რას ნიშნავს ცხოვრება ურჩხულთან ერთად, ძველი იქნება თუ ახალი, და შესაბამისი უნდა რეაგირება გამოვიჩინოთ. მაგრამ ძალიან ბევრად ადამიანს საქართველოში, უბრალოდ, ვერ წარმოუდგენია „ცხოვრება ურჩხულის გარეშე“ და გმირი, რომელიც ურჩხულად არ გადაიქცევა.

დღეს მათ სურთ ქვეყნობიერად, თუმცა ეს არსებობდა არაფერს (ცვლის), რომ ბიძინა ივანიშვილი მათი ახალი ურჩხული გახდეს, წინამორბედისგან განსხვავებით, გრძელად და გულმოდგინედ, მათგან ამჟამად არაა დასაშვანი, რომ ისინი „ნაციონალური მოძრაობის“ მიმართ, წარმოვიდგინოთ, რომ ხვალ ივანიშვილი ყველა კანონის დარღვევით, გამოსცემს დაახლოებით ასეთი შინაარსის განკარგულებას: „ნაციონალური მოძრაობა“ იკრძალებს, მისი ყველა ლიდერი მიდის ციხეში, ქონების კონფისკაციით“. კეთილგონიერი ავტორიტარიზმისკენ“ მიიღტვოდა. მათი მთავარი პრეტენზია სააკაშვილის მიმართ იმაში მდგომარეობდა, რომ მისი ავტორიტა-

ის, რომ ჩასუბლიკალები წაუნებან, გასაქირი არაფერი, მათ მიზეზი აქვთ და, კახა რომ თქვას, ეს მათი ბუნებრივი ეფორაქიაა. მაგრამ საიდან აქვთ კონსიკოლოგია, მათი, პოლიტიკური უსაბულოგია? დათო უკაბიშვილზე მსაუბრობთ (თავის პარტიანად) თუ პლანეტა ნიბირზე?

რიზში შიზოფრენიული იყო; არავინ იცოდა, რას ჩაიდენდა რეჟიმი ხვალ, ამის ამოცნობა პრაქტიკულად შეუძლებელი იყო; ის თამაშის წესებს მუდამ ცვლიდა. ქართულ პოლიტიკაზე საუბრისას, ჩვენ არაერთგზის გავიხსენებთ ცნობილი ისტორია გმირზე, რომელიც კლავს ურჩხულს, შემდეგ კი თვითონ გადაიქცევა ურჩხულად. ეს სიუჟეტი ბოლო წლებში მეტად აქტუალური გახდა. ჩვენ ძალიან კარგად ვიცით, თუ რას ნიშნავს ცხოვრება ურჩხულთან ერთად, ძველი იქნება თუ ახალი, და შესაბამისი უნდა რეაგირება გამოვიჩინოთ. მაგრამ ძალიან ბევრად ადამიანს საქართველოში, უბრალოდ, ვერ წარმოუდგენია „ცხოვრება ურჩხულის გარეშე“ და გმირი, რომელიც ურჩხულად არ გადაიქცევა.

ალბათ, არ შეეცდებით, თუ ვიტყვით, რომ ბიძინა ივანიშვილს ამ როლის შესრულება არ სურს და, შესაძლოა, სწორედ აქედან მოდის ეს, ბევრისთვის აბსოლუტურად გაუგებარი საუბრები გადადგომაზე; პროცესების ლოგიკა, ემოციური მხარდამჭერებთან ერთად, სულ უფრო აქტიურად უბიძგებს მას ერთპიროვნული, პრაქტიკულად შეუზღუდავი მმართველობისკენ. საკმარისია ივანიშვილის რამდენიმე სიტყვა, რომ ხალხის მასამ, მიუხედავად იმისა, რას იტყვიან უცხოელი პარტიზმის მიერ გაგებით არა მხოლოდ „ნაციონალურ“, არამედ მთელ დეგრადირებულ პოლიტიკურ ელიტას და ლიდერს „სუფთა ფურცლიდან“ დაწყების შესაძლებლობა მისცეს, მაგრამ საქმე ისაა, რომ ივანიშვილი ამ სიტყვებს არასოდეს იტყვის.

სააკაშვილის მოხსრება, რომელიც მსხად არიან, კალაუფლებასთვის ყველაფერი დამთონ, ეს შიშობა სასაცილოდ მოგვჩვენოს, მაგრამ, როგორც ჩანს, ამ ადამიანს, უბრალოდ, არ სურს, ახალი ურჩხული გახდეს. ამ კონტექსტში შეიძლება საუბარი მალაღიდელობაზე, თუმცა ეს არჩევანი, ბანალურად, რაციონალურიცაა. ამ ისტორიის ფინალი ცნობილია როგორც მმართველისთვის, ისე საზოგადოებისთვის, რომელიც მორიგ წრეს გაივლის და ისევ სასტარტო წერტილს დაუბრუნდება, რათა ახალი ავტორიტარული რეჟიმის კონსტიტუციას შეუდგეს. მაღალფარდოვანი ლოზუნგები ამჯერადაც გვერდზე გადავდეთ და სიტუაციას პრაგმატულად შევხედოთ: არი, რომელმაც XXI საუკუნეში თავისი უფლებების პირობებში ცხოვრება ვერ უნდა შეძლოს, საბოლოო ჯამში, კონკურენტუნარიანი და განვითარებული არსებობდა, თავისუფალ გადაადგილებას უზღუდავად.

დის მიმართ იმაში მდგომარეობს, რომ ის ცუდი მწყემსი იყო, თორემ „მწყემსისა და ფარის“ პრინციპს ეჭვქვეშ არ აყენებდნენ. „ოცნების“ ზოგიერთი მხარდამჭერის დღევანდელი განწყობა წყალს სწორედ მათ ნისქელებს ასხამს. „ნაციონალური“ ვერასოდეს დაბრუნდებიან ხელისუფლებაში, მაგრამ მათთვის მნიშვნელოვანია, დაბრუნდნენ, რომ მთავარ პრინციპთან დაკავშირებით მართლები იყვნენ. წლების შემდეგ ამ ნიადაგზე, საგარაუდოდ, ახალი კაცთმოძულე იდეოლოგია, (პირობითად) „ნეომიშიზმი“, აღმოცენდება (თუნდაც სააკაშვილის ან მისი პორტრეტების გარეშე; ამას არსებითი მნიშვნელობა არ აქვს).

სანიშნო დემოკრატია საქართველოში კიდევ კარგა ხანს ვერ დამკვიდრდება; ილუზიები ამასთან დაკავშირებით ფუჭი და უადგილოა. იმ ტრანზიტულ მდგომარეობას, რომელიც დღეს ვიმყოფებით, დემოკრატიათა სანერო ძალიან ცოტა რამ აქვს და ავტორიტარული მეთოდების გამოყენება ამა თუ იმ პრობლემის გადასაწყვეტად ჯერჯერობით გარდაუვალი ჩანს. რეალურად, დღეს შესაძლებელია მხოლოდ პირველი ნაბიჯების გადადგმა ავტორიტარული წარსულისკენ ან სრულიად ამოცნობილი მავლისკენ.

უკვე რამდენიმე წუთნაღობისკენ კერძო საუბრებში ერთ საინტერესო ფენომენზე მიუთითა — რესპონდენტების ნაწილი მათთვისადაც ფრთხილად უნდა ისაუბროს საკითხზე, რომლის მიმართ ბიძინა ივანიშვილის დამოკიდებულება უცნობია, თუნდაც ის პერიფერიულ ხასიათს ატარებდეს. ისინი ზღუდავენ (თითქოს ხელბორკილებს ადებენ) საკუთარ თავს მაშინ, როდესაც ამისთვის არანაირი ობიექტური წინაპირობა არ არსებობს. როგორც ჩანს, მათ უმინათ თავისუფლების და ურჩევნიათ ძველებურად მოქცევა.

თანამედროვე ფსიქოლოგის არაერთ სახელმძღვანელოში აღწერილია ე. წ. ბრინდების დამთხვევის ფენომენი. დათვი ჯორ პატარა გალიაში იჯდა და ხლო მას შემდეგ, რაც ახალ, დიდ ვოლიერში გადაიყვანეს, მხოლოდ იმ სივრცეში მოძრაობდა, რომელიც მისი ძველი გალის ზომას შეესაბამებოდა. რამდენიმე ნაბიჯს გადადგამდა, თითქოს უხილავ კედელს ეჯახებოდა, და უკან ბრუნდებოდა. ძველი გალია, რომელიც ამ მომენტისთვის მხოლოდ მის მხსიერებაში არსებობდა, თავისუფალ გადაადგილებას უზღუდავად.

ალბათ, არის ქართული საზოგადოების, ყოველ შემთხვევაში, მისი ნაწილის დღევანდელ განწყობაში რაღაც ისეთი, რაც ამ დათვთან და მის წარმოსახვით გალიასთან მას ძალიან მჭიდროდ აკავშირებს. არაერთი მოქალაქე ღამის ღია ტექსტით მოუწოდებს ივანიშვილს, ახალი დიქტატორი გახდეს და სამყაროს აჭრელებულ სურათში მეტი სიცხადე შეიტანოს, „რკინის ხელით“ გაამარტივოს ის. ეს, ალბათ, საკმაოდ საშიში და საყურადღებო ტენდენციაა.

ამერიკელი კონსულტანტები, ცხადია, ვერ დასუჭავდნენ თვალს მათი „ალსაზრდულები“ აშკარა საღიზიანო, რომელიც არაერთ ვიდეორგანოზე დაფიქსირდა, თუნდაც იმიტომ, რომ ამაზე მთელი მსოფლიოს უფლებამოსილები კიოფნენ, მაგრამ მათი მიუპერპეტუალობა ეჭვქვეშ ნებისმიერ შემთხვევაში დადგებოდა.

მიზეზი და ვანო ამერიკულ სპეცსს ეჭვიღებოდა

რას ასწავლიდნენ ასეთს?

თუ შეერთებული შტატების რომელიმე ქალაქში პოლიცია მიტინგს ასე დაარბევს, იმავე დღეს, დიდი ალბათობით, ახალი ამერიკული რევოლუცია დაიწყება, რადგან აშშ-ის მოქალაქეები მშვენივრად გრძობენ ზღვარს პოლიციის ყველაზე ნისტ მოქმედებასა და სადამსჯელო აქციას შორის. პირველ შემთხვევაში, საბოლოო მიზანი წესრიგის დაცვაა, მეორეში კი — ანგარიშსწორება პოლიტიკურ ოპონენტებთან. ის, რაც 2011 წლის 26 მაისს რუსთაველაზე მოხდა, ალბათ, არა ნაამყვანი დემოკრატიული ძველანობის, არამედ „მასაჟი საფაროს“ ცოფიანი დიტატურების „სტანდარტებს“ შეესაბამება.

გასულმა კვირამ ახალი დეტალები შეჰმატა სკანდალს, რომელიც მიხეილ სააკაშვილის ცნობილი განცხადებით დაიწყო: „26 მაისს აშშ-ის ამერიკული FBI-ს ჯგუფი იწვდა ჩვენ შსს-ში, იწვდა შიგნით, ყველა ეტაპს მიტინგის დასრულების ადრევედა თვალს მონიტორიზება და პოლს დაწერა დასკვნა, რომ ყველაფერი იყო კანონიერი“. გაირკვა, რომ ამერიკელების მიერ მომზადებული დასკვნა მართლაც არსებობს, თუმცა ის, როგორც ჩანს, არა ფედერალურმა საგამოძიებო ბიურომ, არამედ კონსულტანტების ჯგუფმა მოამზადა. მოახდენს თუ არა ეს დოკუმენტი სერიოზულ გავლენას ვანო მერაბიშვილის სასამართლო პროცესზე და მიაყენებს თუ არა ზიანს აშშ-საქართველოს ურთიერთობებს?

ის, რაც 2011 წლის 26 მაისს რუსთაველაზე მოხდა, ალბათ, არა ნაამყვანი დემოკრატიული ძველანობის, არამედ „მასაჟი საფაროს“ ცოფიანი დიტატურების „სტანდარტებს“ შეესაბამება

კვლევი ცოდნები და ახალი გარემოებები

ვანო მერაბიშვილის ადვოკატმა გიორგი ჩივიანმა „ნეტგაზეთთან“ საუბარში განაცხადა, რომ, როდესაც აღნიშნული მიტინგის დასრულება მოხდა, ამერიკის საელჩოს მეშვეობით, ამერიკის სახელმწიფო დეპარტამენტმა დაუკვეთა ერთ-ერთ ფირმას, „ბენსუსს“, ექსპერტიზის ჩატარება აღნიშნული მიტინგის დასრულებისთანავე დაკვირვებით, ანუ რამდენად კანონიერი იყო და რა რეკომენდაციებს მისცემდნენ. ჩატარდა ეს ექსპერტიზა, იყვნენ საქართველოში ამ კომპანიის წარმომადგენლები და შემდეგ ეს დასკვნა გადაეცა შს სამინისტროს. მე რაც ვიცი ბატონო მერაბიშვილისგან, დასკვნაში საუბარი არის იმაზე, რომ მიტინგის დასრულების დროს არ ყოფილა ხელმძღვანელობითი პირების მიერ კონტროლი გადამცემების ფაქტი, შიგნით ასევე დევს რეკომენდაციები“. ადვოკატი მიიჩნევს, რომ ეს დასკვნა, ძალიან სერიოზული არგუმენტია, რომელმაც შეიძლება მერაბიშვილის გამართლება კი უზრუნველყოს.

ზოგადად პოლიციის მოქმედება იყო გამართლებული, თუმცა იყო შემთხვევები, როცა პოლიციელები მოქმედებდნენ ძალის გადახმებით და გაუმართლებლად, მაგრამ ზოგადი სქემა, რამდენადაც ვიცი, იყო გამართლებული. მეტ დეტალებს მე ვერ ვუტყვი, იმიტომ რომ ის, რასაც გეუბნებით, ვიცი გადმოცემით... მე ეს დოკუმენტი არ მინახია და იქ ვიღაც მონიტორზე უყურებდა თუ არა, FBI იყო თუ არა, ვინ იყო, როგორ იყო, ამას მე ვერ დავიდასტურებ, იმიტომ, რომ ეს დეტალები მე არ ვიცი“.

აქვე, მერაბიშვილის ადვოკატის ინფორმაციასთან დაკავშირებით, შეიძლება პირველი ეჭვთა კითხვა გაჩნდეს: რამდენად ლობიკუტაჟი და სწორად მოიქცა (თუ მოიქცა) სახელმწიფო დეპარტამენტი, რომელმაც კვლევა იმავე ჯგუფს დაუკვეთა, რომელიც აშშ-ის კონსულტანტების მიერ იქნა დატარებული? ნაკლებად სავარაუდო იყო, რომ მას დასკვნაში დაახლოებით ასეთი რამ ჩაენერა: „ჩვენ მიერ მომზადებული პოლიციელები მხეცებით იქცეოდნენ“; ეს საკუთარი არაკომპეტენტურების აღიარება იქნებოდა. ამერიკელი კონსულტანტები, ცხადია, ვერ დასუჭავდნენ თვალს მათი „ალსაზრდულები“ აშკარა საღიზიანო, რომელიც არაერთ ვიდეორგანოზე დაფიქსირდა, თუნდაც იმიტომ, რომ ამაზე მთელი მსოფლიოს უფლებამოსილები კიოფნენ, მაგრამ მათი მიუპერპეტუალობა ეჭვქვეშ ნებისმიერ შემთხვევაში დადგებოდა.

ნამდვილად დაუკვეთა თუ არა სახელმწიფო დეპარტამენტმა ამ ჯგუფს კვლევის ჩატარება, მალე გაირკვევა, რადგან მსგავსი დაკვეთა რიგი ოფიციალური პროცედურების გავლას (საბუთების შევსება და ა.შ.) მოითხოვს. თუმცა, კაცმა რომ თქვას, ეს ამერიკელების საქმეა და არა ჩვენი; სახელმწიფო დეპარტამენტს შეუძლია დაუკვეთოს ნებისმიერ კომპა-

ნიას ის, რაც მოეხსიანება და მისი დასკვნების მიხედვით საკუთარი პოლიციის კორექტირება მოახდინოს, რაც, სხვათა შორის, ამ კონკრეტულ შემთხვევაში არ მომხდარა. აშშ-ის ოფიციალური პოლიციის დარბაზისთან დაკავშირებით, კვლავინდობა რამდენად ნაამყვანი და სწორად მოიქცა — მარკ ტონინის განცხადება: „გვერდია, რომ თავისუფლად გამოხატვის უფლება საქართველოს მოქალაქეებისთვის ისევე იქნება დაცული, როგორც სხვა ქვეყნებში. გვინდა, მოვუწოდოთ მთავრობას, გამოიძიოს ბოლო რამდენიმე დღის ინცი-

დენტები, რომელთა დროს რამდენიმე ადამიანი იყო მოკლული“. სწორედ ამ მიდგომის გათვალისწინებით აკეთებს დღეს თავის განცხადებებს ამ თემაზე ელჩი რიჩარდ ნორლანდი და, ამასთანავე, ამბობს: „ნამდვილად ვიცი, რომ ეს იყო საშინელი ტრაგედია საქართველოსთვის“. არავის ვაშინებთ არ დაუნყია იმის მტკიცება, რომ მერაბიშვილის პოლიცია, გინდა თუ არა, სწორად მოიქცა და, საერთოდ, მსგავსი რამ საერთაშორისო ურთიერთობების პრაქტიკაში მიღებული არ არის. მაგრამ, მიუხედავად იმისა, რომ საბაზისურად და აშშ-ის ხელისუფლების დღევანდელი პოლიცია 100%-ით კონ-

რამტულია, ეს ეპიზოდი ანტიამერიკულ განწყობას საბარტოვოში, დიდ ალბათობით, მაინც ბარბაროსს.

უკვე დღეს მერაბიშვილის ადვოკატის განცხადებაში იგრძობა სურვილი, წარმოაჩინოს ხსენებული დასკვნა ჭეშმარიტებად უკანასკნელ თუ არა, ერთ-ერთ მალალ ინსტანციად, მაშინ, როდესაც ყოფილი მინისტრის ოპონენტებისთვის ეს დოკუმენტი განსაკუთრებულს არაფერს ნიშნავს. ამ ნიადაგზე დაიწყება პოლემიკა, რომლის დროსაც არა მხოლოდ ამ ჯგუფს, არამედ საელჩოს, სახელმწიფო დეპარტამენტს და, ზოგადად, „ამერიკელებს“ არაერთგზის ახსენებენ ნეგატიურ კონტექსტში. ბევრი მოქალაქე, ალბათ, ყურადღებას არ მიაქცევს იმ ნიუანსს, რომ ეს დასკვნა არანაირად არ შეიძლება განიხილებოდეს როგორც აშშ-ის ოფიციალური პოლიცია. რიჩარდ ნორლანდი, სავარაუდოდ, სავანებო ნაბიჯების გადადგმა მოუწევს იმისთვის, რომ ამერიკელები 26 მაისის სადისტურ დარბევასთან არ ასოცირდებოდნენ, თუმცა ნაკლებად სავარაუდოა, უარყოფითი ეფექტის სრული განეიტრალება მოახერხოს; ემოციური ფონი საქართველოში ამას ხელს არ უწყობს.

კარგი იქნება, თუ ამერიკელი პარტნიორები წარმოიღვანენ, რას მოიქცევადნენ თოვას ჯაფარსონი ან აბაასი ლიეკოლი, ეს საკუთარი თვლით რომ ეხილათ, რა შეფასებას მისხვადნენ პროცესებს, თუ სასტუპროვად უნებლად მიაღწევდნენ, რაც იმ დროს არც ისე იოლი იყო

ძნელი სათქმელია, რას ახსნავდნენ ამერიკელი ინსტრუქტორები მერაბიშვილის პოლიციელებს (კარგი იქნება, თუ ისინი ან შსს ამ ტრენინგის პროგრამას გამოაქვეყნებენ, რათა უზრუნველყოს კითხვები განეიტრალოს). ნებისმიერ შემთხვევაში, ეს, ცნობილ მეტაფორას თუ მოვიშველიებთ, ალბათ, ორანგულტანტისთვის ხელყუმბარის მიცემის ტოლფასი იყო; ფაქტია, რომ „მომზადებული“ პოლიციელების სისასტიკე წინა დარბევებთან შედარებით მნიშვნელოვნად გაიზარდა. სწორედ 26 მაისის დარბევის კადრების ხილვის შემდეგ, საქართველოს არაერთი მოქალაქე საბოლოოდ მივიდა დასკვნამდე, რომ რეჟიმი ჭკუიდან გადავიდა, სიცოცხლისთვის საშიში გახდა, მისი დემონტაჟი პრიორიტეტულ ამოცანად დაიხსნა და იმავე წლის ოქტომბერში მხარში ბიძინა ივანიშვილი ამოუდგა.

გასულ კვირას საუბარში „ამერიკის ხმასთან“ ჯორჯ ბუშ-უმცროსის მრჩეველმა ეროვნული უსაფრთხოების საკითხებში — სტივ ჰედლიმ განაცხადა, რომ აშშ თავს იკავებდა ჩვენი ქვეყნისთვის იარაღის მოწოდებისგან, რათა საქართველოში ფაქტი უსაფრთხოების შეგრძნება არ გაჩენილიყო. საინტერესოა, რა შეგრძნებებს უკავშირდებოდა სააკაშვილისა და მერაბიშვილისთვის პოლიციელების ტრენინგები და „ამერიკული დასკვნა“ 26 მაისის მოვლენებზე; რამდენად რაციონალური იყო (ზნეობრივი ასპექტი დროებით გვერდზე გადავდით, რადგან პოლიტიკა საკმაოდ ცინიკური რამ არის) ასეთი ტიპის თანამშრომლობა სააკაშვილის რეჟიმთან.

დაცვის ხაზი, რომელიც სააკაშვილმა და მერაბიშვილმა აირჩიეს, რომელიც ჩანს, ითვალისწინებს აშშ-ის ხელისუფლების წარმომადგენელ მათი საქმიანობის თანამონაწილედ თუ არა, ყოველ შემთხვევაში, „გამაგრებალ“ არა. სავარაუდოდ, სწორედ აქედან მოდის პროვოკაციული განცხადება ამერიკელი „ფედერალების“ ჯგუფის შესახებ, რომელიც 26 მაისს შსსში მონიტორებთან იჯდა; სააკაშვილმა სცადა ვაშინგტონის სკანდალის შუაგულში ჩაეთრია. ვერაფერს ვიტყვი, მან უაღრესად ორიგინალური ფორმით გამოხატა მადლიერება იმ სახელმწიფოს მიმართ, რომელიც 10

თავხელიის ლოგიკით, 2011 წლის 26 მაისის ბართლომეს ღამის სანთელი სააკაშვილს ეჭირა და ამიტომაც იცის, რასაც ამბობს. კერძოდ, გვარჯენა, თუ სად იღებს სანთელს ყოფილი ხელისუფლების დანაშაულებრივი მმართველობა.

ბოლო პირდაპირ ეთერში, ანუ ვის უსვანსალებს თავხელიე?

„ შეეშვით ამ სააკაშვილს, ეს კაცი ოქტომბერში აღარ იქნება პრეზიდენტი. ამ მთელ ქართულ, გინდა, მთავრობაში ვინც არიან და ჯერ კიდევ ოპოზიციაში რომ არიან, ამ ხალხს, ჩემი აზრით, პათოლოგიური ფიქსაცია გაქვთ მიხეილ სააკაშვილზე. დაანებეთ ამ კაცს თავი“, — ამბობს მოექსპერტო ელემენტი მიხეილ თავხელიძე. ვინ ოხერი და მამაძალი თავი დაგვანებოს და ჩემდა თავად ხმის ამომღების... პათოლოგიურ ფიქსაციაზე კი ქვემოთ ვილაპარაკოთ. 22 ივლისს ნინო ჟიჟილაშვილის „პოლიტიკურში“ მიწვეულმა სტუმარმა, რომელსაც ოპონენტად თუ მოდებატედ მიხეილ თავხელიძე („ევროპული საქართველოსთვის“) ეჯდა, პროგრამის წამყვანს განუცხადა: — შენი დიდი სიყვარული რომ არა, მიშა თავხელიძესთან ერთად ეთერში არ დაგვადებოდიო. თქვენ თუ გგონიათ, თავხელიძეზე წერა ძალიან მიხარია, ძალიანაც შემეცდარხართ, მაგრამ ზოგჯერ ვალდებული ხარ, გააკეთო ის, რაც არ გსურს. ახლაც სწორედ მსგავსი შემთხვევაა.

ვის ეჭირა ხელში სანთელი?

პირველი, რითაც გამოირჩა ეს რესპონდენტი (თავხელიძე-ზე ვაპრობო) უზრდელობა და უხამსობა იყო, თავხელიძის ბანტიონი გალაგანით შეუვალი და პიტალო: ვერ გადავწყვიტოდი ფეხის ერთი დაკვირვება. აშშ-ის გამოძიების ფედერალური ბიუროს აგენტების (სპეციალისტების თუ თანამშრომლების) მიერ 2011 წლის მაისის მოვლენებზე რომ ჩამოვარდა საუბარი, კერძოდ იმაზე, სააკაშვილმა თხასავით რომ გაყიდა ამერიკის სპეცსამსახური (ჩვენი სტრატეგიული პარტნიორი სახელმწიფო თუ არა), მიშა თავხელიძემ მიშა სააკაშვილის დაცვა მოინდომა და თავისი პოზიციის ობიექტურობის დასადასტურებლად ერთი ბინძური „ფრთხილი გამონათქვამი“ მოიშველია: — მე არ ვიცი, პრეზიდენტს რა აწყობდა და რა არა. არც მისი მრჩეველი ვარ და სანთელიც არ მეჭირა, როცა ისინი (ამერიკელი სპეცები) იქ იჯდნენ. ჯერ ერთი, თუ არ იცი და არ ხარ, მაშ, რაღა... ხვანცვალე. მეორე, სანთლის დაჭერა-არდაჭერას წყვილთა ინტიმური, სექსუალური ურთიერთობის უარსაყოფად — თავზე არ ვედექი, სანთელი არ მეჭირაო, — ხმარობენ. არ მოერიდა ნინო ჟიჟილაშვილის, რომელიც ფრიად უხერხულ მდგომარეობაში წააგდო, იმდენად უხერხულ მდგომარეობაში, რომ წამყვანმა და კახა კუკავამაც ისე გაატარეს, ვითომც არაფერი უთქვამსო. ეტყობა, თავხელიძის აუნთებელი სანთელი მიშა სააკაშვილს ეჭირა, თორემ რა იცოდ, რა ხდებოდა იმ 26 მაისის ღამეს ვანო მერაბიშვილის კაბინეტში? ვინ ვის და რატომ? ან როგორ შეაფასეს სანთლის შუქზე აციმციმებული მონიტორების „კარტინა“ იქ შეკრებილმა ჩვენმა მეგობრებმა? გაათამაშებულმა უფიცობამ ისეთ სიმაღლეზე ატყობინა

საკუთარი კერპის სიტყვების სიმართლე, ისეთი სი ბემოლი აიღო, რომ ჩვენ, ვინც ეკრანს აქვთ ვიყავით, დაგვბურძღლა, ეკრანს იქით კი კინაღამ თავზე დაიმხო „მაესტროს“ ახლადაშენებული სტუდიის ჭერი და კედლები. იმ სიმძლავრეს ჩვენ, უბირები — სანთლით თუ უსანთლოდ, აბა, რას შეგვდებოდა?! კიდევ კარგი, ეს ამბავი ქუთაისის პარლამენტში არ მოხდა, თორემ დიდი უბედურება დატრიალდებოდა. ე. ი. თავხელიძის ლოგიკით, 2011 წლის 26 მაისის ბართლომეს ღამეს სანთელი სააკაშვილს ეჭირა და ამიტომაც იცის, რასაც ამბობს. კერძოდ, გვარჯენა, თუ სად იღებს სანთელს ყოფილი ხელისუფლების დანაშაულებრივი მმართველობა.

რას პრჩიან ჩაბეპარას?

„ციხის კადრებზე“ საუბრისას „პოლიტიკურში“ წამოიჭრება პატიმრების წამების საკითხი. და მიხეილ თავხელიძე ლოგიკური აზროვნების ევერესტს დაიპყრობს: „დამიანების წამება არის უდიდესი დანაშაული, რომელიც არავის უნდა ეპატიოს, მიუხედავად ვინ ჩაიდინა ეს და როგორი პოლიტიკური სიტუაცია იყო. მაგალითად, ჩეგევარა იყო ნადირალა (I), სტალინი იყო ნადირალა (I), ისინი, ვინც ანამებდნენ ხალხს სააკაშვილის დროს ნადირლები არიან...“ „თქვე ნადირლებო!“ — პირგაუხსნელად გვიყვიროდა 26 მაისის დემონსტრაციის სისხლიანი დარბევის შემდეგ ქართველი ჩეგევარა — გივია თარგამაძე. ეს — შესახსენებლად. ახლა კი ისევ თავხელიძის ლოგიკის შესახებ: სტალინის დროს ანამებდნენ პატიმრებს, ამიტომ, ამტკიცებს თავხელიძე, სტალინი ნადირალაა. სააკაშვილის დროს ანამებდ-

ნენ პატიმრებს, თავხელიძის ლოგიკით, სააკაშვილი ვინ არის? ნადირალა! უნდოდა თუ არა, ეს დაამტკიცა მიხეილმა, ოღონდ თავხელიძემ. სტალინიზმს ლაპარაკს, თუ რა იყო მის დროს, რა ბრძოლა მიმდინარეობდა, ვის აპატიმრებდნენ, ვის საქვეყნოდ წარმოაჩენდნენ და ა.შ., თავხელიძის ნათქვამზე, ბუნებრივია, არ დავინწყებ. შურაცხმყოფელია! და აქ თუ ვასხენე, მხოლოდ იმიტომ, რომ „საქართველო და მსოფლიოს“ მკითხველებისთვის მიმეთითებინა აზროვნების რომელი ღერძის გარშემო ტრიანგულს სააკაშვილის პოლიტიკურ საფლავში ჩამოვლითა რკინის ლოგოკა.

რუსეთი — იმანიშვილის ბროპირი?

ამ ბოლო დროს ავლაბარში გამართულ რეგულარულ საპრეზიდენტო „პოსიდელკებზე“ მიხეილ სააკაშვილმა განაცხადა: „ამ მთავრობისთვის რუსეთს მიცემული აქ ამ პრემიერ-მინისტრისთვის, ამა, არც თვითონ უარყოფს და ვერც უარყოფს, იმიტომ, რომ ეს დადასტურებულია ყველა საინფორმაციო საშუალებით რუსეთის, მათ შორის, ოფიციალური, ორი მილიარდი დოლარი აქ მიცემული თავის აქტივებში, ვიდრე ისინი ღირდა. ორი მილიარდი დოლარი აქ მიცემული პუტინის ჩვენი პრემიერ-მინისტრისთვის. და რატომ ჩათვლის პუტინი, რომ მას რამე უნდა დაუთმოს?! ის თვლის, რომ პრემიერ-მინისტრმა უნდა დაუთმოს მას ყველაფერი. ხო ასეა?... და რა უნდა დაუთმოს, პირველ რიგში, საქართველოს მოქმედ პრეზიდენტის მინიმუმ სამართლებრივი, პოლიტიკური და მორალური განადგურება და, მეორე, ყველაფერ იმაზე დათანხმება, რაზეც მე არ ვთანხმდებ-

ბოდი მთელი ამ წლების განმავლობაში“ (ორატორის სტილი აბსოლუტური სიზუსტითაა დაცული). ამაზე ატყვია დავიდარაბა მიხეილ თავხელიძემ და ახალი მატროსოვიტო მკერდით გადაეფარა სენიას — აბა, რა, გერე იყო! დაცვა მაშა და მარჩენალი, რომელიც ჯერ კიდევ ავლაბარში მორჩმითა ზის. ზის კი არა, ქორწინებ ტრიანგულს ივანიშვილის ავტორიტეტის დასაქინებლად და თავისი დამახსურების ალსალზეველადა.

მიხეილ თავხელიძე ბანს აძლევს. ბანს აძლევს კი არა, გულ-მკერდზე „ტელნიასკას“ იხევის და ტრიალებს იმ ღერძის გარშემო, სექსკლუბების სცენაზე რომ არის დარჭობილი.

მოუხმინეთ: „არი გვეთი რუსი ბანკირი — ლებედევი. Служба внешнеи разведки, ანუ საგარეო დაზვერვის ოფიცერი არი, თუ არც ცვდები, კოლონელი არი, პოლკოვნიკი, როგორც აქ ეძახიან“, — თქვა მიხეილ თავხელიძემ და ეგრევე „სტოვპერიოდი“ დაიჭირა: „რაც მე ვიცი, შენ არ იცი, ჩემო ჭრიჭინე!“

კოლონელი ფრანგულად პოლკის მეთაურს ნიშნავს, თქვენ, პლუბეები, აქ რუსეთის დონეზე რომ ხართ დარჩენილები, პოლკოვნიკს რომ ეძახით. ასე თქვა ნინანაშვილმა („პროდვინუტი“) მიშა თავხელიძემ და თავისი ღრმა და ყოვლისმომცველი ინფორმირებულობის დასადასტურებლად დაამატა, რომ ის (ლებედევი) აფინანსებს „ეგეთ ოპოზიციურ გაზეთს, რომელსაც ჰქვია „ნოვიაა გაზეტა“, და რომ ამ კაცმა (ლებედევმა) მხოლოდ იმიტომ ვერ გაყიდა თავისი ბინა მოსკოვში, რომ გადაუღებდა დაბრკოლებად გადაეღობა პუტინისადმი ოპოზიციური დამოკიდებულება. და დასვა რიტორიკული შეკითხვა: მაშ, როგორ მოახერხა ბინა ივანიშვილმა გაყიდა თავისი ბანკი „როსისკი კრედიტი“ მის საბაზრო ღირებუ-

ლებაზე 20 პროცენტით უფრო ძვირად?! პუტინის ნებართვის გარეშე ასეთ ფასად ვერ გაყიდდა ივანიშვილი. ასე გაშიფრა „ევროპული საქართველოსთვის“ დამფუძნებელმა სააკაშვილის მიერ ეთერში ნასროლი სიტყვა, განგვიმარტა და მოგვითარგმნა: „ორი მილიარდი დოლარი აქ მიცემული თავის აქტივებში, ვიდრე ისინი ღირდა“. უნდა იხატო, მიხეილ, ასეთი მონმე და მხარდამჭერი, თანაც — არამკითხე, მოხალისე მიშისტი, რომელიც ამ თავის მტკიცებულებას იქვე, მიყოლებით, „დაუპაუზებლად“ აქარწყლებს: „ბინა ივანიშვილს, მაგალითად, ბევრჯერ უთქვამს, რომ მე ყველაფერი გაყიდი. სინამდვილეში ეგ არ არის მართალი. ეგ არი ტყუილი. არაფერი არ გაუყიდა ბოლომდე ვერ. მისი ყოველი გარიგება რუსეთში ჯერ არ დამთავრებულა. ფული არ მიუღია. ფულს მიიღებს ამ წლის ბოლოს“.

აბა, ის ორი მილიარდი საიდამდა? — იკითხავდა თავადი ლუარსაბ თათქარიძე.

— გაფრენილან, ჩემო ტურფავ! მიუღია-არ მიუღია, ნუ იმარჩილებ, მოცლილო ადამიანო, გვირიალზე: Любит, не любит, любит, не любит... — გაფრენილან, ჩემო ტურფავ!

ლოუბიტ ნადა კრასავიცა, ფული მოგცეს მეტი ვინცა. მისცეს და — ლიუბიტ! დარწმუნებით დაგვიმტკიცებს, რომ ზუსტად იცის, ასე რომაა. „იმიტომ, რომ რუსულ პრესას ვკითხულობ“, — დაუსვამს ბეჭედს და ამის დასადასტურებლად ლებედევის დაფინანსებულ „ნოვიაა გაზეტას“ დაგვიასახელებს. „პოლიტიკურის“ დასასრულს კიდევ ერთ გამოცემას გაიხსენებს, „ძალიან ავტორიტეტულ“ „ვედომოსტის“ შემდეგ რა?

შედეგ — შექსპირი

სხვა არაფერი, რბილად რომ ვთქვათ, გარდა არაკორექტურობისა. „მოიცა! მოიცა!“ — ხელის აწევით შესახებს თავხელიძე (როგორც ოტელო — ჯერ შეიცადეთ!) და აწყვეტინებს საუბარს კახა კუკავას, რომელმაც მოასწრო მხოლოდ ერთი ნინადადების თქმა იმის შესახებ, რომ თავხელიძის პირადი აზრი, მისი სუბიექტური დამოკიდებულება ქართველი ხალხისთვის არ იქნება დამაჯერებელი.

P.S. ანუ ღიმილის შესახებ:

კახა კუკავამ თქვა, რომ ქვევის სროლის სტანდარტი „ნაციონალურმა მოძრაობამ“ შემოიღო და გაიღმა. თავხელიძე ეკრანზე ისერის ქვეს და იღიშება. „ნაციონალურმა მოძრაობამ“ პრეზიდენტობის კანდიდატად დავით ბაქრაძე დაასახელა — ვანკა-უსტანკა, ხის თოჯინა, რომელიც არ იქცევა და არც იღიშება. რომც გაიღიშოს, ვერ შეატყობს. მიხეილ თავხელიძეს არ ელიდება, როცა ამტკიცებს, რომ თავში წამორტყემა და ციხეებში პატიმრების წამება — ერთიც და მეორეც ინციდენტი. მაშ, დანაშაული რა არის?.. პასუხი: — ნიანგს გაღიშება რომ შეეძლოს მიხეილ თავხელიძეს დაემსგავსებოდა (აბუ ობ სინა ხოტაბიჩი).

თითქმის ამონარიდა უილიამ შექსპირის „რიჩარდ მესამის“ რომელიღაც მოქმედების რომელიღაც სურათიდან, არადა, „პოლიტიკურია“:

„თავხელიძე (ანწყვეტინებს მბრძანებლის ტონით): — მოიცა! მოიცა!“

კუკავა (ცდილობს, არ აპყვეს): — მე შეიძლება დავასრულო? ქართველი ხალხის დიდი უმრავლესობისთვის ეს არ იქნება დამაჯერებელი... — თავხელიძე: — თქვენ რა იცით, ქართველი ხალხისთვის რა არის დამაჯერებელი? კუკავა: — დამასრულებინეთ. არ დამასრულებინებთ?.. თავხელიძე: — (უაზროდ) ეგ რა შუაშია! კუკავა: — ქართველმა ხალხმა არ დაიჯერა იმის, რასაც თქვენ ამბობთ, რომ... თავხელიძე: — არა, არა! (ცეცხლს იკიდებს) ერთი მეორისგან... (ებნევა აზრი) ქართველმა ხალხმა შეიძლება დაიჯეროს, რომ ბინა ივანიშვილმა ძვირად გაყიდა ბანკი და მინც მისცეს ხმა. კუკავა: — (ღინჯად) ეს თქვენი ვერსიაა... თავხელიძე: — რა ჩემი ვერსიაა! ეგ ელემენტარული ლოგიკაა. თქვენ გაძლევთ ხმას ქართველი ხალხი? კუკავა: — დამასრულებინეთ... და ასე შემდეგ.

„შინ ხარო, ისინი არ შიცი“

ერთ მომენტში, როცა რუსოფობიის თემას შეეხნენ, კუკავა-მ შეშვდა თავხელიძეს: „ნინა ხელისუფლების დროს თქვენ ცდილობდით, გეთქვათ, რომ, ვინც არ არის რუსოფობი და ყველა ვინც ამბობს, რომ რესტორანში შეიძლება რუსული სიმღერების მოსმენა, ყველა ვინც ნინააღმდეგი არის, რომ გრიბოედოვი უნდა ამოვთხაროთ მთაწმინდიდან, ავტომატურად ფეხსებს აგენტთა... — საიდან მოიტანეთ ეს?.. — ნუგზარ ნიკოლაურის ცნობილი იდეა იყო... — მე ვგავიჩა ნუგზარ ნიკოლაურს? — მე არ ვიცი, ვის გაგხარო... მე შეგეკითხეთ კიდევ, ვინ ხართ, ისიც არ ვიცი... მე ვერ ავყვებით ამ ჟანრში...“

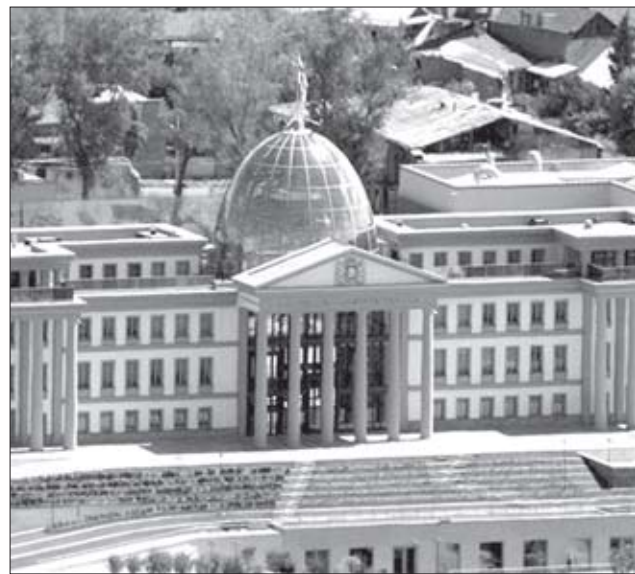
გიორგი მაისურაძე

გატონი ალექსანდრე ჭაჭია ერთადერთია, რომელსაც ხელენიფება ურთიერთობების დალაგება როგორც აფხაზეთთან, ოსეთთან და რუსეთთან, ასევე დასავლეთთანაც. მოკლედ, საქართველოს გამთლიანებისთვის პრაქტიკული ნაბიჯების გადადგმა მისი პარტოპრატისაა; ისიც უდავოდ გასათვალისწინებელია, რომ გატონი ალექსანდრე აფხაზეთის ძირძველი ძარბული ოჯახიდანაა. პაპამისი ილია ჭაჭიაშვილის ნერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების აფხაზეთის განყოფილების თავმჯდომარე ყოფილა... გატონ ალექსანდრეს აქვს აფხაზეთის ნდობაც და პატივისცემაც...

გატონი საქართველოს პრეზიდენტობისთვის დაიწყო

საზოგადოების ფართო წარმომადგენლობისთვის და პირადად ჩემთვის დიდად მტკივნეულია, რომ ამ, ერისთვის დიდად მნიშვნელოვან „ჭიდილი“ ერთობ ინერტულად არის ჩართული პრეზიდენტობის ყველაზე ღირსეული კანდიდატი, მოძრაობა „სამეგრელოს“ თავმჯდომარე, გატონი ალექსანდრე ჭაჭია. ქვეყნის უმაღლესი საკანონმდებლო ორგანოს ჯერ კიდევ 2012 წლის არჩევნების პერიოდში გამოვთქვამდით გულისტკივილს, უკმარისობის გრძნობას, რომ გატონი ალექსანდრე არ მონაწილეობდა არჩევნებში.

საგარეო საქმეთა მინისტრ მია ფანჯიკიძესთან, რომელსაც ჩვენდა სავალალოდ, სტალინი და ჰიტლერი ერთმანეთისგან ვერ გაურჩევია, მოლაპარაკების მაგიდასთან? ამ ძალბატონებთან აფხაზეთის უსუსურობა ხელის ჩამორთმევასაც არ მოიხსნის. კარგია თუ ცუდი, ჩვენი გასარჩევნი არ არის, მბრამ ძალბატონი რაინდი სერიოზული, მითუმეტეს საქმიანი საპარტიო საქმიანობისთვის აფხაზეთის უსუსურობის გამორჩეული.

არის მოსაზრება გატონ ჯუშუბერ პატიავისილის პრეზიდენტობის სავარაუდო კანდიდატურის შესახებ. გატონ პატიავისილი 1995 წელს უნდა ებრძოლა, ყველა საერთაშორისო ორგანიზაცია ფეხზე დაეყენებინა, უნდა ჩაერთო არჩევნების ტოტალიტარული გაყალბების გამო. იქნებ გვევლეობდა კიდევ... ყოველ შემთხვევაში, კოდორი და ახალგორი არ დაგვეკარგა იქნებ...

გატონი დავით ბაქრაძე გამონათობილი პოლიტიკოსია, ასი თავით მაღლა დგას „ულასტელომ“ მარგველაშვილზე, მაგრამ „ნაცმო“ თან „დანაჩანგლის“ რაინდი... ამით ყველაფერი ნათქვამი, თანაც ერთ მდინარეში, მეორედ არ საზოგადოებისთვის, სამთავრობო და არასამთავრობო ხელმძღვანელი კადრების შერჩევა-განაწილება მათი გადაწყვეტილების გარეშე არასდროს ხდება. დარწმუნებული ბრძანდებოდეთ, საქართველოს მთლიანობის აღდგენა მათთან უშუალო მოლაპარაკების გარეშე არ იქნება, მათი რჩევის გარეშე არ მოხდება... ის ხომ სამეგრელოს უსუსურობა კავშირი „სხუნუ“ არ არის, რომლის გამგეობის წევრი გახლავართ, რომელსაც არავინ ჰკითხავს, „ბეკოს თხა ბაღის ჩამს თუ თივას ძოვს?“ ხოდა, აფხაზეთ უსუსურობის, ვითომ დასხდებიან ქალბატონ ნინო ბურჯანაძესა და კიდევ ქალბატონ სალომე ზურაბიშვილთან, ან ჩვენს

და“ საზოგადოება, რომ უმთავრესი დაპირება, სამართლიანობის აღდგენის პროცესი, რეალურად მიმდინარეობდა!

მიმდინარეობს კი არა, ამ ყველაფერმა გრატული სახე მიიღო — ე.წ. გახმაურებული საქმეებიც ვერ გახსნეს, მიუხედავად არჩილ კვიციანილის მიერ არა ერთხელ დათქმული ვადებისა: ჟვანიას, გირგვლიანის, რობაქიძე-ვახაგაშვილის, შარაძის, ცხის ბუნტის, 7 ნოემბრის, 26 მაისის საქმეების გახსნას, დამნაშავეთა დასჯას, გამოძიება კი არა, პოლიტიკური ნება სჭირდება, რასაც მიგნობს „სახელმწიფო მოღვაწე“ რესპუბლიკის პარლამენტის ბიძინას, ხოლო გარედან ამერიკის საელჩო, რაც, პრინციპში, ერთი და იგივეა!

ჰო, ნურც ბიძინას მრჩევლებს, თამარ ჩუგოშვილსა და თომას ჰამერბერგს, დავივიწყებთ — პირველი რესპუბლიკელების კადრია, ხოლო მეორე — ევროპის ნაკომისრალი, რომლის ბრძნული გადაწყვეტილებით უნდა განადგურდეს პირადი ცხოვრების ამსახველი ჩანაწერები, რასაც კვერს უკრავენ ენჯელები თუ ე. წ. მედი-აექსპერტები (ლამა ტულუში ლამით რომ გააღვიძო, უნდა განადგურდეს, იყვირებს!).

ყველას გასაგონად ვიტყვი — თუ ის ფარული ჩანაწერები სოფლის კლუბის გამგის პირადი ცხოვრება, არ მინტერესებს, მაგრამ რომელი ფილიებიც ყოფილ თუ მოქმედ დაუბუტ-მინისტრებს, ზოგადად მალაჩინების სივრცე, უკაცრავად და, ეს აღარ არის მხოლოდ პირადი და უფლება გვაქვს, ვიცოდეთ, როგორი სექსუალური ორიენტაციის არიან ისინი, ვინც გვმართავდა ან ახლა გვმართავს, ისევე, როგორც „განათლებული“ ბერლინის, პარიზის, ციურხის მოსახლეობამ იცის, რომ მათი ქალაქების მერები, საგარეო საქმეთა მინისტრები შედგენილი არიან!

მაგრამ, მგონი, კალამი გამეცა და მთავარს დაუბრუნდეთ... ურეკის „საიდუმლო სერობის“ შემდეგ ვთქვი, რომ ჩემი ინფორმაციით, გადაწყვედა, რომ საპრეზიდენტო არჩევნებზე დავით ბაქრაძე უნდა გავიდეს მეორე ადგილზე, რათა „ნაცმოძრაობა“ დაიქსირდეს, როგორც ერთადერთი მთავარი ოპოზიცია-მეთქი!

ახლა კი მინდა ვაღიარო, რომ „ჩემი ინფორმაციით“ უბრალო ფურნალისტური ტრიუკი იყო და არავითარი აგენტურული ინფორმაცია არ მქონია! ჩემი ინფორმაციის წყარო მიმდინარე მოვლენების ვაჭკვის რგოლების კრიალოსის მარცვლებით გადათვალა-ანალიზი იყო და, მგონი, არ შევმცდარვარ — ამ უნამუსოების პრაიმერიზმმა, „სახელმწიფო მოღვაწის“ თუ ბიძინა ივანიშვილის განცხადებებმა თუ წამოცდენებმა დაადასტურა, რომ ეს ასეა!

ხოლო პრაიმერიზმის დასკვნითა ნაწილმა და განსაკუთრებით რიჩარდ ნორლანდის განცხადებამ, ალბათ, ურწმუნო თომებისთვისაც ცხადი გახდა ყველაფერი... თანამდებარეებმა — დავით ბაქრაძე უმჯობესი გამარჯვებას გვპირდება და დაბატონი ივანიშვილი მარცხს განიცდის და დაიბნეობს...

ველაშვილს, რასაც ქუთაისიდან მყისიერად ეხმაურება ნორლანდი — ჯერ მიულოცა პრაიმერიზმის გამარჯვება და შემდეგ განაცხადებდა მისი პარტოპრატისა; ისიც უდავოდ გასათვალისწინებელია, რომ გატონი ალექსანდრე აფხაზეთის ძირძველი ძარბული ოჯახიდანაა. პაპამისი ილია ჭაჭიაშვილის ნერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების აფხაზეთის განყოფილების თავმჯდომარე ყოფილა... გატონ ალექსანდრეს აქვს აფხაზეთის ნდობაც და პატივისცემაც...

ახლა „სახელმწიფო მოღვაწის“ შედარებით ადრეული განცხადება გავიხსენოთ, რომელშიც ის პირდაპირ აცხადებს, რომ მისი ამოცანა „ნაცების“ პოლიტიკაში დატოვება და არა მათი განადგურებაა; იმავე სახის ალიონება ირაკლი ალასანიას მიერ; ზემოხსენებული სატელევიზიო პირადი ნაცებისა; ივანიშვილის ეს ბოლო, ლამის ისტერიკურ რესპუბლიკელების გამო და, როგორც იტყვიან, წრე შევირა — „ნაცები“, რესპუბლიკელები და თავად ბიძინა ივანიშვილი, პოლიტიკურად ერთსქეს, ერთხორც და ერთსულნი არიან!

დაიხ, ერთსქეს და ამიტომაც დავასათაურე წერილი ისე, როგორც დავასათაურე!

ჰოდა, სადაც ერთსქესიანი ქორწინებები (ჯერჯერობით მხოლოდ პოლიტიკური) დაკანონდა, იქ ქორწილიც არის მოსალოდნელი თავის ჯვრის წერით, ხელისმომკიდ-თამაშ-მოადგილებით, რაც, „ჩემი ინფორმაციით“, შემოდგომაზე, არჩევნების შემდეგ მიმართება და ასეთ სახეს მიიღებს: ნეფე-პატარაძალი — გიორგი მარგველაშვილი და დავით ბაქრაძე! ვინ რომელი იქნება, ამას ან არჩევნების შედეგების მიხედვით, ან როგორც ტრადიციულ ერთსქესიან ოჯახებშია მიღებული, კონსენსუსით გადაწყვეტენ; ხელის მოკიდებები: ბიძინა ივანიშვილი და რიჩარდ ნორლანდი; ჯვრისწინა საიდუმლოს ბელგიაში გადახვენილი პადრე ბასილ კობახიძე ალასურლებს; თამადა იქნება საიას ახალი შეფი კოჟორიძე, ბილაში კი იდენტობის დირექტორი, რომელიც „უსიკე-ბიანი“ პრეზერვატივით (რაა, გოიმურ ყანნებს და ფილმებს ალარ ჯობია?) შესვამენ ახადმუდლებულთა სადღეგრძელოს და, ტრადიციული ქართული სტუმართმოყვარეობიდან გამომდინარე, თუ ალავერდზე უარი თქვა, თავზე დაასხამენ რიჩარდ ნორლანდს.

ახლადმუდლებულებს ქორწინებებიც აუხდებთ თანადის სადღეგრძელო და იქვე გამარჯვდებიან, რადგანაც დამსწრე სტუმართაგან აიყვანენ შვილებად ქდმ-ს, ახლებს, ედმ-ს და „ნამდვილი“ არასაპარლამენტო ოპოზიციაც გვეყოლება.

სერიოზულად კი, ყველა შემთხვევაში ამერიკელთათვის მისაღებად გაფორმდება კოაბიტაციის ამაზრუნე პროცესი!

ამიტომ ახლა იქით ვუყენებ ულტიმატუმს გატონ პრაიმერს ქართველი ერის, საზოგადოების შერაცხვისთვის სხვაგვარად ყოფნასაც აპირებს გატონი ივანიშვილის პრეზიდენტობის კანდიდატი მარგველაშვილი? პრემიერის „ჯიბის“ პრეზიდენტობისთვის ბრძოლა უაზრობაა!

ასეთ შემთხვევაში ძვე-ყნისთვის ხომ არ სჯობს, რომ პრაიმერი და პრაიმერიანი ერთი იყოს? მის რაში სჭირდება პრაიმერის არჩეული პრაიმერიზმად? ფასადების შეღებვით, ფარ-შეარისის წას-

მიმაჩნია, რომ, თუ გადარჩენა გვინდა, აუცილებელია, საპრეზიდენტო არჩევნებში მონაწილეობა მიიღოს გატონმა ალექსანდრე ჭაჭიამ. საზოგადოების გარკვეული ნაწილი საჭიროდ ვცნობთ მისი მხრიდან ენერგიულ მოქმედებას, როგორცაა ხშირი, პირადი შეხვედრები ამომრჩევლებთან, ასევე, ინტენსიური განმარტებითი მასშედით, ქვეყნის განვითარების პროგრამა-იდეოლოგიის მოსახლეობისთვის გაცნობის მიზნით... გატონი ალექსანდრე ჭაჭია, აკადემიკოსი, პოლიტიკოსი, ნამდვილი ერისკაცა, ერთადერთია, ან არა მარტო პრაიმერიზმის კანდიდატს შორის, არამედ სრულიად საქართველოს პოლიტიკოსებს შორისაც, რომელსაც აქვს ქართული სახელმწიფოებრივი მოწყობის მსოფლიო გამოცდილება.

მით სხაზეა ჭეშქარიანობა ვიარაღით? დამოკრატობა-ნი პითაბაშოთ? არა და არა!

იყოს პრემიერიც და პრეზიდენტიც ერთი — გატონი ბიძინა ივანიშვილი... არადა, თუ მართლად დემოკრატია გვჭირდება და ქვეყნის სასარგებლოდ თუ გვინდა პრეზიდენტი, ის დამოუკიდებელი უნდა იყოს, იყოს სახელმწიფო დონეზე მოაზროვნე პიროვნება; სპეციალ, გაუსვრელი წარსულით...

ამ ჭრილში განვიხილოთ ქალბატონ ნინო ბურჯანაძის პერსონა პრეზიდენტობის პოსტზე... ქალბატონი წარსულის ნაგვის: სააკაშვილ-ბურჯანაძე-ჟვანიას ტრიოს ღირსეული წარმომადგენელია; ამ ადამიანებმა ქვეყანა „ტალახში“ ჩაფლეს. „ვაის“ გაგვყარეს და „უიში“ შეგვყარეს. ვითომ ანე გახდება ბურჯანაძე ანგელოზი?!

ისიც გვახსოვს და დღესაც მივტიროთ, უხსენებლად შევარდნაქესთან ერთად ბურჯანაძე და სააკაშვილ-დავითაშვილის და მსგავსთა კოჰორტამ, როგორ ამოგვიძირკვეს მამის სახელი პირადობის მონომოზი და როგორ ამოგვიფხვკეს ეროვნებაც. არა, ამისთანა ადამიანების პრეზიდენტობა უპრეზიდენტობა სჯობს.

საყოველთაოდ ცნობილია: აფხაზეთში უსუსურობა კავშირის ინსტიტუტი იმდენად ძლიერია, რომ ძალიან ადრეველი კიდევ რევოლუციამდე, ჯერ კიდევ საბჭოთა, უახლოესი თუ ახლანდელი პერიოდის პოლიტიკური თუ სხვა საზოგადოებისთვის, სამთავრობო და არასამთავრობო ხელმძღვანელი კადრების შერჩევა-განაწილება მათი გადაწყვეტილების გარეშე არასდროს ხდება. დარწმუნებული ბრძანდებოდეთ, საქართველოს მთლიანობის აღდგენა მათთან უშუალო მოლაპარაკების გარეშე არ იქნება, მათი რჩევის გარეშე არ მოხდება... ის ხომ სამეგრელოს უსუსურობა კავშირი „სხუნუ“ არ არის, რომლის გამგეობის წევრი გახლავართ, რომელსაც არავინ ჰკითხავს, „ბეკოს თხა ბაღის ჩამს თუ თივას ძოვს?“ ხოდა, აფხაზეთ უსუსურობის, ვითომ დასხდებიან ქალბატონ ნინო ბურჯანაძესა და კიდევ ქალბატონ სალომე ზურაბიშვილთან, ან ჩვენს

P.S. ქართველობაში, ვაჟკაცობაში ეჭვიმტანილო დეპუტატებში! თქვენც რატომ დუმხართ, ღინჭანაჭამი გოჭებოვით რომ გაყურსულხართ, ხმა ამოიღებთ, ვერ ხედავთ, რომ სამშობლო ხელიდან გვეცლება ამ აქოთებულ კოაბიტაციის გამო?! დუმილი ყოველთვის არ არის ოქრო...

ალეკო თოდუა, „ფაზისის“, „ქალღეს“ და „აიას“ აკადემიების აკადემიკოსი

თავის განიკლება

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ასაკომპანი მონაგარის ამანაზენ საძვირს, რომელსაც იგი მონასავით თვალაზრი შეწყურება თინიჯიარ, გაუნათლებელ პროკურორებს და ყველა მათ წინადადებას უსიტყვოდ ემორჩილებოდა, ჭურნალისტიპიც ხედავდნენ და კამერებითაც იღებდნენ, მაგრამ ტელევიზორშიც და პრესაშიც მხოლოდ ორწინადადებიანი ინფორმაცია გადიოდა, რომორც ჩანდა, ხელისუფლებას ტელევიზიებიც „დამონებულნი“ ჰყავდა.

ფარდობითურების თეორია, ანუ აკადემიკოსი გიოსოსუს მიღება

ნაპოლეონ ძარძაძას ჩვენი მკითხველი იცნობს, როგორც წარმატებულ მეცნიერს, ნიჭიერ პუბლიცისტსა და მწერალს. წლების მანძილზე იყო საქართველოს სუბტროპიკული ინსტიტუტის, საქართველოს სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტის რექტორი, საქართველოს სოფლის მეურნეობის მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდენტი, ამჟამად ამავე აკადემიის სამეცნიერო საბჭოს თავმჯდომარეა. აი, ასეთი ადამიანი ყოფილმა ხელისუფლებამ გიოსოსებს მიღმა მოათავსა. პუბლიკაციების ეს ციკლი ამ უკუღმართობაზე იყო.

საბარტოველოს დელეგაცია იუნესკოს განვრცობის კონფერენციაზე (მარცხნიდან): ბ. ძარძაძაძე, ნ. ძარძაძაძე, რ. მატრეველი, ა. კარტოზია, ბ. ჩოგოვაძე

დასასრული. დასაწყისი №22-27 (209-214)

დღის თემა

გამომძიებელმა კიდევ ერთხელ შემასხენა ის ეჭვი, რომელიც მოსვენებას არ მძალევდა და რომლის თავიდან მოცილებაზეც ამაოდ ვცდილობდით. „თქვენს გარემოცვაში მოიხიეთ“, — ასეთი მინიშნება გააფრთხილა პირველ დღესვე ციხის უფროსის კაბინეტში ვითომ „შემთხვევითა“ პირებმა.

საკავშირებო პრეზიდენტობა, მეცნიერებასა და განათლებაზე უპრეცედენტო შეტევით დაიწყო. უპირველესად, კვლევითი ინსტიტუტები ჩამოაცილეს მეცნიერებათა აკადემიებს, გარეთ გამოყარეს მსოფლიოში ცნობილი მეცნიერები, და მხცვრანი ადამიანები, ლუკმაპურის მადიებლებად აქციეს.

საკავშირებო ჩემი ყოფნის 3-თვიანი ვადა ისე ამოიწურა, რომ გამომძიებლებთან სულ რამდენიმე, 10-15 წუთიანი შეხვედრა მქონდა, ისინი მხოლოდ უმნიშვნელო კითხვებს მისვამდნენ და „გარბოდნენ“ ისე, რომ დაკითხვის ფურცლებსაც კი არ ავსებდნენ.

პროკურატურის ვერსიამ, „დავაპატიმროთ და სამხილს მერე ვიპოვიოთ“, არ გაამართლა... როგორ იპოვნიდნენ იმას, რაც არ არსებობდა. „ჩისში“ მომწყვდეულეებმა, მხოლოდ ის „მოახერხეს“, რომ საპატიმრო ვადა კიდევ ორი თვით გააგრძელეს. ცხადია, ვადის გაგრძელების სასამართლო პროცესს მე არ დავესწარი, რითაც... როგორც „სივრცეში“ მითხრეს, კიდევ ერთი სილა გავანანი მათ.

როგორც მოგვიანებით გავიგე, შუალაშემდეგ უთათბირით გენერალურ პროკურატურაში. — ქარქაშაძე ამკარად დაგვცინის, ის ციხეში „ერთობა“, თქვენ კი საში თვეა წრეზე ტრიალებთ, რატომ არ უცვლით რეჟიმს?! — დაუტყუასავს ბრუციან გენერალურს გამომძიებლები.

— პირველად იგი მკაცრი რეჟიმის საკანში გვყავდა, სადაც ძალიან მშვიდად იყო, პატიმრების პატივისცემაც კი მოიპოვა. ახლა რომ რეჟიმში შევუცვალეთ, სახიფათოა, მაშინვე აგორდება საერთაშორისო ტალღა. იგი ჯერ კიდევ აგრარული უნივერსიტეტის საერთაშორისო ასოციაციის ვიცე-პრეზიდენტია!

— ამის შესახებ არ იცოდით?

— ჩვენ თავის დროზე ვთქვით, მაგრამ... — აღარ ვაგარძელეს გამომძიებლებმა.

— რატომ გგონიათ, რომ ორ თვეში საქმეს დაამთავრებთ? — იკითხა გენერალურმა, რომელიც მიხვდა, რომ, თუ პრეზიდენტის დავალებას ვერ შეასრულებდა, დიდ სკანდალში გაეხვეოდა.

— უნდა ვალიაროთ, რომ მისმა დაკავებამ არ გაამართლა. ძირითად საქმეზე სამხილი ვერ მოვიდით. გარდა ამისა, ქარქაშაძეს კარგი მესხიერება და ძლიერი ლოკა აქვს, — თქვა დეპარტამენტის თავმჯდომარემ.

— ადვოკატების მეშვეობით, ერთი გაუხსნელი, მძიმე საქმის შესახებაც „ჩავანვეთეთ“. „კიდევ რა სისულელეს მიგონებენო“, უთქვამს დაცნით, — განაცხადა გენერალურის მოადგილემ და იქვე დაამატა, — იქნება ქონების ჩამორთმევაზე დაფიქსირებული პროცესი?!

— სამწუხაროდ, არც მისი „მილიონერობა“ დადასტურდა. სასწავლო მეურნეობაში 1400 ნაკვეთზე მეტია გაცემული, 800-მდე მფლობელის ჩვენება გვაქვს, სამწუხაროდ, მისი გვარი არც ერთს არ უხსენებია.

— რა კატეგორიის ხალხი ფლობს ნაკვეთებს? — იკითხა ადგილობრივმა.

— ინსტიტუტის თანამშრომლებიდან და მეურნეობის მუშებიდან დანებებული, პარ-

ლამენტის თავმჯდომარე, მინისტრები, მწერლები, რექტორები და ა.შ.

— მას რამდენი ნაკვეთი აქვს?

— ერთი 1000 კვ.მეტრი, რომელზეც ხეც არაა დარგული. — აბა, ის სასახლეები ვიხსია? — იკითხა გენერალურმა. — ფულიანი ხალხის, რომლებმაც ნაკვეთები კანონიერი მესაკუთრეებისგან, თავის დროზე ჩალის ფასად შეიძინეს, — იყო პასუხი.

ადგილობრივი ამკარად არ ელოდა მოვლენების ასეთნაირად განვითარებას, ელამი თვლები კიდევ უფრო დაეხრიცა.

— დილით პრეზიდენტთან უნდა ვიყო, სათქმელი კი არაფერი მაქვს, — თქვა და ნაშობდა.

გადანცა სასამართლო პროცესის დაწყება ქონების დასაბუთებაზე, რომლის მიზანიც იყო ჩემი იძულება, წავსულიყავი საპროცესო შეთანხმებაზე და ბრალის აღიარებაზე.

— საპროცესო შეთანხმება ძალიან დიდი თანხიდან დაიწყო, ეს შეაშინებს და იგი უფრო იოლად წამოვა ბრალის აღიარებაზე, — დამოძღვრა გენერალურმა თავისი „დოქსოპულოგი“.

მართალია, სასამართლოს კოლეგიის თავმჯდომარედ ასეთ საქმეებში „გაქექილი“, ნამუსზე ხელაღებული მოსამართლე ტარიელ ზამბახიძე, ხოლო პროკურორად ყოველგვარ სივალეზე წამსვლელი თინიჯიერები ვ. ცერცვაძე (დიახ, ის შემდეგ იუსტიციის საბჭოს მდივანი რომ გახდა) და ვ. ხუჭუა დანიშნეს, მაგრამ მაინც არ გამოუვიდათ, რასაც ფიქრობდნენ.

ჩემ წინააღმდეგ ერთობლივად მუშაობდა პროკურატურის, სასამართლოს, საგამომძიებლო სტრუქტურების მძლავრი მანქანა, მაგრამ შედეგს ვერ აღწევდნენ.

— ბატონო ნაპოლეონ, თქვენ გეძღვებათ კარგი შანსი, თა-

ვი დააღწიოთ საპროცესო, — დამოძღვრა გამომძიებელმა პ. მურცხვალაძემ, რომელიც დეპარტამენტის თავმჯდომარის მოადგილეც იყო.

— თქვენ უკვე დაამთავრეთ საგამომძიებლო პროცესი?

— არა, გამომძიება ძირითად საქმეზე კიდევ მიმდინარეობს, მაგრამ, თუ თქვენ სასამართლოზე ნაწილობრივ მაინც აღიარებთ ბრალდებას და დათანხმდებით საპროცესო გარიგებას, ძიება შეწყდება...

— თქვენ კიდევ ორი თვე გაქვთ ბრალის წაყენებისთვის, მე როგორმე გავძლევ ციხეში, მინდა ვიცოდეთ, რისთვის ვზივარ აქ. ნამყენეთ ბრალი, თუ ამისი საფუძველი გაქვთ, ამას კატეგორიულად მოვითხოვ.

— ქონების დასაბუთებაზე სასამართლო პროცესი, დამოუკიდებლად მიმდინარეობს, მაგრამ ჩვენ შეგვიძლია, ამ პროცესის შედეგების გათვალისწინებით, შევწყვიტოთ ძირითად საქმეზე ძიება...

— და ამიტომ მე უნდა ვალიარო ჩაუდენილი დანაშაული? სახელმწიფოს გადაუხადო ფული და დაეთმო ქონება?! რომელიც ჩემი და ან გარდაცვლილი მეუღლის შრომის შედეგად 50 წლის განმავლობაში შევქმენით?!

გამომძიებელმა ირველი მითხრობდა, თუმცა ჩვენ გარდა ოთახში არავინ იყო და ხმადაბლა, თითქმის ჩურჩულით დაინიშნა:

— ბატონო ნაპოლეონ, რასაც ახლა ვიტყვი, ამას არ უნდა გუბუნებოდეთ. თქვენ გონიერი კაცი ბრძანდებით და ჩემს ნათქვამს სწორად გაიგებთ. ჩვენ ძირითად საქმეზე სამხილი არა გვაქვს, დამატებითი ორი თვეც ვერაფერს შეცვლის, მერე კიდევ უნდა მოვითხოვთ ვადის გაგრძელება და ა.შ. თუ გაგვიჭირდა, ახალ გარემოებებს წამოვატყვივებთ, ეს არაა ჩვენი ძიებით გასაკეთებელი და საპროცესო ვადაც უსაშველოდ გა-

იჭიმება. სასამართლო, რომელიც უკვე დაიწყო, საშუალებას გვაძლევს, დავდოთ საპროცესო გარიგება და საქმეც ამით დავამთავროთ.

— ე.ი. თქვენ ბრალს ვერ მიმტკიცებთ და გამოსავალს იმაში ხედავთ, რომ დამაყარალოთ, ქონება წამართვათ, ფული გადაამახდევინოთ და მერე გატყავებული და დამცირებული გამიშვებთ? თქვენ ხომ დანაშაულს ჩადიხართ! რატომ გიჭირთ იმის თქმა თქვენი უფროსებისთვის, რომ მე უდანაშაულო ვარ?!

მურცხვალაძე შეიჭმუხნა, იგი ნამოდგა და ფანჯარასთან კარგა ხანს გარინდული იდგა, მერე შემობრუნდა და მუქარით თქვა:

— ჩვენ არ გავიჭირდებათ თქვენთვის ახალი ბრალის წაყენება, თუ დაგვჭირდა, როგორმე „ახალ დანაშაულსაც“ მოგიგონებთ!! მაგრამ თქვენი ასაკის კაცი გაუძლებს ამდენი თვეს? თქვენს საქმეში წვრილფეხობა ვართ, რომლებიც მხოლოდ მითითებებს ვასრულებთ? თქვენი აქედან გასვლის სხვა შანსი არ არის, ნუთუ ეს არ გესმით?!

— კი მაგრამ, საკუთარ სინდისს რას ეუბნებით? გამომძიებელმა თავი უნიჭოდ დააჩვენა და დათანხმდით საპროცესო გარიგებაზე, მაშინ თქვენ გათავისუფლებით... მე გულახდილად გითხარით ყველაფერი, ახლა თქვენი გადასაწყვეტია, — თქვა მურცხვალაძემ.

— ე.ი. თუ სიმართლე დავიცავი, ციხეში გამომკეტავთ ხანგრძლივად, ხოლო თუ საკუთარ თავს ცილს დავნამებ, ფულსაც გადავიხდი და ქონებასაც დავაგარავ, მაშინ გამათავისუფლებთ?

— დიხ, ასეა... — ის მაინც მითხარით, კონკრეტულად რა ვალიარო? — აი, თუნდაც ის, რომ პრეზიდენტი შევარდნაძე შეიყვანეთ შეცდომაში და ბიუჯეტი აზარალებთ!

— მერე მაგას ვინ დაიჯერებს? —

ქაჩავს. თქვენ დაპატიმრებას მართო ჩვენ ნუ დავგაბრალდებთ, ჩვენ, როგორც უკვე ვთქვით, შემსრულებლები ვართ... იქნებ თქვენი დაპატიმრებით თქვენი გარემოცვიდანაც იყვნენ დაინტერესებულები, დღეს ადამიანისთვის ჩირქის მოცხება ძალიან იოლია, გაარკვიეთ, ვის აძლევდ ხელს გაზუთ „ქრონიკაში“ იმ პინძური სტატიის გამოქვეყნება, რატომ არიან იქ ნახსენები დიდი თანამდებობის პირების ნათესავები?

გამომძიებელმა კიდევ ერთხელ შემახსენა ის ეჭვი, რომელიც მოსვენებას არ მძალევდა და რომლის თავიდან მოცილებაზეც ამაოდ ვცდილობდით. „თქვენს გარემოცვაში მოიხიეთ“, — ასეთი მინიშნება გააფრთხილა პირველ დღესვე ციხის უფროსის კაბინეტში ვითომ „შემთხვევითა“ პირებმა.

დიდი ჭკუა და მიხვედრილობა არ სჭირდება იმას, რომ აკადემიის პრეზიდენტის თანამდებობას ბეჭი უმიწნებს. ცხადია, მეც მქონდა გარკვეული ეჭვები, რომლებიც დღესაც გულს მიღრღნის, მაგრამ მეყოფა კი დრო და ენერჯია ამის დასამტკიცებლად... თუმცა ვინ იცის.

— ბატონო ნაპოლეონ, თქვენ საქმეზე მე რიგით მესუთე გამომძიებელი ვარ. ჩემმა წინამორბედებმა შეძლეს და თავი დაიძვრინეს იმიტომ, რომ თქვენი საქმე უპერსპექტივოა. დეპარტამენტის თავმჯდომარის მოადგილეებს ინდივიდუალურ საქმეებს თითქმის არ გვაძლევდნენ... ის, რომ თქვენი საქმე მე გადმომეცა, ნიშნავს იმას, რომ იგი მე უნდა დავამთავრო...

— რატომ არ ამთავრებთ? განა ასეთი ძნელია იმის აღიარება, რომ შეცდით? — ენაგვიმობოდა მე.

— ძნელია იმიტომ, რომ ამის აღიარებისთვის ტაშს არ დავიკრავ. თქვენი სიტუაციით და ანის ორი გამოსავალი: პირველი ის, რომ გაჯიუტდეთ და ციხეში ხანგრძლივად დარჩეთ, მეორე, — წინააღმდეგ აღიაროთ ბრალი და დათანხმდით საპროცესო გარიგებაზე, მაშინ თქვენ გათავისუფლებით... მე გულახდილად გითხარით ყველაფერი, ახლა თქვენი გადასაწყვეტია, — თქვა მურცხვალაძემ.

— ე.ი. თუ სიმართლე დავიცავი, ციხეში გამომკეტავთ ხანგრძლივად, ხოლო თუ საკუთარ თავს ცილს დავნამებ, ფულსაც გადავიხდი და ქონებასაც დავაგარავ, მაშინ გამათავისუფლებთ?

— დიხ, ასეა... — ის მაინც მითხარით, კონკრეტულად რა ვალიარო?

— აი, თუნდაც ის, რომ პრეზიდენტი შევარდნაძე შეიყვანეთ შეცდომაში და ბიუჯეტი აზარალებთ!

— მერე მაგას ვინ დაიჯერებს? —

„დავინახე ორი ძალიან და ორი სამხედრო კედელთან მიმხვედელი ერთი პატიმრის წინააღმდეგ. იგი საშინლად შეშინებული იყო. ძალები სულ უფრო ახლოს მიდიოდნენ. პატიმარმა ყვირილი დაიწყო, ცდილობდა, გრძინარიისკენ გაქცეულიყო. ამ დროს ერთ-ერთმა სამხედრო ძალებმა კალი იძამდა მიუხედავად, რომ პატიმრისთვის ფეხზე ეკბინა. მან ტკივილისგან იღრიალა. ძალებმა კიდევ უკბინა. ირგვლივ ყველგან სისხლი იყო. პატიმარს ძალების კბილების კვალი ეტყობოდა.“

რეჟისორ ეროლ მორისის ფილმში იკვლევენ ბალდადის მახლობლად მდებარე აბუ-გრეების ციხეში ცემის, წამებისა და ადამიანის უფლებათა სხვა დარღვევების შემთხვევებს, სადაც ზედამხედველები ამერიკელი სამხედროები არიან და ტერორიზმში ექვმიტანილი დაკავებულები მიჰყავდათ. ექსტრემალურ სიტუაციაში მყოფ ადამიანს ყოველთვის არ შეუძლია რეალობის გააზრება და აღქმა. მრავალი ადამიანი უშეგებს შეცდომას, რომლისთვისაც შემდეგ მთელი დარჩენილი ცხოვრების მანძილზე იხდის საზღაურს. ზოგიერთი ომის შემდეგ კიდევ მრავალი წლის მანძილზე ვერ ახერხებს შიშბთან გამკლავებას. შეიძლება კი იმის წინასწარ განსაზღვრა, თუ როგორ მოექცევა ადამიანი ომის დროს? ასცდება თუ არა სწორ გზას, წავა თუ არა ზნეობრიობისა და მორალის წინააღმდეგ საკუთარი შიშების ზენოლის შედეგად? ფილმში გადაღებული არიან აბუ-გრეების ციხის ის თანამშრომლები, რომლებიც უშუალოდ მონაწილეობდნენ პატიმრების წამებასა და გაუპატიურებაში. ფილმმა მთავარი პრიზი მოიპოვა ბერლინის საერთაშორისო კინოფესტივალზე.

სტანდარტული პროსედურა

სიპართლე აბუ-გრეებზე

გაგრძელება. დასაწყისი №25-27 (212-214)

საბრინა ჰარმანი:

— სივცი იქ სულ რაღაც ხუთი წუთის მანძილზე იყო. მას თითქმის არავისთვის დაუკარგებია. ერთი წლით ჩასვეს ციხეში მხოლოდ იმის გამო, რომ იქ იყო. რომ არა ის ვიდეოჩანაწერი, არაფერი მოხდებოდა. ვიდეოს მე ვიღებდი. ბოლო, რაც მახსოვს, ისაა, რომ ერთი ჯარისკაცი ფეხზე იდგა, მეორე კი მუხლებზე იდგა. ერთის ხელები მეორის თავზე ეწყო. ეს იყო ჩემი ბოლო ფოტო. მერე წავიდეთ.

ლინდი ინგლანდი,

სამხედრო პოლიცია, პირველი კლასის რიგითი:

— მე და მეგანი ზემოთ ვიყავით კაბინეტში, გამოვედით და დავინახეთ, რომ პატიმრებს ერთად ყრიდნენ იატაკზე და ზედა იარაღიდან უღებდნენ ფოტოებს. ამ დროს გრეინერმა, დევისმა და ფრედერისმა პატიმრების გროვებზე

ბტუნობა დაიწყეს. დაბლა ჩავიდა და გადაღება დაიწყო. მე, ფრედი და საბრინა იმ საღამოს სამი ფოტოაპარატით ვიღებდით. პატიმრები კედლის გასწვრივ დააყენეს. გრეინერი მათ ერთმანეთის მიყოლებით ექაჩებოდა. ჩვენ ვერ ვხვდებოდით, რას აკეთებდა. შემდეგ გვითხრა, რომ პირამიდას აკეთებდა, რათა ყველა კონტროლქვეშ ყოფილიყო. ჩვენც დავთანხმდით.

ფრედმა აიძულა მათ მასტურბირა. არ ვიცი რაში სჭირდებოდა ეს. ჯერ — ერთს, შემდეგ კი დანარჩენებსაც აიძულა. მან აიძულა პატიმრები, ყველას ერთად ეკეთებინათ ეს. ექვსმა პატიმარმა რაღაც დროს შემდეგ შეწყვიტა მასტურბირება, ერთ-ერთი კი განაგრძობდა, ალბათ, დაახლოებით 45 წუთის მანძილზე. ამ უკანასკნელთან ერთად ერთ ფოტოზე მეც ვჩანვარ. არ მსურდა სურათის გადაღება, მაგრამ ფრედმა აიძულა, გრეინერმა. გრეინერი ამბობდა, მოდი, გადავიღოთ ეს, გააკეთე ეს ჩემთვისო. მე არ მინდოდა, მაგრამ დავთანხმდი.

იმ დღეს ჩემი დაბადების დღე იყო, 21 წელი შემისრულდა. გრეინერმა თქვა, რომ ეს ჩემი საჩუქარი იყო, არ ვიცი, რატომ თქვა ასე, მე სულ არ მჭირდებოდა ეს ყველაფერი. მან გამომიყენა, მე კი სრულიად სულელი ვიყავი. ახლა ბევრი რამ მესმის, ეს ყველაფერი წარსულშია...

ამ ცნობილ ფოტოებზე შეიძლება პატიმარი ერთ გროვად იატაკზე დაყრილი. სახეების გამოჩვენება თვითადა ამბობს ყველაფერს. გასაგებია, რაზე ფიქრობდნენ და რას გრძნობდნენ. შეხედეთ სახეებს, გარკვევით ჩანს, რომ მხიარულად გრძნობენ თავს. ამ ფოტომ გადარჩევს მათი

არასწორი იყო. ეს თავიდანვე ასე იყო, მაგრამ წარმოიდგინეთ, ხომ არ შეიძლება, უბრალოდ, წახვიდე და თქვა, რომ შენ ამაში არ მონაწილეობ? ამას დიდი პრობლემები მოჰყვებოდა.

ჯეივალ დვისი, სამხედრო პოლიციის სერჟანტი:

— ერთი ერაყელი მცველი გვყავდა. მან ციხეში ცხრაწლიანი პისტოლეტი შეიტანა და ახალი დანა. ეს ყველაფერი ზენარში გაახვია და კამერაში გადასცა. პატიმარს პისტოლეტი ბალიშის ქვეშ ჰქონდა დამალული, შემდეგ კი ესროლა სერჟანტ კასკარდს, რომელსაც ჯავშანფილტვი ეცვა. სერჟანტმა ელიოტმა იარაღი გისოსებს მიღმა შეყო და სროლის შეწყვეტა მოითხოვა. ისროლა კიდევ, მაგრამ ფეხში დაჭრა პატიმარი, რადგან ის კამერის კუთხეში ლოცულობდა. ის მზად იყო სიკვდილისთვის.

მაშინ ერაყელი მცველები შეკრიბეს და გაყარეს, მაგრამ მერე კვლავ უკან დააბრუნეს. ჩვენ ვრისკავდით არა მხოლოდ იმის გამო, რომ ციხის გარეთ შეიძლებოდა ვინმეს მოვეკალით, არამედ ავად ციხეშიც იყვნენ ერაყელები, რომლებიც საფრთხეს წარმოადგენდნენ. პლუს თავად პატიმრები. ბეისბოლში ეს ნაგებანს ნიშნავს. ყველა მათგანი ცუდი ბიჭი არ იყო, მაგრამ

ბედი. ყველა, ვინც ამ ფოტოზეა, ასე თუ ისე, ამ ყველაფრის მონაწილეა. ერთ-ერთ ფოტოზე გრეინერი ვილაცას სცემს. ორმა კამერამ ის ზუსტად საჭირო დროს დააფიქსირა სხვადასხვა რაკურსით. ყველა ფოტოზე ჩანს მეორე კამერა.

რომ არა ეს ფოტოები, გაცილებით უფრო რთული დასამტკიცებელი იქნებოდა ამა თუ იმ პირის მონაწილეობა მომხდარ-

ში, მაგრამ, თუ ადამიანი ფოტოზეა აღბეჭდილი, ეს უკვე უდავო მტკიცებულებაა. ჩვენს პრეზიდენტსაც კი ბოდიშის მოხდა დასჭირდა ამის შემდეგ.

საველე ფოსტა:

— მთელი ღამე ვერ დავიძინე. გუშინ ექვსი პატიმარი გაიქცა. სამ ღამეში ცხრა ადამიანი დავკარგეთ. ნამდვილად რაღაც უნდა მოხდეს ან იქნებ ვცდები, უბრალოდ იცოდეთ, რომ მიყვარხარ. ჩვენ შესახებ, შესაძლოა, გამოძიება დაიწყო, ამაზე ლაპარაკობენ. აქ პატიმრებს სცემდნენ. ეს საშინელებაა. მე ასე მიმაჩნია. იმიტომაც ვიღებდი ფოტოებს, რომ დამემტკიცებინა ის, რასაც ადამიანებს მოუყვებოდი. არავინ დამიჯერებდა, რომ ასეთი რამ შესაძლებელია...

რომ გამეგრძელებინა იმ ყველაფრის გადაღება, რაც ხდებოდა, სახეზე დილის შენარჩუნება მომიწევდა. იმედი მაქვს, თავის მართლება არ დამჭირდება იმის გამო, რაშიც არ ვარ დამნაშავე.

საბრინა ჰარმანი:

— გასაგები გახდა, რომ ყველაფერი, რაც ხდებოდა,

„ყველა მტკიცებულება გაანადგურეს. დანვან, ნაშალეს მყარი დისკავიდან ან უზრალოდ ნაშალეს. განმინდა ყველა კუთხე-კუნჭული, ყველა დაამუშავეს, ვინაც კი შეეძლო, გასულიყო და რამე ეთქვა სადმე. ამის შემდეგ ერთ დღეში ალარავის გაუჩინებლად სურვილი, ელიარებიან, რომ რამე დანახა ან რამე იცოდა ამ ყველაფრის შესახებ. საჭირო იყო ამ სკანდალის ჩაფარცხვა და საამისოდ გაკეთდა ყველაფერი, რაც კი შესაძლებელი იყო. იმისათვის, რომ მსხვილი ფიგურები გადაერჩინათ, პაიკების განიკვამოდა.“

უმეტესობას ჩვენი სიკვდილი სურდა. ის, ვინც ციხეში პისტოლეტი შეიტანა, კარგი ბიჭი მეგონა, მაგრამ დივერსანტი ყოფილა — პირში გვილიმოდა, ზურგში კი ხანჯალს გვარტყამდა.

მეგან ეგვალ გრინარი, სამხედრო პოლიციის თანამშრომელი:

— ყველა გარბოდა იმ ბიჭის ასაყვანად, რომელმაც ჩვენებს ესროლა, მაგრამ ფოტოებზე ძნელი გასარჩევია, რა მოხდა სინამდვილეში. ცხადია, მდიდარი ნარმოსახვის პატრონებს შეუძლიათ, ათასი რამ წარმოიდგინონ, იქ ხომ ძალიან ბევრი სისხლია, მაგრამ ფოტო მხოლოდ ერთ წამს ასახავს. რა იყო მანამდე, მას შემდეგ ან ამ ფოტოს კადრს მიღამა, უცნობია.

საბრინა პარმანი:

— დავინახე ორი ძალი და ორი სამხედრო კედელთან მიმწყვდეული ერთი პატიმრის წინააღმდეგ. იგი საშინლად შეშინებული იყო. ძალები სულ უფრო ახლოს მიდიოდნენ. პატიმარმა ყვირილი დაიწყო, ცდილობდა, გრინარისკენ გაქცეულიყო. ამ დროს ერთ-ერთმა სამხედრომ ძალიან იქამდე მიუშვა, რომ პატიმრისთვის ფეხზე ეკბინა. მან ტკვილისგან ილრიალა. ძალებმა კიდევ უკბინა. ირგვლივ ყველგან სისხლი იყო. პატიმარს ძალების კბილების კვალი ეტყობოდა.

ექიმი მოვიდა და მასწავლა, როგორ დამელო ნაკერი ქრილობაზე. საინტერესო იყო, მაგრამ ძალიან შეშინოდა იმ ბიჭის გამო. არ უნდა მოეყვანათ ძალები...

ტიმ ლუკანი, გამომძიებელი, ერთიანი ანალიტიკური ცენტრი:

— გამომძიებელმა შეფასება უნდა მისცეს დაკითხვას, რომელიც ჩაატარა. ანგარიშის ბოლო აზრაც კი ჩვენ მუდამ ვნერტ დაკითხვის შეფასებას, თუ რამდენად შეესაბამება სიმართლეს და რამდენად საიმედოა ინფორმაცია, რომელიც მოვიპოვეთ. ის ან-

გარის დანაკვირვითი ნაწილია და, თუ ინფორმაცია ნაშალის გამოყენებითა მიღებული, არანაირი საიმედოობა არ შეიძლება საუბარი, რადგან ამგვარ სიტუაციებში ალარავიანი იტყვის ყველაფერს, რაც მინდა, რადგან მათი ტიპილი ალარავიანი. მაგრამ იმ შემთხვევაში, თუ დაკავებულს რამე სასიამოვნოს დაგვირდები, ეს უკვე თანამშრომლობის საბაზისა და შეიძლება გაცილებით საიმედო ინფორმაციის მიღება მისგან.

ჯენის კარპინსკი, აშშ-ის სამხედრო პოლიციის ბრიგადის გენერალი:

— გენერალი სანჩესი მუდამ იბარებდა პოლკოვნიკ პაპესს, მკერდზე საჩვენებელ თითს ურტყამდა და ეუბნებოდა: „მე მჭირდება სადამი, იპოვეთ სადამი დაუყოვნებლივ, გასაგებია? იპოვეთ სადამი ნებისმიერ ფასად!“ როდესაც მუდამ თითს გიკაუტუნებენ მკერდზე, მხოლოდ ერთი გამოსავალი გრჩება — გააკეთო ის, რასაც გთხოვენ, ოღონდაც ეს ყველაფერი დასრულდეს.

თქვენ ჩაკეტილ წრეში ხართ. თუ რაღაც არ გამოვიდა, უნდა მოსინჯოთ სხვა რამ. ასე უკვე ხდებოდა გუანტანამოშიც, ბაგრამშიც... მოსინჯეთ!

სროლები არ წყდებოდა. ინფორმაცია არ არსებობდა. სადაში ვერ იპოვეს. აბუ-გარიბში ჩატარებულ არც ერთ დაკითხვას არ მოუცია არანაირი ინფორმაცია. სადაში ჩვენმა ჯარებმა იპოვეს.

ტიმ ლუკანი:

— წარმოიდგინეთ, სადაში მომცრო ფერმაში იმალებოდა. მან დააკაუნა კარზე და თქვა: „მე სადამ პუსინი ვარ, ირაყის პრეზიდენტი, ძველის ლიდერი. ირაყელი ჩემი ხალხი არიან, ირაყში ყველა სახელი ჩემი სახელია!“ იგი შევიდა სახლში, ეროკვერცხი მოიშალა, მიირთვა და წავიდა. ოთხი საათის შემდეგ დაბრუნდა და თქვა: „მე აქ დამარცხდები!“ ამით დიასახლისი გვარინად შეაშინა.

სადაში 13-ში დაიჭირეს, გაზაფხულის დილას. ორშაბათს კი პოლკოვნიკ პაპესთან მივედი მოხსენებით. მან მკითხა, ვიმუშავებდით თუ არა სპეციალურ ჯგუფში, მითხრა, რომ ესაუბრა მინისტრ რამსფელდს. რამს-

ფელდა და სანჩესი და-ამტკიცეს მაღალი რანგის პატიმრებთან მუშაობის მითოდები. ისინი მიიჩნევდნენ, რომ იმ მომენტში ჩვენ შესაძლებლობა გვქონდა, შეგვეწყვიტა არეულობები, რაკი სადამი და მისი გარემოცვა ავიყვანეთ. მაშინ მჯეროდა ამის...

ბრინტ პეიკი, სისხლის სამართლის საქმეთა გამოძიების სპეციალური აგენტი:

— აუცილებელია იმის გაგება, თუ რა არის ასახული ფოტოებზე. მნიშვნელოვანი იყო დანაშაულებრივი ქმედებების გამოიყვანა იმისგან, რაც არ იყო დანაშაული. ეს სასამართლოს უნდა გადაეცეთ. თუ საუბარია სხეულის დაზიანებებზე, ეს უდავოდ დანაშაულია.

ადამიანის დაყენება სექსუალური ხასიათის დამორჩილებულ პოზაში დანაშაულია.

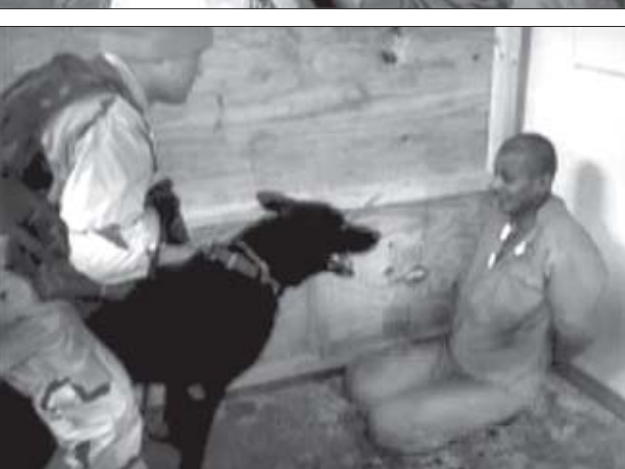
დამამცირებელი სექსუალური ქმედებების იძულება დანაშაულია.

როდესაც ვილადა ადამიანს თავს კედელზე არტყევიანებს, შენ გვერდით დგახარ და ფოტოებს იღებ, ეს სამსახურებრივი მოვალეობების დარღვევა, ანუ დანაშაულია.

როდესაც ადამიანი ყუთზე დგას და ხელებზე სადენები აქვს მიერთებული, ეს არის ადამიანის იძულებითი ყოფნა უხერხულ პოზაში. მაგრამ ეს სადენები არ ჰგავს ელექტროსადენებს, ის დაკითხვის სტანდარტული პროცედურაა.

როდესაც ადამიანი სრულიად შიშველია და თავზე ტომარა აქვს ჩამოცმული, ის დაკითხვის სტანდარტული პროცედურაა.

თუ ტომრის ნაცვლად საცვლები გამოიყენება, მდგომარეობა გარკვეულწილად მიმდებარება, მაგრამ ის, რაც ფოტოებზეა, სხვა არაფერია, გარდა ძილის საშუალებების წართმევისა, ის კი სტანდარტული პროცედურაა.

ჯენის კარპინსკი:

— თათბირიდან გვიან საღამოს დავბრუნდი და საიდუმლო ფოსტის კითხვა დავინწყე.

„სტანდარტული პროცედურა“

მწერდნენ, რომ მეთაურისთვის უნდა მომხსენებინა აბუ-გრების საქმესთან დაკავშირებით გამოძიების მსვლელობის შესახებ. გამოძიება პატიმრების მიმართ სასტიკ მოპყრობასა და ფოტოგადაღებებს ეხებოდა. პასუხად მივწერე, რომ ამის შესახებ არაფერი ვიცოდი, პირველად გავიგე. დავინწყე იმაზე ფიქრი, თუ რა უნდა მეთქვა პრესკონფერენციაზე. შეიძლებოდა მეთქვა, რომ ჩვენ გამოვავლინეთ გარკვეული ფაქტები, რომელთა გადამოწმებაც მიმდინარეობს და რომ აუცილებლად მივიღებდით შესაბამის სათანადო ზომებს, რომ ჩვენ ამერიკელები ვართ და მოვანერხებდით ცუდისა და კარგის ერთმანეთისგან გარჩევას.

გენერალმა სანჩესმა კატეგორიული უარი მითხრა. ამიკრძალა ამ ყველაფრის ვინმესთან განხილვა. სიმართლის მიმართ შიშმა მრავალი დამაშინა.

ლინდი ინგლანდი:

— ყველამ ყველაფერი იცოდა, ყველამ ვინც ციხეში ყოფილა, მუშაობდა ან ცხოვრობდა იქ. ყველას ჰქონდა ეს ფოტოები. გრინერთან მიდიოდნენ და სთხოვდნენ ფოტოებს. მას მუდამ ჰქონდა დისკები და ასლებს აკეთებდა. ფოტოები ყველას ჰქონდა და ყველამ ყველაფერი იცოდა.

ჯეივალ დავისი:

— როგორც კი ამ ცნობილი ფოტოების შესახებ ცნობილი გახდა, პოლკოვნიკმა პაპესმა მეორე დღესვე გამოაცხადა ჩვენს პატალიონში ვგრეთ ნოდებული ამისტიცია. ყველა მტკიცებულება გაანადგურეს. დანვან, ნაშალეს მყარი დისკავიდან ან უზრალოდ ნაშალეს. განმინდა ყველა კუთხე-კუნჭული, ყველა დაამუშავეს, ვინაც კი შეეძლო, გასულიყო და რამე ეთქვა სადმე. ამის შემდეგ ერთ დღეში ალარავის გაუჩინებლად სურვილი, ელიარებიან, რომ რამე დანახა ან რამე იცოდა ამ ყველაფრის შესახებ. საჭირო იყო ამ სკანდალის ჩაფარცხვა და საამისოდ გაკეთდა ყველაფერი, რაც კი შესაძლებელი იყო. იმისათვის, რომ მსხვილი ფიგურები გადაერჩინათ, პაიკების განიკვამოდა.

მე 28 წლის ამერიკელი ვარ. არმიის ნებაყოფლობით მოვედი და ყველაფერში მე დამედეს ბრალი.

დასასრული იქნება

www.geworld.net
თბილისი, ბ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ამერიკელები, უკვე დიდი ხანია, სახიფათოდ მიიჩნევენ შიდა საქმეებსა და წესრიგის დამყარების პროცესში სახმადრთვების გამოყენების პრაქტიკას. ქალაქურების გორაკთა გამოყენებისა და შესაძლო დარღვევების გამო საზოგადოებას შოქითაა ჯერ კიდევ იმ დროს დაეწყო, როდესაც კონსტიტუციის იმპროვიზაცია. მამა-დაბაბარბაბები დიდი სიფრთხილითა და განაზრებით საზოგადოებრივ მუდმივ არმიებზე და მოსახლეობის დაზინებაზე აღმასრულებელი ხელისუფლების ზედმეტად მონდომებულ წარმომადგენლებზე, რომელთაც, შესაძლოა, ეპროვალური იმპერატორებისა და მონარქების მხალისით გამოიყენებინათ.

გეგუნისი პოლიცია

გასული წლის 4 იანვარს ნარკოტიკებთან ბრძოლის სამმართველოს ადგილობრივი სამსახურით ჯგუფი იუტას შტატის ქალაქ ოგდენში მცხოვრები მეთიუ დევიდ სტიუარტის სახლის გასაჩხრეკად მივიდა. 12 პოლიციელი მეთიუს ყოფილი მეგობარი ქალის იმ განცხადების საფუძველზე მოქმედებდა, რომლის მიხედვითაც სტიუარტს სახლის სარდაფში მარისხუნა ჰქონდა მოშენებული. სტიუარტს, რომელსაც შიშველს ეძინა, მაშინ გაეღვიძა, როდესაც პოლიციელები მისი სახლის კარის შემტვრევას ცდილობდნენ. იფიქრა რა, რომ თავს ტერორისტები დაესხნენ, მამაკაცმა ხელი დაავლო თავის 9-მილიმეტრიან ბერეტას.

პოლიცია ირმუნებოდა, რომ მათ დააკაუნეს სახლის კარზე და დაიძახეს კიდევ, რომ პოლიციიდან იყვნენ, მაგრამ სტიუარტი და მისი მეზობლები აცხადებენ, რომ მსგავსი არაფერი მომხდარა. სტიუარტმა 31-წილ ბრძოლაში დასაჯა, პოლიციამ — 250-ზე მეტჯარა. შიშველად ექვსი პოლიციელი დაიჭრა, ერთი კი — ჯარად ფრანკოში — ბარბანცეპალა. მისი ტყვიანობა და სტიუარტსაც მოსვდა. მამაკაცს ბრალი დასდეს რამდენიმე დანაშაულის ჩადენაში, მათ შორის — პოლიციელის მკვლელობაშიც.

სტიუარტის სარდაფში პოლიციამ მარისხუნას 16 მომცრო ბუჩქს მართლაც მიაგნო, მაგრამ ვერ აღმოაჩინეს ვერანაირი მტკიცებულება იმისა, რომ ყოფილი სამხედრო მოსამსახურე, რომელსაც წინათ ნასამართლობა არ ჰქონია, მარისხუნას ყიდდა. მამაკაცმა განაცხადა, რომ სტიუარტს პოსტრავმული სტრესული აშლილობა აწუხებდა და მარისხუნას თვითმკურნალობის მიზნით ეწეოდა.

ოგდენის საქალაქო საბჭოში კი უკვე მოქალაქეთა ათობით საჩივარი დაგროვდა იმის თაობაზე, თუ როგორ გადასცემენ მათ ნარკოტიკებთან დაკავშირებული ჩხრეკის ორდერებს. რაც შეეხება სტიუარტს, მისი სასამართლო აპრილი უნდა გამართულიყო და ბრალდების მხარე სასიკვდილო განაჩენისთვის აპირებდა ბრძოლას, მაგრამ, ვინაიდან გასული წლის მაისში სტიუარტმა წააგო მოსამართლის ორდერის გადაცემის კანონიერებასთან დაკავშირებით, მან ციხის კამერაში ჩამოიხრწო თავი.

პოლიციელების მიერ სტიუარტის შემთხვევაში გამოყენებული ტაქტიკა რაღაც საიხუნესა და უცნაურობას არ წარმოადგენს. 1960-იანი წლებიდან მთელი რიგი საფრთხეების საპასუხოდ სამართალდამცველი ორგანოები მთელი ქვეყნის მასშტაბით ნელ-ნელა მლიან ზღვარს, რომელიც პოლიციელს ჯარისკაცისგან განაცალკავებდა. არამარტორიკის სულისკვეთებით გაჟღერებული, მაშინაინიდან დაწყებული ჯგუფთარბანს-პორტიულები დამთავრე-

ბული, ფაქტობრივად, მთელი საომარი ტექნიკით აღჭურვილი ამერიკელი პოლიციელები დღეს ისე აზროვნებენ და მოქმედებენ, როგორც ჯარისკაცები ბრძოლის ველზე. ნარკოტიკებთან ომმა, მოგვიანებით კი ანტიტერორისტულმა მოქმედებებმა, რომლებიც 11 სექტემბრის ტერაქტებს მოჰყვა, ამერიკულ სცენაზე გააჩინა ახალი ფიგურა: კბილებამდე შეიარაღებული მეომარი პოლიციელი, რომელიც ნებისმიერ წამს მზადაა, დაუნდობლად და სასტიკად გაუსწორდეს კანონდამრღვევს და რომელიც სულ უფრო მეტ საფრთხეს წარმოადგენს საქვეყნოდ ცნობილი ამერიკული თავისუფლებისთვის.

შემოკლება SWAT იმიფრება, როგორც დამრტყმელი ჯგუფი, რომელიც იარაღის სპეციალურ სახეობებს იყენებს. ამ სახის პოლიციურ ქვეგანყოფილებებს ამზადებენ მეთოდით, რომელიც ძალიან ჰგავს ამერიკული სპეცნაზის მოსამზადებელ პროგრამას. მათ ასწავლიან სახლებში შეტრას ტარანების დახმარებით და იმ მონეობილობების გამოყენებას, რომელთაც ხმოვანგანათების ბომბებს უწოდებენ და რომლებიც აბრმავენ და აყრუებს ყველას, ვინც სიახლოვესაა. როგორც წესი, მათი მიზანია შენობის „განმეხდა“, ანუ ნებისმიერი საფრთხისა და დაბრკოლების აღმოჩენა და აღმოფხვრა. მათ შორის მინაური ცხოველებსაც, ასევე ამ შენობაში მყოფი ადამიანების რაც შეიძლება სწრაფი დამორჩილება.

SWAT-ის პირველი დამრტყმელი ჯგუფები ჯარისკაცების კიდევ 1960-იანი წლების ბოლოს გაჩნდა ლოს-ანჯელისში. 1975 წლისთვის ქვეყანაში უკვე 500 ამაგვარი ქვეგანყოფილება იყო. ხსლა ისინი დასსკონიითა. აღმოსავლეთ კონტიპტის ინსტიტუტის პრიმიწლოვის, პიტარ კარასკას, მიერ ჩატარებული კვლევის შედეგად, რამდენიმე წლის შემდეგ, 1983 წელს SWAT-ის დაჯგუფებაში აშშ-ის ქალაქში მხოლოდ 13%-ს ჰქონდა, 2005 წლისთვის კი ეს რიცხვი 80%-მდე გაიზარდა.

SWAT-ის ტიპის პოლიციური ჯგუფების მიერ განხორ-

თავდასხმის მსაჯული ჩიქაგო უანასკნელ წლებში გამოიყენებოდა თვით ნორმატიული კანონებისა და წესების დახვის უზრუნველყოფის მიზნითა კი

ციელებული რეიდების რაოდენობაც, ცხადია, მათი რაოდენობის ზრდის შესაბამისად გაიზარდა. 1970-იანი წლებში ისინი სულ წელიწადში რამდენიმე ასეული რეიდს ახორციელებდნენ, 1980-იანი წლების დასაწყისში — დაახლოებით 3000-ს ყოველწლიურად. 2005 წელი არის ბოლო თარიღი, სადამდეც კრასკამ შეისწავლა მდგომარეობა და ამ თარიღიდან არსებობს SWAT-ის წყვეტილი განხორციელებული რეიდების რაოდენობა 50 000-ს შეადგენდა.

ახლა ამერიკაში SWAT-ის საკუთარი ჯგუფები უამრავ ფედერალურ სამსახურსა და შტატებშიც არსებობს. მათ შორის ისეთებსაც კი, რომლებიც აშშ-ის სხვადასხვა ნაწილში მდებარეობენ. 2011 წელს განათლების სამინისტროს დამრტყმელმა ჯგუფმა უფუნური ოპერაცია ჩატარა იმ ქალის წინააღმდეგ, რომელიც, როგორც თავიდან არსებობდა ინფორმაციით იყო ცნობილი, გამოძიებაში იმყოფებოდა სტრუქტურული სესხის გადაუხდელობის გამო. მოგვიანებით უწყე-

აღმასრულებელი ხელისუფლების ზედმეტად მონდობილ ნარმომადგენლებზე, რომელთაც, შესაძლოა, ევრონარტიკების მაგალითი გამოეყენებინათ.

პირველი SWAT-ჯგუფის შექმნის შესახებ იდეა ლოს-ანჯელისში 1960-იან წლებში შიდა საზოგადოებრივი არეულობების დროს გაჩნდა. დერილ გეიტსი, რომელიც იმ პერიოდში ლოს-ანჯელისის პოლიციის სამმართველოში ინსპექტორად მუშაობდა, სულ უფრო ხშირად გამოხატავდა აღმუდებებს საკუთარი უწყების უუნარობის გამო, ეფექტურად ემოქმედა ისეთი ინციდენტების დროს, როგორც 1965 წელს უოტსში ჰქონდა ადგილი (სამოქალაქო არეულობები ლოს-ანჯელისის გარეუბან უოტსში 1965 წლის 11-დან 17 აგვისტომდე გრძელდებოდა. ექვსდღიანი არეულობის შედეგად 34 ადამიანი დაიღუპა, 1032 — დაიჭრა, 3438 კი — დააპატიმრეს). გეიტსს კალიან მოსწონდა საზღვარი ქვეყნის საზღვარსა და დიწყო კიდევ ერთი არ პასუხობს კითხვას, თუ რატომ მიიჩნევს საჭიროდ, რომ საკუთარ შემადგენლობაში ესოდენ მძლავრი და ამდენად შეიარაღებული სამხედრო ქვედანაყოფი ჰყავდეს.

ამერიკელები, უკვე დიდი ხანია, სახიფათოდ მიიჩნევენ შიდა საქმეებსა და წესრიგის დამყარების პროცესში სამხედროების გამოყენების პრაქტიკას. ქალაქურების ბოროტად გამოყენებისა და შესაძლო დარღვევების გამო საზოგადოებას შოქითაა ჯერ კიდევ იმ დროს დაეწყო, როდესაც კონსტიტუცია იქმნებოდა. მამა-დაბაბარბაბები დიდი სიფრთხილითა და განაზრებით საზოგადოებრივ მუდმივ არმიებზე აღმასრულებელი ხელისუფლების ზედმეტად მონდომებულ წარმომადგენლებზე, რომელთაც, შესაძლოა, ეპროვალური იმპერატორებისა და მონარქების მხალისით გამოიყენებინათ.

თავიდან გეიტსს ძალიან უძნელდებოდა თავისი იდეის ვინმესთვის მიწოდება. ლოს-ანჯელისის პოლიციის შეფი უილიამ პარკერი თვლიდა, რომ ამგვარი ჩანაფიქრი და არღვევდა ზღვარს არმიასა და სამართალდამცვე ორგანოებს შორის. მაგრამ, როდესაც 1966 წელს ამ უკანასკნელის თანამდებობა ტომას რედინმა დაიკავა, გეიტსს მწვანე შუქი აუთეს თავისი ოცნების ქვეგანყოფილების ფორმირებისა და მომზადებისთვის. 1969

წელს მისი SWAT-ჯგუფი უკვე მზად იყო თავისი პირველი რეიდის განსახორციელებლად.

დაახლოებით იმავე პერიოდში პრეზიდენტმა რიჩარდ ნიქსონმა ომი გამოუცხადა ნარკოტიკებს. ამ კამპანიის ფარგლებში სამართალდამცვე ორგანოების „არსენალში“ მიღებულ იქნა რამდენიმე საკმაოდ მკაცრი ზომა, მათ შორის მოულოდნელი ჩხრეკებისა და შემონეშების შესახებაც. ეს პოლიტიკა ნარკოპოლიციელებს საშუალებას აძლევდა, შევარდნილიყვნენ სახლებში ისე, რომ კარზე არ დაეკაკუნებინათ და არ განეცხადებინათ, რომ ეს პოლიციაა. მანამდე პოლიცია ვალდებული იყო, ნებისმიერი კარის შეღებამდე სწორედ ასე მოქცეულიყო.

შემიძინა და უმწვანესი დეპატაის შედეგად კონკრეტულად 1970 წელს მიიღო კანონი, რომლის თანახმადაც ნარკოპოლიციის ფედერალური აგენტების მიერ დაკავშირებული სახლების შემოღობვა უფლებადამცველს, რეიდები ყოველგვარი გაფრთხილების გარეშე ჩატარება შეეძლო.

მომდევნო წლებში ადგილი ჰქონდა რამდენიმე შემთხვევას, რომელთა დროსაც ფედერალური აგენტები შეიჭრნენ კერძო სახლებში (ძირითადად, ყოველგვარი ორდერების გარეშე) და დაატერორეს აბსოლუტურად უდანაშაულო მოქალაქეები და მათი ოჯახები. კონგრესი იძულებული გახდა, შემოსწავლილი კანონი 1974 წელს გაეუქმებინა, მაგრამ მალე აღნიშნული ზომები კვლავ დაბრუნდა პოლიციის სამუშაო პრაქტიკაში, ამჯერად კონგრესის მიერ დამტკიცებული კანონის გარეშე.

რეიგანის ადმინისტრაციის პერიოდში SWAT-ჯგუფის მუშაობის მეთოდები პირდაპირი მნიშვნელობით გაუტოლდა საომარ მოქმედებებს ნარკოტიკებთან ბრძოლის საქმეში. 1980-იანი წლების დასასრულს საერთო ოპერატიული ჯგუფების შექმნა და სამხედრო მოსამსახურეების ჩართვა ქვეყნის მთელ ტერიტორიაზე დაიწყო. კალიფორნიის ცაზე დაფრინავდნენ ნაციონალური გვარდიის ვერტმფრენები და ჯაშუში თვითმფრინავები „P-2“, რომლებიც მარისხუნის ნათესების ძებნით იყვნენ დაკავებული.

როგორც კი პოლიცია ექვემდებარებოდა თავისი იდეის ვინმესთვის მიწოდება, ლოს-ანჯელისის პოლიციის შეფი უილიამ პარკერი თვლიდა, რომ ამგვარი ჩანაფიქრი და არღვევდა ზღვარს არმიასა და სამართალდამცვე ორგანოებს შორის. მაგრამ, როდესაც 1966 წელს ამ უკანასკნელის თანამდებობა ტომას რედინმა დაიკავა, გეიტსს მწვანე შუქი აუთეს თავისი ოცნების ქვეგანყოფილების ფორმირებისა და მომზადებისთვის. 1969

ვინაა უნდა დაფიქრდეს პოლიციელების მისაღებ სარეკლამო რეკლამებზე, რომლებიც პოლიციელები ხშირად ვერტიკალურად დაწესებული ტიპის იარაღის გამოყენებით, ისპირან მძლავრი იარაღიდან, ამტვირთვით კარებს და ვიდეოებს იტვირთ. ამგვარი რეკლამები იმცა პოლიციის კულტურის სახედ, პოლიციისა, რომელიც უკიდურესად იზოლირდა საზოგადოებისგან, გახდა კონფრონტაციული და მილიტარისტული. ახლა ადამიანები პოლიციაში სულ სხვა მიზნების გამო მიდიან.

იქნებ და ამ შეიარაღების შეფიქრებში პოლიცია მუდამ ერთი ნაბიჯით მათზე წინ უნდა ყოფილიყო. სინამდვილეში იყო რამდენიმე ცნობილი შემთხვევა, როდესაც პოლიციის არ გააჩნდა უპირატესობა ცეცხლისა და შეიარაღების მხრივ, მაგრამ არსებული მონაცემები იმაზე მიანიშნებს, რომ ეს გავრცელებული მოვლენა არ იყო.

1991 წელს ლიბერალურმა ანალიტიკურმა ცენტრმა Independence Institute-მა ჩაატარა კვლევა და დაადგინა, რომ აშშ-ში დანაშაულები 1%-ის შემადგენელი მკვლელობებიდან ერთ მერვედზე ნაკლები ჩადენილი იყო არმიული ტიპის იარაღის გამოყენებით. 1995 წელს იუსტიციის სამინისტრომ საკუთარი კვლევა ჩაატარა, 2004 წელს კი იგივე გააკეთა იუსტიციის ნაციონალურმა ინსტიტუტმა და ორივე ამ კვლევის ავტორი ანალოგიურ დასკვნამდე მივიდა: დანაშაულთა დიდი ნაწილი ჩადენილია მსუბუქი და ნაკლებად მძლავრი ცეცხლსასროლი იარაღის გამოყენებით.

ახლა საუკუნეა მოიტანა ახალი ომი, აფხაზად — ტერორიზმი. მას კი მოჰყვა ახალი საფუძველი და ახალი რასურსები პოლიციის მილიტარიზაციისთვის.

კვლევითი ჟურნალისტიკის ცენტრის მონაცემების თანახმად, შიდა უშიშროების სამინისტრომ 2002 წელს თავისი შექმნიდან ამ დრომდე 35 მილიარდი დოლარის გრანტები გასცა და ამ თანხის დიდი ნაწილი სამხედრო ტექნიკის შეძენასა და შეიარაღებას მოხმარდა. საუბარია იმ ტიპის სამხედრო ტექნიკაზე, რომელიც ჯავშანტრანსპორტორებსაც მოიცავს.

მსოფლიო 2011 წელს პენსიონირების პროგრამების ფარგლებში პოლიციის შესაძლებლობათა გაზრდის მიზნით დაიწყო ადგილობრივი სამართლებრივი დახმარების ორგანიზაციების დახმარებით 500 მილიონი დოლარის აღჭურვილობა, რაც ამ მიზნით უკიდურესად რეკორდული იყო.

უკანასკნელ ათწლეულში მოხდა იმ ამოცანების ძალზე სახიფათო განხორციელება, რომელთაც პოლიციური სპეცრაზმის დამრტყმელი ჯგუფები ასრულებენ. როდესაც ქვეყანაში გაჩნდა პოკერით მომპოვებელი გატაცების ეპიდემია, პოლიციის მრავალმა სამმართველო დაინიშნა სპეცრაზმის გაგზავნა გარაჟების, სარდაფებისა და უცხოური ომების ვეტერანთა ორგანიზაციების ოფისების შესამოწმებლად, იქ ახარტული თამაშების მოწყობის გამოსავლენად. პრესის ცნობით და იმ მონაცემებით, რომლებსაც პოკერის ორგანიზაციები ავრცელებენ, ამგვარი რეიდების რაოდენობა ათეულჯერ იზარდა. ისინი ჩატარდა ბალტიმორში, ჩარლსტონსა და დალასში.

2006 წელს SWAT-ჯგუფის პოლიციელმა ვირჯინის შტატის ფერფაკის ოლქში მოკლა 38 წლის სულ კიულოსი. ამ ადამიანის წინააღმდეგ გამოძიება მას შემდეგ დაიწყო, რაც ერთ-ერთმა ოპერატიულმა თანამშრომელმა მოისმინა, რომ კიულოსი საფეხბურთო გუნდის მოგებაზე ფულს დებ-

ახლა საუკუნეა მოიტანა ახალი ომი, აფხაზად — ტერორიზმი. მას კი მოჰყვა ახალი საფუძველი და ახალი რასურსები პოლიციის მილიტარიზაციისთვის

და ბარში თავის მეგობრებთან ერთად. პოლიციამ კიულოსის ასაყვანად სპეცრაზმის ჯგუფი გაუშვა, მიუხედავად იმისა, რომ ობიექტი მანამდე არც ნა-სამართლები იყო, არც რაიმესთვის დაკავებული. როდესაც სპეცრაზმი მივიდა, ერთ-ერთმა პოლიციელმა ერთადერთი ტყვია ისროლა და ეს ტყვია ეჭვმიტანილს პირდაპირ გულში მოხვდა. პოლიციელებმა განაცხადეს, რომ გასროლა შემთხვევითი იყო. მოკლულის ნათესავები ეჭობენ, რომ პოლიციელებმა დაინახეს, როგორ წაიღო ხელი ტყვისკენ კიულოსმა, რათა მობილური ტელეფონი ამოეღო და იფიქრეს, რომ მას ჯიბეში ჰქონდა ტყვია.

ამგვარი თავდასხმის მსგავსი რეიდები უკანასკნელ წლებში გამოიყენება თვითნორმატიული კანონებისა და წესების დაცვის უზრუნველყოფის მიზნითაც კი. თევზის რესურსებისა და ველური ბუნების დაცვის უფედერალური აგენტები 2009 წელს ნეშვილში მუსიკალური ინსტრუმენტების დამამზადებელი კომპა-

ნია Gibson Guitar-ის ოფისს „ესტუმრნენ“. რეიდის საფუძველი იყო ეჭვი, რომ იქ წარმოებაში გამოიყენებოდა მადაგასკარიდან უკანონოდ გატანილი ფოთლოვანი ჯიშების მასალა. კომპანიაში 2012 წელს საქმე სასამართლოში გადაწყვიტა 300 000-იან ჯარიმაც თანხმობითა და ბუნების დაცვის კანონის დარღვევის აღიარებით.

2010 წელს ნიუ-ჰეივენის პოლიციის სამმართველომ თავისი SWAT-ჯგუფი გაგზავნა ადგილობრივ ბარში, რადგან ეჭვობდა, რომ იქ არასრულწლოვანები სპირტიან სასმელებს სვამდნენ. მაგრამ, აბსურდის ხარისხის მიხედვით, ყველა რეკორდი მოხსნა 2006 წლის ისტორიამ, რომელიც ტიპეტელბერებს უკავშირდება. ბერებმა საიზო რეჟიმი დაარსდეს მშვიდობის მისიით ამერიკაში სტუმრობისას. აიოვაში ეს მისიონერები სრული საბრძოლო ეკიპირებით აღჭურვილმა, კბილებამდე შეიარაღებულმა სპეცრაზმელებმა დააკავეს.

სამსუხაროდ, პოლიციის

სპეცრაზმის აგრესიული და კარგად შეიარაღებული ქმედებები ხშირად აბსოლუტურად უსარგებლო სისხლისღვრის მიზეზი ხდება. იყო შემთხვევები, როდესაც ისიცებოდნენ შემთხვევითი გამვლელები, პოლიციელები, რომლებიც ადამიანებს ქურდები ან ტერორისტები ეგონათ პოლიციისთვის აბსოლუტურად შეუსაბამო გაუფრთხილებელი შეჭრების გამო და ესროდნენ.

უბრალო ინფორმაციის მოძიების გზით ადვილად შეიძლება 50-ზე მეტი მაგალითის მოძიება, როდესაც არაძალადობრივი ხასიათის დანაშაულებთან დაკავშირებული ან მონაწილეთა შეთანხმებით მიხედვით კანონდარღვევების (ეს არის დანაშაული, რომელიც ძირითადად ნარკოტიკების გამოყენებას ან ახარტული თამაშების ეხება და რომელშიც ყველა მხარე ნებაყოფლობით მონაწილეობს) ორდერების შესრულებისას განხორციელებულ რეიდებს აბსოლუტურად უდანაშაულო ადამიანები შეეწირნენ. მსხვერპლთა შო-

რის იყვნენ საქმესთან კავშირის არმქონე უცხო პირები, ხშირად პოლიცია რეიდის შემდეგ ვერ პოულობდა დანაშაულის რაიმე კვალს, რომლის მიხედვითაც შემდგომ გამოძიება იწარმოებდა.

ამგვარ მსხვერპლთა შორისაა 92 წლის ქალი კატრინ ჯონსტონი, რომელიც 2006 წელს ატლანტის ნარკოპოლიციელებმა, ინფორმატორის არასწორი მინიშნების მიხედვით, მოქმედებისას მოკლეს. 2000 წელს კალიფორნიაში რეიდისას ნარკოპოლიციის SWAT-ჯგუფმა შემთხვევით მოკლა 11 წლის ალბერტო სეპულვედა. მასაჩუსეტსის შტატის ფრენინგემში რეიდისას 2011 წელს პოლიციამ მოკლა იური სტემპსი, მოგვიანებით კი მკვლელობა პოლიციელმა განაცხადა, რომ ეს თვითნებური მიტანილიც კი არ იყო რაიმე დანაშაულში.

ვინმე უნდა დაფიქრდეს პოლიციელების მისაღებ სარეკლამო რეკლამებზე, რომლებშიც პოლიციელები ხშირად ვერტიკალურად დაწესებული ტიპის იარაღის გამოყენებით იარაღიდან, ამტვირთვით კარებს და ვიდეოებს იტვირთ. ამგვარი რეკლამები იქცა პოლიციის კულტურის სახედ, პოლიციისა, რომელიც უკიდურესად იზოლირდა საზოგადოებისგან, გახდა კონფრონტაციული და მილიტარისტული. ახლა ადამიანები პოლიციაში სულ სხვა მიზნების გამო მიდიან.

თუ პოლიციელთა სადისკუსიო ფორუმებს გადავხედავთ ან ახალგაზრდა პოლიციელებს გავესაუბრებთ, ხშირად გავიგონებთ ფრაზას: „ყველაფერი ბავშვობაში, როდესაც სასაბავშვო ოთახში ვიყავი, როდესაც ვიხსენებდი, რომ პოლიციის ხელმძღვანელობა მხარს უჭერს პოლიციის მილიტარიზებულ იმიჯს, როგორც ეს 2011 წელს ნიუ იორკის მერმა მაიკლ ბლუმბერგმა გააკეთა განცხადებით: „მე ნიუ იორკის პოლიციის სამმართველოში მყავს საკუთარი არმია — მსოფლიოში რიცხოვნობით მეორე არმია“.

ამერიკელ პოლიციელს კი სამუშაო დღის დასრულებამდე ცოცხლად გადარჩენის განსხვავებული მოტივები უნდა ჰქონდეს. მართალია, ლოს-ანჯელესის პოლიციის სამმართველომ ამერიკა პირველი SWAT-ჯგუფით დააჯილდოვა, მაგრამ თვით მისი ლოზუნგიც კი სავსებით შეესაბამებოდა პოლიციის იდეალს — დაცვა და მსახურება!

შესაძლოა SWAT-ჯგუფებს არსებობის უფლება ჰქონდეთ კიდევ, მაგრამ მათი გამოყენება იმ უიშვიათეს შემთხვევებში უნდა შემოიფარგლებოდეს, როდესაც მხოლოდ პოლიციის მკაცრ ქმედებას შეუძლია იხსნას ადამიანთა სიცოცხლე და რა თქმა უნდა, ეს დაჯგუფებები არ უნდა იქცნენ თანამედროვე ზნეობრივ პოლიციად.

The Wall Street Journal

სააკაპულივა «ონხეას» ჭიტილი აქოსსო — შეწყალება გუნაავა ხინა დატოვა

სამეგრელოს გუბერნატორმა თენგიზ გუნავამ ე. წ. მატროსოვის ციხე დატოვა. მას სასჯელსადასრულების დაწყებულუბნთან გოკა გაბაშვილი, გვი თარგამაძე, დავით დარჩინაშვილი, ნუგზარ ნიკოლაური, ზურაბ ჭიაბერაშვილი, მარიამ საჯაია და „ნაციონალური მოძრაობის“ სხვა სახეები რამდენიმე საათის განმავლობაში ელოდებოდნენ.

საქართველოს პრეზიდენტმა მიხეილ სააკაშვილმა თენგიზ გუნავა დღეს შეიწყალა. შესაბამისი განკარგულება პრეზიდენტის ვებგვერდზე გამოქვეყნდა. განკარგულების მიხედვით, გუნავას ნასამართლეობაც ეხსნება. მართალია, ცოცხლების ტრიალთი განიქმნა „ნაციონალური მოძრაობის“ ლიდერები გუნავას პოლიტპატიმრად მიიჩნევენ, მაგრამ განსხვავებული აზრი აქვს საზოგადოებას. ასე მაგალითად, საქართველოს ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაციის თავმჯდომარის, კახა კოჭორიძის, შეფასებით, „საქართველოს პრეზიდენტის მიერ სამეგრელო-ზემო სვანეთის ყოფილი გუბერნატორის — თენგიზ გუნავას შეწყალების შესახებ განკარგულება ფორმალურ-სამართლებრივი კუთხით სწორია, თუმცა შეწყალების ზოგად სტანდარტებში არ ჯდება და სუბიექტური ხასიათის მატარებელია“.

საპარლამენტო უმრავლესობის წევრის — გია ცაგარეიშვილის განცხადებით კი, „თუ საქართველოს პრეზიდენტმა სამეგრელო-ზემო სვანეთის გუბერნატორი თენგიზ გუნავა შეიწყალა, გვანცა ყუფარაძე რატომ არ შეიწყალებს? ყაჩაღები, ნარკომანები, გამომძალავებლები რომ შეიწყალონ მიხეილ სააკაშვილმა, რატომ არ შეიწყალებს გვანცა ყუფარაძე, რატომ არ შეიწყალონ ასეულობით პოლიტპატიმარი? ამ კითხვებზე დავით ბაქრაძეს მოუწევს პასუხის გაცემა“.

პარლამენტის ვიცე-სპიკერი მანანა კობახიძე კი პრეზიდენტის განცხადებებს არადეკვატურს უწოდებს და აცხადებს: „ეჭვობა, სააკაშვილს ეროვნული გმირის სტატუსთან დაკავშირებით პირადი დამოკიდებულება აქვს, მაგრამ, სამსუხაროდ, ქვეყნის პრობლემა ის, როდესაც საქართველოს ასეთი პრეზიდენტი ჰყავს! ქვეყნის პირველი პირია სააკაშვილი, რომელმაც ვირაგვლიანის მკვლელები შეიწყალა“.

შეგახსენებთ, რომ მიმდინარე წლის 12 ივლისს თენგიზ გუნავას თავისუფლების 4 წლით აღკვეთა მიესაჯა. დღეს კი იგი პრეზიდენტმა შეიწყალა და ნასამართლეობა მოუხსნა.

პოლიციის სპეცრაზმის აგრესიული და კარგად შეიარაღებული ქმედებები ხშირად აბსოლუტურად უსარგებლო სისხლისღვრის მიზეზი ხდება

მიზანშეწონილია პრეზიდენტის უოსტაჲ ერისთვის მისაღები და ღირსეული კანდიდატის გამოსავლენად შეიქმნას სხვადასხვა პროფესიის გამორჩეული სპეციალისტებისგან შემდგარი კომისია, რომელიც მიუკერძოებლად შეისწავლის ყოველი კანდიდატის ბიოგრაფიას და მერე ერთ ბროშურად გამოაქვეყნებს, რათა ხალხს საფუძვლიანი წარმოდგენა შეეძინოს თითოეულ კანდიდატზე და სწორი არჩევანი გააკეთოს.

ახლა არჩევანში შეხდომის დაშვება ქვეყნის კაბინეტის ტოლფასიანად

ამ წერილის მიზანი, ვინმესთვის ქვეყნის სწავლება კი არა, დღევანდელი საქართველოს სავალალო მდგომარეობაზე სუბიექტური აზრის დაფიქსირებაა.

ადამიანს, რომელიც დაუ-ლაგებელ, აწვნილ ქვეყანაში ცხოვრობს, სანუხარ-საფიქრალს რა გამოუღებავს. დროის მანქანას ხშირად ვუხმობ საუ-კუნეთა ლაბირინთებში სა-მოგზაუროდ. მამულისათვის გამოსადგარი რეცეპტებისა თუ გამოცდილებების შესაგ-როვებლად ხან ფარნავაზის ეპოქაში დავხეტიალობ, ხან დავით აღმაშენებლის გოლი-ათ სხეულს აჩრდილივით დავ-სდევ, ხან თამარ მეფის სიბრ-ძნითა და გამჭრიახობით ვი-ხიბლები... და როცა ზმანებე-ბიდან დღევანდელობაში გად-მოვიდვარ, საკუთარი თავი მეცოდება ამდენი უზნეობის, გაუტანლობის, სიბილნის, უსუსურობის ტბაში უნებლი-ეთ რომ მოვადენ ტყაპანს. ტბის ხსენებისას ბაზალეთი მახსენდება, თითქოს გულზე მოიქეცება და მინდა გამოვი-ნო იქ, თქვით აკვანში მწოლა-რე გრმა ზრდის რა სტადიაშია, ქვეყანას მხსენლად როდის მოველინება?!

დენტად არჩევის საღერლეო. აქედანვე ცხადია, საპრეზი-დენტო არჩევნების ბიულეტ-ენში იმდენი კანდიდატი იქ-ნება შეტანილი, რომ პირველ ტურს გამარჯვებულის გამოვ-ლინება ნამდვილად გაუჭირ-დება. მეორე ტურის ჩატარება ქვეყნის გაპარტახებულ ეკო-ნომიკას მძიმე ტვირთად დაან-ვება და ისედაც აფორიაქებულ ხალხს მეტხანს ამყოფებს ეი-ფორიულ მდგომარეობაში. ეს მოვლენა თავიდანვე რომ ავი-ცილოთ, მიზანშეწონილია პრეზიდენტის უოსტაჲ ერის-თვის მისაღები და ღირსეული კანდიდატის გამოსავლენად შეიქმნას სხვადასხვა პროფე-სიის გამორჩეული სპეცია-ლისტებისგან შემდგარი კომი-სია, რომელიც მიუკერძოებ-ლად შეისწავლის ყოველი კან-დიდატის ბიოგრაფიას და მე-რე ერთ ბროშურად გამოაქ-ვეყნებს, რათა ხალხს საფუძე-ლიანი წარმოდგენა შეეძინოს თითოეულ კანდიდატზე და სწორი არჩევანი გააკეთოს.

სურველ შედეგს როდი იძ-ლავა. უპირანი იმდენობა, საბანკო გარეგანი-ლეზებს იღებდეს გუნდი, რომელშიც გაერთიანებუ-ლი იმდენობა ძველის პრე-ზიდენტო, პრემიერ-მინისტ-რი, პარლამენტის თავმ-ჯდომარე, კაბინეტის-პატრიარქი და მცირეპი-რამა აკადემიის პრეზი-დენტი. 2008 წელს რუსეთთან ომისწინა პერიოდში, ასეთი ხუ-თელისაგან შემდგარი საბჭო რომ ყოფილიყო, ქვეყნის პრე-ზიდენტს სამაჩაბლოს ტერი-ტორიაზე რუსეთის ჯარის წი-ნაღმდეგ საომარ მოქმედებე-ში ჩაბმაში მხარს არავინ დაუ-ჭერდა და სააკაშვილი დამოუ-კიდებლად ომობანას თამაშ ვერ გაბედავდა. კინოფილმ „შე-სანიშნავი შედეგის“ არ იყოს, თუ ეს ხუთეული შესანიშ-ნავი მამულიშვილებით მტკი-ცედ შეიკრება, ქვეყანას აუცი-ლებლად ემეფება.

მრავალფეროვნება, ზნე-ჩვე-ულებანი, თვითყოფადობა, სახელმწიფოთაშორისი საზღ-ვრები; როცა სურთ, ადამიან-ებს ნაართვან საკუთარი სა-ხელები და ისინი კომპიუტერ-ულ-ელექტრონული სისტე-მების გამოყენებით პირუტყ-ვებით დანაშორს; როცა ცდილობენ, ადამიანების გო-რბიდან ამოძირკონ ღვთაებ-რივი სიტყვები „დედა“, „მამა“; როცა მთელი დედამიწის ზურგზე უნდათ მოამრავლონ ვითომ ახალი ტიპის „მსოფ-ლიო ადამიანი“, რომელიც არაფრად ჩააგდებს თავის გე-ნეტიკურ წარმომავლობას და მისთვის სულერთი იქნება დე-დამიწის რომელ უბანში „დატ-კება“ ამქვეყნიური ყოფიე-რივითი პროგრესის სისწრა-ფით ვაკარგავთ ნინაპრების მი-ერ ათასწლეულების ჭიდილში ოფლით, სისხლითა და მახვი-ლით მოპოვებულ სულიერ-ხორციელ განძს და თვალახ-ვეულნი ცდილობთ, გადავც-ვივდეთ იმ მღვრიე მდინარეში, რომელიც უხამსობის ოკეა-ნისკენ მიექანება. აბა, რას მი-ვანეროთ ის გადემოება, დავი-თის, შოთას, თამარის, ილიას, ვაჟას... სამშობლოში, ალგე-თის ლეკების ნაცვლად, ასე რომ მომრავლდნენ და მოლო-ნიერდნენ სოროსის ლეკები, რომლებიც ცდილობენ, ქვეყა-ნა ბარბას გზით წაიყვანონ.

დარტყმები მოგვაყენონ. მოყ-ვრად შემოპარული მტერიც მოუმრავლდა საქართველოს. გარკვეული დროის შემდეგ ეს „მოყვრები“ როგორ მოიქცევი-ან, არა ჩვენთვის უცხო ხილი. გალაკტიონის არ იყოს, „სხვა ხალხის ისმის აქ ჟრიაში“.

ყმაწვილკაცობაში არაერთი ღამე გამიტარებია ოცნებაში. ო, რა გულუბრყვილოდ მეგო-რა მაშინ მამულის ცა ძალიან მოკლე დროში რომ გაბრწყინ-დებოდა დიადი კომუნიზმის ყოვლისმომცველი შუქურით. მაგრამ, როგორც ერთმა პო-ეტმა თქვა, ჩვენი ვინრო ქუ-ჩებში კომუნიზმი ვერ შემოე-ტია და ისტორიის ნაცარმიყ-რილ სანაგვეზე განუტევა გა-ურკვეველი წარმომავლობის გაცრეცილი სული. რა ძნელი და დაბლელია უკეთესი მერ-მისისთვის უიმედო ლოდინი მამონ, როცა დრო უმონყა-ლოდ გარბის და ღვთისგან ბოძებული სიცოცხლე ხელში ყინულის ნატყვივით გადნება.

როცა საარჩევნო კომიტეტ-ში კანდიდატი თავის თავზე თვითონ ჩააბარებს დოკუმენ-ტებს, ბუნებრივია, შეცდება, საკუთარი თავი სასურველ ფერებში წარმოგვიდგინოს.

არის ასეთი გამოთქმა — „ხალხი ბრძენიაო“. ხშირ შემ-თხვევაში ეს მართლაც ასეა. ხანდახან, უბრალო ადამიანე-ბისაგან იმდენი საღი აზრი მო-დის, იერარქიის ზედა ფენებში მოკალათებულ მოხელეებს სიზმარშიც რომ არ ეწვევა. დე-მოკრატიაც ხალხის მმართვე-ლობას ნიშნავს და მოსაზრებე-ბი, რომლებიც ქვეყნის ტიპის მარცვლებს შეიცავს, სილაში ნივთის წვეთებით არ უნდა ინთქმებოდნენ. პრესაში, სა-ტელევიზიო გადაცემებში, შურდალისტიების, მეცნიერე-ბის, სარწმუნოების მსახურთა და სხვათა წერილებში იმდენი საღი აზრია მიმობნეული, მათ რომ ითვალისწინებდნენ, ქვე-ყანა განვითარების სხვა საფე-ხურზე იქნებოდა. ამიტომ ძა-ლიან დროული და მომგებიანი იქნებოდა, დაგვეარსებინა სა-ლი აზრებისა და წინადადეგე-ბის ბანკი, რომელიც დაინტე-რესებულ პირებს ფასდაუდებ-ლად სამსახურს გაუწევდა.

არჩევნების დასრულების შემდეგ, როცა კარგად ჩვენი მიწა-წყლის სხვა ნაწილებსაც წაე-პოტინებთან და დაეპატრონე-ბიან გადამთილნი. საქარ-თველო კავკასიის თვალმარგა-ლიტია და სწორედ ეს უბიძ-გებს მავანთ, მომკვდინებელი

დარტყმები მოგვაყენონ. მოყ-ვრად შემოპარული მტერიც მოუმრავლდა საქართველოს. გარკვეული დროის შემდეგ ეს „მოყვრები“ როგორ მოიქცევი-ან, არა ჩვენთვის უცხო ხილი. გალაკტიონის არ იყოს, „სხვა ხალხის ისმის აქ ჟრიაში“.

რაც თავი მახსოვს, სამწუ-ხაროდ, მსოფლიო, რომლის პატარა ნაწილი ჩვენც ვართ, არასოდეს ყოფილა წყნარი, სანდომიანი და დალაგებუ-ლი. დედამიწის ყველაზე გან-ვითარებული ქვეყანა, რომე-ლიც დღემდე დემოკრატიის „შუქურად“ ითვლება, ყო-ველგვარი სიმორცხვის გარე-შე, სხვადასხვა ქვეყანას სა-ჯაროდ მოუწოდებს, დაიცვან ადამიანის უფლებები ქვეყ-ნის ისეთ სფეროში, როგორი-ცაა პომოსეუსულიზმი, მა-მათმავლობა, ერთსქესიანთა ქორწინება და სხვა მსგავსი სიმახინჯეები. ჩვენი ქვეყა-ნას სხვა ქვეყნების გამოცდი-ლების გაზიარება თუ უნდა, რაღა ცუდით გავითანგოთ, კარგით დავინყოთ. ამერიკის ისტორიაში, მიუხედავად იმი-სა, რომ მისი საძირკველი გა-უგონარ ძალადობაზეა აგე-ბული, ნამდვილად არის ბევ-რი რამ მისაბაძიც.

აქვე მინდა „საქართველო და მსოფლიოს“ რედაქციას შევთავაზო, შემოიღოს რუბ-რიკა „ვინ გსურთ იხილოთ სა-ქართველოს პრეზიდენტად“. ამ რუბრიკას, ვფიქრობ, ძა-ლიან ბევრი მკითხველი გა-მეცხმავდება.

საყოველთაო გლობალიზა-ციის, მსოფლიოს მასონთა ახირებული მცდელობების ეპოქაში, როცა ყურადღებას იმაზე ამახვილებენ, რომ მო-მავალში სულაც არაა საჭირო ტრადიციული ოჯახები, ერთა

ქართველობას საყოველ-თაო გამოფხიზლების დრო დაუდგა. გონიერება და შორ-სმჭვრეტელობა ჩვენზე თუ არ გამოვიჩინეთ, დაკარგულ ტე-გორიერებსაც არავინ დაგ-ვიბრუნებს და ნატოს კართან რიგში იქამდე გვაყურყუტე-ვენ, სანამ თვითონ არ ვიტყ-ვით უარს მასზე. ბუნების ხი-დზე სიარულისას ფეხი თუ ისევ დაგვიცურდა, ჩვენი მიწა-წყლის სხვა ნაწილებსაც წაე-პოტინებთან და დაეპატრონე-ბიან გადამთილნი. საქარ-თველო კავკასიის თვალმარგა-ლიტია და სწორედ ეს უბიძ-გებს მავანთ, მომკვდინებელი

დარტყმები მოგვაყენონ. მოყ-ვრად შემოპარული მტერიც მოუმრავლდა საქართველოს. გარკვეული დროის შემდეგ ეს „მოყვრები“ როგორ მოიქცევი-ან, არა ჩვენთვის უცხო ხილი. გალაკტიონის არ იყოს, „სხვა ხალხის ისმის აქ ჟრიაში“.

გურამ ოდიშარია: სტალინის კვლი ქველ ადგილს არ დაუბრუნდება

კულტურის მინისტრ გუ-რამ ოდიშარიას განცხადე-ბით, სტალინის ძეგლის გორ-ში დაბრუნების საკითხს მისი უწყება არ წყვეტს.

როგორც ოდიშარიამ ჟურ-ნალისტებს განუცხადა, ეს სა-კითხი უშუალოდ მუნიციპა-ლიტეტის გადასანყვეტია. კულტურის სამინისტროს კი მხოლოდ გარკვეული რჩევები შეუძლია მისცეს.

„ეს თემა პერიოდულად აქ-ტიურდება ხოლმე. ჩვენი პო-ლიცია ყოველთვის იყო და არის ის, რომ არც ერთ შემთხ-ვევაში არ შეიძლება სტალი-ნის ძეგლი დაბრუნდეს ძველ ადგილას. მიუხედავად ამისა, ეს საქმე მუნიციპალიტეტის გადასანყვეტია. ჩვენ კი მხო-ლოდ რჩევები შეგვიძლია მიე-ცეთ. მაგალითად, ბალტიის-პორტის გამოცდილებას თუ გავითვალისწინებთ, გორე-ლებს შეუძლიათ გამოყონ ად-გილი, რომელზეც არა მარტო სტალინის, არამედ სხვათა ძეგლებიც განთავსდება. კი-დევე ერთხელ ვიმეორებ, რომ ეს საქმე კულტურის სამინის-ტროს გადასანყვეტია არ არის, თუმცა პრინციპულად ვაცხა-დებ, რომ ძეგლი ძველ ადგილ-ზე არ დაბრუნდება. ჩვენ ამის წინააღმდეგი ვიქნებით“, — განუცხადა გურამ ოდიშარიამ ჟურნალისტებს.

მისივე აზრით, მოვიდა დრო, სტალინის ფერმენტან დაკავშირებით მოხდეს ქარ-თველო საზოგადოების აზრის შესწავლა.

რომის პაპი: შინ ვარ, რომ გეპი პანსაჯო?

რომის პაპის — ფრანცის-კეს თქმით, გვეხს მარგინა-ლიზმია ან განსჯა არ უნდა სხედოდეს. „თუ ადამიანი გეია და ღმერთს ეძებს, ვინ ვარ, რომ მე ის განვსაჯო?“ — განაცხადა რომის პაპმა ჟურ-ნალისტებთან საუბრისას.

პაპობიდან 5 თვის განმავ-ლობაში ფრანცისკემ განაც-ხადა, რომ გეები საზოგადოე-ბის ნაწილია, მიუხედავად იმი-სა, რომ კათოლიკური სწავ-ლება ამას ცოდვად მიიჩნევს. ახალ პასტორებზე საუბრი-სას პაპმა ფრანცისკემ თქვა, რომ ეკლესიამ ამ საკითხზე იმსჯელა და უარი განაცხადა, მაგრამ ქალების როლი ამის გამო არ უნდა დაკნინდეს.

სულ მთავარი საქართველოში საპრეზიდენტო არჩევნები გა-იმართება. როგორც მოსა-ლოდნელი იყო, ამჟამადაც ბევრ ადამიანს აემაღლა პრეზი-

მეცხმავდება.

ერთა

გებს მავანთ, მომკვდინებელი

გებს მავანთ, მომკვდინებელი

რომის პაპთან ინტერვიუს ბიბისი ავრცელებს.

ბევრ ადამიანს აემაღლა პრეზი-

ნიჰანდოზლივია, რომ 1955 წელს „მოკლე ფილოსოფიური ლექსიკონის“ (რუსულ ენაზე) მე-4 გამოცემის დამატებით ტირაჟში კრიტიკული სტატია კიბერნეტიკის შესახებ ალარ ვეუტანიამ. არ იყო ეს სტატია არც მე-3 გამოცემაში, რომელიც სტალინის ბარდაცვალებამდე ერთი წლით ადრე გამოვიდა.

ალიარება მტკიცებულებათა დედოფალია

ამ წინადადებას მიაწერენ სსრკ გენერალურ პროკურორს ანდრეი ვიშინსკის. თითქოს, ამ პრინციპით მოქმედი სტალინის ოპრინიკები ძალის გამოყენებით აიძულებდნენ უდანაშაულო ადამიანებს ელიარებიანათ ის, რაც არ გაუკეთებიათ.

რას ამბობდა სინამდვილეში ანდრეი იანუარის ძე?

„სისხლის სამართლის პროცესზე ბრალდებულის მდგომარეობა, ისევე, როგორც მოპასუხის მდგომარეობა სამოქალაქო პროცესზე, განსხვავდება სხვა ადამიანების მდგომარეობისგან და ხასიათდება გარკვეული თავისებურებით.“

ამიტომ არ იქნებოდა გამართლებული არ განგვესხვავებინა მათი მდგომარეობა სამართალში მონაწილეების ან ექსპერტების მდგომარეობისგან. საკმარისია გავისხვინოთ, რომ ბრალდებული და მოპასუხე ის პირებია, რომლებიც სხვებზე მეტად არიან დანაშაულებიერი საკმარისი განხილვით. ეს გარკვეულ დასასრულს მათთან დაკავშირებული სასამართლოს მხრიდან, რომელიც ვალდებულია უფრო კრიტიკულად მიუდგეს მათს ახსნა-განმარტებებს. ამის მიუხედავად (სამართალში მიცემული) და მოპასუხე არ უნდა განვიხილოთ პროცესის არასრულფასოვან მონაწილეებად, მით უფრო, პროცესის არასრულფასოვან სუბიექტებად.

სტალინი და კიბერნეტიკა: დამნაშავე არ იყო

„სტალინის დანაშაულობათა“ გრძელ ნუსხაში არცთუ ბოლო ადგილზეა კიბერნეტიკის წინააღმდეგ განხორციელებული დევნა. „ყველაფერის ცნობილია“, რომ კრემლის იდეოლოგების გონებაში უღელდნობის გამო, რომელთაც არ სურდათ შეეგნათ გამოთვლელი ტექნიკის განვითარების აუცილებლობა, საბჭოთა კავშირში აშშ-ს ჩამორჩა კომპიუტერული სფეროში. მაგალითად, აი, რას წერს აკადემიკოსი ნ.პ. ბესტერევა:

„არ მოგვიწევდა „პერსონალურების“ (პერსონალური კომპიუტერების), ჩამოტანა და ყიდვა, მეფის კარის სხვა ენაკვიმატსა და მის თანამდგომელთა გამოთვლითი ტექნიკის თეორიისა და მეთოდოლოგიის განვითარება წლების განმავლობაში რომ არ შეეჩერებინათ. ისინი ამტკიცებდნენ, რომ კიბერნეტიკა ცრუმეცნიერებაა“ (ნ.პ. ბესტერევა, ტვიზის მავია და ცხოვრების ლაბირინთები, 1999, გვ. 165).

საყოველთაოდ ცნობილია: სადაც დევნაა, იქ რეპრესიებიც არის. ხრუშჩოვისეული ტვიზის მასობრივი გამოცხადებების შედეგად ობიექტულს წამსვე წარმოუდგებიათ კიბერნეტიკოსების მილიონიანი რიგები, რომლებიც დათოვლილი ტიპის უგზოობით გულაგისკენ მიემართებან.

მაგრამ როგორც არაერთხელ დავინახეთ, ბევრი „საყოველთაოდ ცნობილი“ წყნარდება, რომელიც სტალინის ეპოქას ეხება, წმინდა წყლის სიცრუეა და მონაწილეების გამოხატვისი არც „სტალინის მიერ კიბერნეტიკის დარბევა“. ირკვევა, რომ ყველა პუბლიკაცია კიბერნეტიკის როგორც „ბურჟუაზიული ცრუმეცნიერების“ შესახებ სულ რამდენიმეა, მათ შორის პირველი იყო მიხაილ იაროშევსკის სტატია, რომელიც „ლიტერატურაში გაზეტაში“ 1952 წლის 5 აპრილს გამოქვეყნდა:

„ბურჟუაზიულმა პრესამ ფართო რეკლამირება მოახდინა ახალი მეცნიერების — კიბერნეტიკის... ამ მოდურ ცრუთეორიას, რომელიც წამოაყენა ამერიკელი მეცნიერების“ ერთმა ჯგუფმა, პრეტენზია აქვს გადაწყვიტოს ყველა ძირითადი მეცნიერული პრობლემა და გადაარჩინოს კაცობრიობა ყველა სოციალური უბედურებისგან. კიბერნეტიკულმა სიომ ცოდნის სხვადასხვა დარგში დაბეჭდა: ფიზიოლოგიაში, ფსიქოლოგიაში, სოციოლოგიაში,

ბა შეიძლება დაყვანილ იქნას პასუხისმგებლობაში მიცემული პირის მხოლოდ ამა თუ იმ ზენეობრივი თვისებების შეფასების საფუძვლამდე, სასამართლოს მიერ მის მიმართ გამოტანილი სასჯელის შესარბილებლად ან გასაძლიერებლად“ (ა.ი. ვიშინსკი, სასამართლო მტკიცებულებათა თეორია საბჭოთა სამართალში, 1946, გვ. 205-206).

როგორც დავინახეთ, ვიშინსკი ალიარებას არა მარტო არ მიიწვევდა მტკიცებულებათა დედოფლად, არამედ — პირიქით, მკვეთრად აკრიტიკებდა ასეთ შეხედულებას, როგორც საფუძველშივე მცდარსა და მავნეს.

ვიშინსკი ალიარებას არა მარტო არ მიიწვევდა მტკიცებულებათა დედოფლად, არამედ — პირიქით, მკვეთრად აკრიტიკებდა ასეთ შეხედულებას, როგორც საფუძველშივე მცდარსა და მავნეს.

ფსიქიატრიაში, ლინგვისტიკაში და სხვ. კიბერნეტიკოსთა მტკიცებით, მათი ცრუმეცნიერების შექმნის მიზეზი გახდა ადამიანის ტვიზის მსგავსება თანამედროვე რთულ მანქანებთან.“

აქ აღსანიშნავია მნიშვნელოვანი მომენტი. ობიექტულის წარმოდგენით, კიბერნეტიკა არის მეცნიერება იმის შესახებ, თუ როგორ უნდა გააკეთონ კომპიუტერები. მაშასადამე, „ბურჟუაზიული ცრუმეცნიერების“ კრიტიკოსი გაუნათლებელი ადამიანია, რომელიც უარყოფს კომპიუტერის არსებობას. ამერიკელმა მეცნიერმა ნორბერტ ვინერმა, რომელმაც შემოიღო ტერმინი „კიბერნეტიკა“ (იხ. 1948 წელს გამოცემული მისი ნიგნი „კიბერნეტიკა“) განსაზღვრა იგი როგორც მეცნიერება სრულიად განსხვავებული ბუნების მქონე სისტემების მართვისა და კავშირის შესახებ, ტექნიკური და ბიოლოგიური სისტემების ჩათვლით. გამოთვლითი ტექნიკის პრაქტიკულ ამოცანებთან ამ თეორიას ფრიად შორეული და სუსტი ურთიერთობა ჰქონდა.

იაროშევსკი კიბერნეტიკას რომ აკრიტიკებდა, სრულიად არ მოულოდნელად კომპიუტერების წინააღმდეგ ბრძოლისკენ. პირიქით, სტატიის ავტორი საზგასმით აღნიშნავდა მათ განსაკუთრებულ მნიშვნელობას თანამედროვე მეცნიერებისა და ტექნიკის განვითარების საქმეში:

„თქმა არ უნდა, რომ მათემატიკური მანქანების, რომლებიც საშუალებას გვაძლევს უდიდესი სისწრაფით განვახორციელოთ ურთულესი გამოთვლითი ოპერაციები, კო-

ვიშინსკი ალიარებას არა მარტო არ მიიწვევდა მტკიცებულებათა დედოფლად, არამედ — პირიქით, მკვეთრად აკრიტიკებდა ასეთ შეხედულებას, როგორც საფუძველშივე მცდარსა და მავნეს.

ლოსალური მნიშვნელობა აქვს მეცნიერებისა და ტექნიკის ბევრი დარგისთვის. მანქანური მათემატიკის განვითარებაში გამოჩენილი როლი აქვთ შესრულებული ცნობილ რუს მეცნიერებს — პ. ლ. ჩეზნიკოვს, ა.ნ. კოლოდს და სხვებს. საბჭოთა მეცნიერები განუწყვეტილად აუმაღლებენ მათემატიკურ მანქანებს. ამ სფეროს ერთ-ერთი უმაღლესი მიღწევაა საბჭოთა კონსტრუქციის ავტომატური, სწრაფ-მოქმედი ელექტრონული გამოთვლითი მანქანები.“

მომდევნო კრიტიკული წერილი გამოქვეყნდა 1952 წლის აგვისტოში ჟურნალში „ტექნიკა — მოლოდიოვი“. მისი ავტორიც მომხრეა „ჭკვიანი მანქანების“. ამავე პოზიციაზე დგას ერთი წლის შემდეგ ჟურნალში „ვიპროსი ფილოსოფიი“ დაბეჭდილი წერილის ავტორი („მატერიალისტი“). იგი მიიჩნევს, რომ ელექტრონულ-გამომთვლელი მანქანები სასარგებლო და საჭიროა სახალხო მეურნეობის განვითარებისთვის:

„სამრეწველო სანარმოების, მალევე საცხოვრებელი სახლების, რკინიგზისა და ფეხით მოსაარულეთათვის ხინდების და უამრავი სხვა ნაგებობის დაპროექტებას სჭირდება რთული მათემატიკური განგარამება, რაც მოითხოვს მრავალი თვის განმავლობაში მალაქვალი ფიციური შრომის დანახარჯებს, გამოთვლელი მანქანები ამსუბუქებს და მინიმუმამდე ამცირებს ამ შრომას.“

ასეთივე წარმატებით გამოიყენებენ ამ მანქანებს რთული ეკონომიკური და სტატისტიკური გამოთვლების დროს. ამ მანქანების უდიდესი

უპირატესობა შეცდომების სრული დაუშვებლობაა... მაშინ, როცა მათემატიკოსის მიერ წარმოებულ რთულ გამოანგარიშებაში, აუცილებლად გაიპარება შეცდომები.

გამომთვლელი მანქანების წყალობით, თანამედროვე მათემატიკას შეუძლია მოკლე პერიოდში გადაწყვიტოს ისეთი ამოცანები, რომლებიც უწინ, უამრავი გამოთვლითი ოპერაციის ჩატარების შეუძლებლობის გამო, გადაუჭრელად და ამოუხსნელად მიიჩნეოდა.

ბოლო დროს შეიქმნა ბევრი სხვა რთული, თვითრეგულირებადი ხელსაწყო, რომლებიც გაკეთდა ელექტრონიკის გამოყენებით. ისინი მრავალ ქვეყანაში გავრცელდა და წარმატებით არის გამოყენებული საბჭოთა კავშირში... (მატერიალისტი, ვის ემსახურება კიბერნეტიკა, „ვიპროსი ფილოსოფიი“, 1953, №5, გვ. 211-212).

დაბოლოს, 1954 წელს კრიტიკული სტატია კიბერნეტიკაზე დაიბეჭდა „კრატი ფილოსოფის სლოვარის“ მე-4 გამოცემაში.

ცულაგში გადასახლების ნაცულად კიბერნეტიკის მომხრენი საბჭოთა კავშირში აქტიურად უწევდნენ პროპაგანდას ამ „ახალ მეცნიერებას“ და ეს დოკუმენტურად მტკიცდება.

„ა.ი. კიტოვმა და ა.ა. ლიაპუნოვმა განახორციელეს განმოსვლების სერია სამეცნიერო სემინარებზე აკადემიურ ინსტიტუტებში, უმაღლეს სასწავლებლებში და ორგანიზაციებში, რომლებშიც კიბერნეტიკის მეთოდებს პრაქტიკული შედეგის მოცემა შეუძლია. ამ საქმიანობაში ჩაერთვნენ მათი კოლეგები თავ-

დაცვის სამინისტროსა და სხვა სამხედრო ორგანიზაციების გამოთვლითი ცენტრებიდან: მ.გ. გააზე-რაპოპორტი, ნ.ა. კრინიცი, ი.ა. პოლუტაევი და სხვები. მოსკოვის უნივერსიტეტში კიბერნეტიკის იდეებს დადებითად გამოეხმაურა სსრკ-ში აღიარებული ავტორიტეტი მათემატიკური ლოგიკის სფეროში ა.ა. მარკოვი, ავტომატიკისა და ტელემექანიკის ინსტიტუტში ამ სამუშაოებს მხარი დაუჭირეს მ.ა. აიზერმანმა, მ.ა. გავროლოვმა და ა.ა. ფელდბაუმმა...“ (და. პოსპელოვი, ინფორმატიკის განვითარება რუსეთში, 1998, გვ. 13).

ნიჰანდობლივია, რომ 1955 წელს „მოკლე ფილოსოფიური ლექსიკონის“ (რუსულ ენაზე) მე-4 გამოცემის დამატებით ტირაჟში კრიტიკული სტატია კიბერნეტიკის შესახებ ალარ ვეუტანიამ. არ იყო ეს სტატია არც მე-3 გამოცემაში, რომელიც სტალინის ბარდაცვალებამდე ერთი წლით ადრე გამოვიდა.

იმეზა, მართლაც დააბრკოლა კრიტიკულმა პუბლიკაციებმა გმობლიური ელექტრონულ-გამომთვლელი მანქანების წარმოება? არა! ამ დარგში საბჭოთა კავშირის მნიშვნელოვანი წარმორჩენა და იწყო 1960-იანი წლების ბოლოდან, რაც გამოწვეული იყო ელემენტარული ბაზის არარსებობით, აბრეთივე, დასავლეთის კომპიუტერული ტექნიკის მოპირაპირებაზე უპირატესობის გამო.

კიბერნეტიკის კრიტიკოსებმა მკვეთრად განიხივეს ერთმანეთისგან ტექნიკური და იდეოლოგიური სპექტრები. ახალი დარგის განვითარებით დაინტერესებული იყო პირად და იოსებ სტალინი. მბაბლითად, როცა ამ თემის ანტიპრობლემის შესახებ მას წარუდგინეს მისწრაფებები სსრკ-ში მისწრაფებების სერია სამეცნიერო სემინარებზე აკადემიურ ინსტიტუტებში, უმაღლეს სასწავლებლებში და ორგანიზაციებში, რომლებშიც კიბერნეტიკის მეთოდებს პრაქტიკული შედეგის მოცემა შეუძლია. ამ საქმიანობაში ჩაერთვნენ მათი კოლეგები თავ-

დაცვის სამინისტროსა და სხვა სამხედრო ორგანიზაციების გამოთვლითი ცენტრებიდან: მ.გ. გააზე-რაპოპორტი, ნ.ა. კრინიცი, ი.ა. პოლუტაევი და სხვები. მოსკოვის უნივერსიტეტში კიბერნეტიკის იდეებს დადებითად გამოეხმაურა სსრკ-ში აღიარებული ავტორიტეტი მათემატიკური ლოგიკის სფეროში ა.ა. მარკოვი, ავტომატიკისა და ტელემექანიკის ინსტიტუტში ამ სამუშაოებს მხარი დაუჭირეს მ.ა. აიზერმანმა, მ.ა. გავროლოვმა და ა.ა. ფელდბაუმმა...“ (და. პოსპელოვი, ინფორმატიკის განვითარება რუსეთში, 1998, გვ. 13).

ნიჰანდობლივია, რომ 1955 წელს „მოკლე ფილოსოფიური ლექსიკონის“ (რუსულ ენაზე) მე-4 გამოცემის დამატებით ტირაჟში კრიტიკული სტატია კიბერნეტიკის შესახებ ალარ ვეუტანიამ. არ იყო ეს სტატია არც მე-3 გამოცემაში, რომელიც სტალინის ბარდაცვალებამდე ერთი წლით ადრე გამოვიდა.

იმეზა, მართლაც დააბრკოლა კრიტიკულმა პუბლიკაციებმა გმობლიური ელექტრონულ-გამომთვლელი მანქანების წარმოება? არა! ამ დარგში საბჭოთა კავშირის მნიშვნელოვანი წარმორჩენა და იწყო 1960-იანი წლების ბოლოდან, რაც გამოწვეული იყო ელემენტარული ბაზის არარსებობით, აბრეთივე, დასავლეთის კომპიუტერული ტექნიკის მოპირაპირებაზე უპირატესობის გამო.

რუსიკას უძღვებოდა არაფხ სანაბლინი

კიბერნეტიკის კრიტიკოსებმა მკვეთრად განიხივეს ერთმანეთისგან ტექნიკური და იდეოლოგიური სპექტრები. ახალი დარგის განვითარებით დაინტერესებული იყო პირად და იოსებ სტალინი.

სიჩქარის მსოფლიო რეკორდი Drayson B12/69EV-ისგან

ელექტრომანქანები ნელ-ნელა სულ უფრო სწრაფები და ცნობილები ხდებიან. ავტომობილი Lola Drayson B12/69EV, რომელსაც ძრავი ელექტრულით შეუცვალეს, ცნობილი გახდა იმით, რომ განაწივთარა 212 მილი საათში სიჩქარე, რაც დაახლოებით 341 კილომეტრ საათს უდრის. თავის კლასში მანქანამ ახალი რეკორდი დაამყარა და ხალხი განაცვიფრა. წინა რეკორდი ეკუთვნოდა Nissan ZEOD RC-ს, ხოლო მოცემული შედეგი კი 40 კმ/სთ-ით აღემატებოდა ელექტრომობილ Nissan ZEOD RC-ის სიჩქარეს; ასეთი შედეგი — 341 კმ/სთ-ში, წამდვილი შოკი იყო მანქანის მოყვარულთათვის. უახლოეს მოვალაში Lola Drayson B12/69EV სანჯავზე მომუშავე მანქანების ღირსეული კონკურენტი იქნება.

ქრონოგრაფი

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ყველაზე უხნაური ძაღლები

ძაღლებთან დაკავშირებული უცნაური ფაქტები, რომელთა შესახებაც შეიძლება ბევრმა არაფერი იცოდეს:

უსინათლო ბოქსიორი ბაქსი ერთგული მგობარია ბაქსის წყალობით ცხოვრების ჩვეულებრივი რიტმით ცხოვრობს. ბაქსი მგობარს გადაადგილებაში ეხმარება. ძაღლს რომ არ შეეზინდეს, მთელი დღის განმავლობაში ბაქსი მის თავზე კისარს ღვას;

რუსეთში უპატრონო ძაღლები მატროთი „მგზავრობენ“; ძაღლს დაახლოებით 250-მდე ჟენტიონა და სიტყვის გაგება შეუძლია; ძაღლები საკუთარი სიძლიერის დემონსტრირებისთვის სხვა ცხოველს თათს ადებენ;

ძაღლი, სახელად ნესპიტო, მფრინავის ბარათს ფლობს;

ავღანეთში ორმა უპატრონო ძაღლმა 50 ამერიკელი ჯარისკაცი გადაარჩინა. „ფინიზუპის“ 21 000-მა მომხმარებელმა სპეციალური ფონდის დახმარებით ძაღლების ამერიკაში ჩაყვანა შეძლეს;

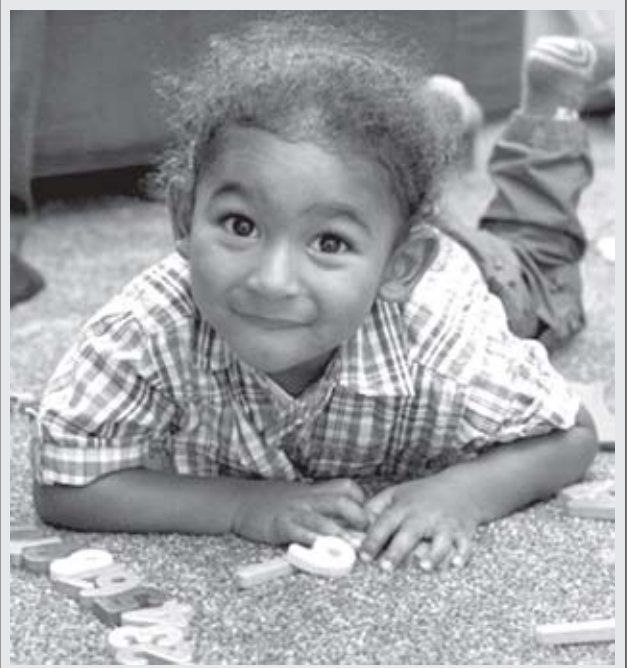
ძაღლი, სახელად ლეო, საავადმყოფოში უკურნებელი სენით დაავადებულ პატარას ართოვს და ეთამაშება;

კოლორადოს უბატონო მცხოვრებ ნაპიოს სხეულის მოყვინვის გამო ოთხივე თათის ამოჭრას დასჭირდა. თუმცა, სპეციალური პროთეზების წყალობით, ჩვეულებრივ განაგრძობს ცხოვრებას.

1860 წელს სან-ფრანცისკოში 2 უპატრონო ძაღლი ნამდვილი ვარსკვლავი გახდა. 2 მგობარის საბმირო საქმიანება ყველგან წარდნენ. არსებობს დოკუმენტები, რომლებშიც მითითებულია, რომ ამ ძაღლებს მანანაა ძაღლები და მჭირი ბრიგადები ვერ შეეძლებოდა;

2 წლის ბავშვი 3 ენაზე საუბრობს

როდესაც მისი ასაკის ბავშვები სიარულს სწავლობენ, 2 წლის ბრიტანელი ადამ კირბი იაპონურს, ესპანურსა და ფრანგულ ენებს ეუფლება. ლონდონში მცხოვრები ადამი British Mensa-ს (უმაღლესი IQ-ს წარმომადგენელთა ასოციაცია) ყველაზე პატარა წევრია. პატარამ IQ-ს ტესტი ჩააბარა და მისი მაჩვენებელი უფრო მაღალია, ვიდრე მსოფლიოს გავლენიანი ლიდერების — ბარაკ ობამასი და დევიდ კემერონის. როგორც ასოციაციაში ამბობენ, ბავშვის შედეგი 141, 10 ქულა და მას სულ რაღაც 4 ქულა დააკლდა იმისთვის, რომ გინესის რეკორდების წიგნში შესულიყო. როგორც ადამის დედა კერი ამბობს, ბავშვი 20 თვის იყო, როდესაც 100 სიტყვა იცოდა, ადვილად დაიმასსოვრა გამრავლების ტაბულა და რუკაზე ქვეყნების მოძიება არ უჭირდა. ადამი 7 წლის ბავშვების ლიტერატურას კითხულობს, ინგლისურად — 1000-მდე, ესპანურად და იაპონურად — 20-მდე, ხოლო ფრანგულად 10-მდე ითვისებს, კომპიუტერში პატარა ტექსტებს ბეჭდვს, იცის წელიწადის თვეები და დღეები.

გაუპატიურებით გადარჩენილი

აშშ-ში იუტას შტატის ძაღლ სინთ-ჯორჯში 50 წლის მამაკაცს მცხოვრების გაუპატიურება ედებოდა ბრალი. თავი აცხადებს, რომ მას მხოლოდ ძაღლის დახმარებით სურვილი ამოკარავდა. მან მეზობელი ქალბატონი კელი სახლის ზღურბლთან უგონო მდგომარეობაში აღმოაჩინა. პოლიციასთან საუბრისას მამაკაცმა აღნიშნა, რომ 29 წლის ქალი სახლში შეიყვანა, სამოსი გამოუცვალა, სანთლოში ჩააწვინა და ჩაეჭურჭლა. შემდეგ მასთან სქესობრივი აქტი დაამყარა, ვინაიდან ფიქრობდა, რომ სექ-

სი ქალის სხეულის ტემპერატურას აწევდა. მოგვიანებით დაზარალებულმა პოლიციას გაუპატიურების შესახებ შეატყობინა. გოგონამ განაცხადა, რომ გონზე მოსვლის შემდეგ მამაკაცის სამოსი ეცვა, ხოლო ფეხებზე სილურჯეები ჰქონდა. კელიმ აღნიშნა, რომ როგორც სექსი ადრეც ჰქონია, თუმცა ინციდენტამდე ცოტა ხნით ადრე მასთან ინციდენტი ურთიერთობა გაწყვიტა. გამოკვლევების შემდეგ ექიმები დანამდვილებით ვერ ამბობენ, გაუპატიურებს თუ არა კელი. პოლიცია აღნიშნულ საქმეზე გამოძიებას აწარმოებს.

მანქანა-აფიზიების შუკრაბა შუიხარიაში

ამ წელს 50-ზე მეტი მანქანა-აფიზიის მფლობელი ჩამოვიდა ქალაქ სანკტ-ბლეიზში (შვეიცარია), ყოველწლიურ 26-ე ევროპულ შუკრაბაზე. მეორე მსოფლიო ომის დროინდელი სამხედრო ავტოტრანსპორტი, ჯიპები და სხვა რეტრო-ავტომობილები ნევეპატელის ტბაში ჩაუშვეს. ბევრი მონაწილე ჩამოვიდა მთელი ოჯახით, ბავშვებითა და მათი საყვარელი ცხოველებით.

ქრონოგრაფი

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ყველაზე ძვირადღირებული ბანკორწინებები

● ამერიკელი მწერალი და Los Angeles Dodgers-ის მფლობელი ფრენკ მაკორტი ჯეიმსზე 1979 წელს დაქორწინდა. წყვილს 4 შვილი შეეძინა. 2011 წელს ცოლმა ქმარი ღალატში ამხილა, განქორწინება და კომპენსაციისთვის 130 მილიონი დოლარი მოითხოვა, რის გამოც ფრენკს საყვარელი ჯგუფის გაყიდვა მოუხდა.

● ფრანგი კოლექციონერი — ალექ ვილდენშტეინის გვარი ვინრო წრემი იყო ცნობილი, მაგრამ მას შემდეგ, რაც მისმა ცოლმა 30 პლასტიკური ოპერაცია გაიკეთა, საქვეყნოდ გავრცელდა (ქალს სურვილი ჰქონდა, კატას დამსგავსებოდა). მამაკაცი ცოლს, ამერიკული თოქშოუების ხშირ სტუმარს, ჯოსლინს 1999 წელს გაშორდა და 2,5 მილიონ დოლარი დაუტოვა. გარდა ამისა, ქალი განქორწინებიდან 13 წლის მანძილზე ყოველწლიურად 100 მილიონ დოლარს მიიღებს. ფრანგი კოლექციონერი 2008 წელს გარდაიცვალა. მისი ცოლი კი დღესაც მდიდრულად ცხოვრობს. ყოველწლიურად 60 ათას დოლარს ხარჯავს სატელეფონო საუბრებში და 547 ათასს — საკვებში.

● მაიკლ და ხუანიტა ჯორდანების ქორწინებამ 17 წელი გასტანა. განქორწინების შემდეგ ქალმა 168 მილიონი დოლარი მიიღო, მაგრამ ჯორდანი სასამართლოს გადაწყვეტილებას არ ნანობს. მიუხედავად იმისა, რომ სპორტს დიდი ხანია დაანება თავი, მისი წლიური შემოსავალი 80 მილიონი დოლარია.

● მედიამაგნატი რობერტ ჯონსონი პირველი აფროამერიკელი მილიარდერია, რომელიც „ფორბსმა“ 2000 წლის მდიდარ ადამიანთა შორის დაასახელა. მამაკაცი შეილა კრამპზე იყო დაქორწინებული და 33-წლიანი თანაცხოვრების შემდეგ გასცილდა მას. შეილამ 400 მილიონი დოლარი მიიღო. გარდა ამისა, იგი პირველი აფროამერიკელი ქალია, ვისაც სამი სპორტული კლუბი — ჰოკეის Washington Capitals და საკალათბურთო Washington Wizard და Washington Mystics ერგო. ბედის ირონიით, ქალი იმ მოსამართლეს მისთხოვდა, რომელსაც მეუღლეების განქორწინების საქმე მიჰყავდა.

● 31-წლიანი თანაცხოვრების შემდეგ მსახიობმა მელ გიბსონმა მეუღლე რობინ მური მიატოვა. ქალს დარჩა 425 მილიონ და 22,5 მილიონ დოლარად შეფასებული უძრავი ქონება მალიბუში. გარდა ამისა, გიბსონი მთელი ცხოვრების მანძილზე ვალდებულია, შემოსავლის ნახევარი უხადოს ექსმეუღლესა და საერთო 8 შვილს.

● სტივი ვინი და ელენი 1963 წელს, კოლეჯში სწავლის დროს დაქორწინდნენ. მამაკაცი სტუდენტი იყო, ქალი — სილამაზის დედოფალი. ერთად 20 წელი გაატარეს და განქორწინდნენ, მაგრამ რამდენიმე წელში ისევ დაქორწინდნენ, 2010 წელს კი ისევ განქორწინდნენ. ახლა ელენის ქონება 1,7 მლრდ დოლარადაა შეფასებული და „ფორბსის“ უმდიდრეს ადამიანთა შორის 882 ადგილზეა.

● ადნან ჰაშოგიზე დაქორწინების შემდეგ ინგლისელმა სანდრამ სორაია დაირქვა და მეუღლის მორჩილი ცოლი გახდა. ისინი 1961 წელს დაქორწინდნენ, მაგრამ 1974 წელს განქორწინდნენ. მუსლიმანურ ქვეყნებში განქორწინება უიშვიათესი მოვლენაა, მაგრამ წყვილს მიზეზი ჰქონდა — სორაიამ შვილი სხვა მამაკაცისგან, ბრიტანელი პარლამენტარის — ჯონათან აიტკენისგან გააჩინა. გასული საუკუნის 70-იანი წლების ყველაზე ხმაურიანი განქორწინების შემდეგ, სანდრა 874 მილიონი დოლარის მფლობელი გახდა.

● სამატურ ლი კინ-კანი და ფლორენს ცანგ ჩიუ-ვინგის განქორწინებას ჟურნალისტებმა აზიის ყველაზე დიდი საოჯახო სკანდალი უწოდეს. მეუღლეებმა ერთად 8 წელი გაატარეს, მაგრამ შვილები არ ჰყოლიათ და განშორების მიზეზიც ეს იყო. ქმარმა ცოლს უძრავი ქონება დაუტოვა ჰონკონგსა და ლონდონში, ხოლო ანგაროზე — 154 მილიონი დოლარი.

● ჯორჯო არმანის საყვარელი მოდელი სლაიკა 24 წლის მანძილზე ბერნი ეკლსტოუნის ცოლი იყო. მამაკაცი ჟურნალისტები „საზოგადოებაში გამოსაჩენ აქსესუარს“ ეძახდნენ. განქორწინების შემდეგ ქალმა 1,2 მილიარდი დოლარი მიიღო და დიდი ხნის ნატვრა აიხდინა — 60 მილიონ დოლარად კერძო თვითმფრინავი იყიდა.

● მედიამაგნატი რუპერტ მერდოკის ქონება 11,2 მილიარდ დოლარადაა შეფასებული. 1960 წელს მამაკაცი ჟურნალისტ ანა ტორეზე დაქორწინდა და 32 წლის შემდეგ განქორწინდა. წყვილს 3 შვილი ჰყავს. განქორწინების მიზეზი 38 წლის ჟურნალისტი ვენდი დენგი გახდა. განქორწინების პროცესი ერთ წელიწადს გაგრძელდა და ქალმა კომპენსაციის სახით 1,7 მილიარდი დოლარი მიიღო.

● ცნობილი ამერიკელი მომღერალი და კომპოზიტორი ნილ დაიმონდი (მისი სიმღერა Girl, You'll Be a Woman Soon ჟღერს ტარანტინოს ფილმში „კრემინალური საკითხავი“) 25-წლიანი თანაცხოვრების შემდეგ, 1994 წელს ცოლს, მარსია მერფის გაშორდა და ქონებიდან მას 300 მილიონი დოლარი უწილადა.

უკრაინაში «ჭადრაკი საიისთვის» გაუიგონეს

უკრაინაში გამოიგონეს არასტანდარტული ჭადრაკი, რომელსაც სამი თამაშობს. როგორც მისი შემქნელები აცხადებენ, «ჭადრაკი სამისთვის» ინტუიციურად გათვლილი და არა სტრატეგიულია.

ალმდე იბრძვი და სვლების პროგნოზირებას ვერ ახდენ. სამივე მოთამაშე არა ლოგიკას, არამედ ინტუიციას ეყრდნობა. დანარჩენი წესები ისეთივეა, როგორც ჩვეულებრივ ჭადრაკში. მიუხედავად იმისა, რომ «ჭადრაკი სამისთვის» საკმაოდ მიზიდველი ჩანს, უკრაინაში ჭადრაკის პროფესიონალი მოთამაშეები მას მაინც კრიტიკულად აფასებენ და აცხადებენ, რომ ჯერ არ არიან მზად, ლოგიკა, სტრატეგია და ტაქტიკა ინტუიციით, გამოცანებით და შეთანხმებებით ჩაანაცვლებინ.

კახა ახლადუაქინილ სასლში 40 წლის ნაგავი იკოვა

33 წლის მეჰმეტ კოჩმა ლონდონში აუქციონზე გაყიდა სასლში 450 000 გირვანქა სტერლინგად შეიძინა. ნაკეტელ ოთახებში კი 40 წლის ნაგავი დახვდა.

სასლში მოხუცი წყვილი ცხოვრობდა, რომელიც ბინის ახალ მესაკონსტრუქტორს სახლის ყველა ოთახის ნახვის საშუალებას არ აძლევდა. როგორც მეჰმეტმა თქვა, დიდი სახლი და ბაღი დათვალიერა, მაგრამ რამდენიმე ოთახში შესვლა მოხუცმა ცოლ-ქმარმა აუკრძალა. მამაკაცმა იფიქრა, რომ ეს უბრალოდ მოხუცების ახირება იყო და რამდენიმე პატარა სათავსოს ნახვაზე უარი თქვა, რადგანაც, საერთო ჯამში, ბინა მოეწონა. „როდესაც ოთახის კარი გავალე, ვიფიქრე, რომ ღამის კომპარს ვხედავ. ყველგან ძველმანები — ცარიელი ყუთები, ჟურნალ-გაზეთები, ტანსაცმელები, ქილები, სათამაშოები, გაფუჭებული საჭმელი და ათასი გამოუსადეგარი ნივთი იყარა. ვფიქრობ, 40 წელზე მეტია, ოთახებში ეს ნაგავი ყოფილა. მსგავსი არაფერი მინახავს“, — ამბობს სახლის ახალი მესაკონსტრუქტორი. მეზობლების თქმით, კარჩაკეტილი მოხუცებული წყვილი ამ სასლში 1960 წლიდან ცხოვრობდა.

სოსხელი ზურაბ გუგუჩია სიურიხის უნივერსიტეტის ყველაზე ასალბაზრდა პროფესორი გახდა

განათლებისა და მეცნიერების სფეროში არსებული არაფანსალი და არასასურველი მდგომარეობის გამო ქართველი ასალბაზრდები იძულებულნი ხდებიან, უცხოეთში გადაიხვეწონ და თავიანთი ნიჭი და ცოდნა სხვა ქვეყნების კეთილდღეობას მოახმარონ. შვეიცარიულ მეცნიერებს შეუმჩნეველი არ დარჩენია ჯერ კიდევ თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ფიზიკის ფაკულტეტის სტუდენტის, ზურაბ გუგუჩიას, ნიჭიერება და ყოველნაირად შეუნყევს ხელი მას, თავისი ცოდნა სრულად გამოეყვინა. ზურაბ გუგუჩიამ შვეიცარიაში ამ დღეებში წარმატებით დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია ფიზიკის ყველაზე ურთულეს — ზეგამტარობისა და მაგნიტიზმის განხრად და ამ უნივერსიტეტის ყველა დროის ყველაზე ასალბაზრდა პროფესორი გახდა. ის თავის მეუღლესთან, ქალბატონ მაგდასთან და პატარა მარიათან ერთად რამდენიმე დღით იყო ჩამოსული ზუგდიდის რაიონის სოფელ კახათში, სადაც ამჟამად მამამისი ცხოვრობს, ასევე ფიზიკის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი ოთარ გუგუჩია, და თავისი მოსაზრებები გაგვიზიარა.

— ბატონო ზურაბ, პირველ რიგში, გვინდა ვიცოდეთ, როგორ მოხვდით შვეიცარიაში?
— ზუგდიდში განთავსებული აფხაზეთის პირველი საჯარო სკოლის დამთავრების შემდეგ ჩავირიცხე თბილისის სახ. უნივერსიტეტის ფიზიკის ფაკულტეტზე. მე-3 კურსზე, როგორც წარჩინებულმა სტუდენტმა, მივიღე მოწვევა შე-

იცარიიდან. დავყავი იქ სამი კვირა. ეს მოწვევები მომდევნო წლებშიც გაგრძელდა. ბაკალავრიატის კურსის დამთავრების შემდეგ ციურისის უნივერსიტეტის ფიზიკის ინსტიტუტის პროფესორების — ჰუგო კელერისა და ალექსანდრე შენგელიას ხელმძღვანელობითა და შემოთავაზებით, სწავლა განვაგრძე ციურისის უნივერსიტეტის დოქტორან-

ტურაში, რომლის დამთავრების შემდეგ დავიცავი სადოქტორო დისერტაცია 2013 წლის ივნისში და გავხდი ფიზიკის დოქტორი და ციურისის უნივერსიტეტის პროფესორი.
— თქვენ ამ ოთხი წლის განმავლობაში ციურისის უნივერსიტეტი გაფინანსებდათ. რატომ და რა მიზნით გაიღეს შვეიცარიელებმა ასეთი დიდძალი თანხა თქვენთვის?

— ჩემი და ჩემი ოჯახის შენახვა წელიწადში მათ, ყველაზე ცოტა, 50 ათასი დოლარი უჯდებოდათ. შვეიცარიაში ამ დარგის სპეციალისტებს საქართველოში არ აქვთ. ჩვენთან დოქტორანტურაში რომ მოხვდებოდნენ, უნდა გადიხნენ ის პოტენციური და, თუ წახსნა, რომ ნიჭიერი ხარ, ყოველნაირად შეგიძლიათ დაგვიხმონ. მე მოვხვდი ერთ-ერთ უძლიერეს

The Economist — ბიოკრიტიკული თავის პარტიზანიკლავად პოპულარულია

„არის თუ არა საქართველო ევროპული ფასულობების ერთგული?“ — ამ სათაურით აქვეყნებს ბრიტანული გამოცემა The Economist სტატიას საქართველოს შესახებ.
„ქართული ოცნების“ საპრეზიდენტო კანდიდატი გიორგი მარგველაშვილი თავის პარტიაზე ნაკლებად პოპულარულია. განსხვავებით მისგან, „ნაციონალური მოძრაობის“ საპრეზიდენტო კანდიდატი დავით ბაქრაძე უფრო პოპულარულია, ვიდრე მისი პარტია. მთავარი კითხვაა სწორედ ესაა — ვის მისცემენ ხმას ქართველები — ინდივიდუალურ კანდიდატებს თუ პარტიებს? პასუხი საქართველოს მომავალ პოლიტიკურ ლანდშაფტს განაპირობებს“, — აღნიშნავს სტატიის ავტორი და დასძენს, რომ დავით ბაქრაძის ძლიერმა მარჯვენებელმა, შენაძლოა, გაამყაროს „ნაციონალური მოძრაობის“, როგორც ლეგიტიმური ოპოზიციური ძალის, როლი.

ვლადიმერ პუტინი ელვისაგურად იხაჩს კოპულარობას ეპიკატეზი

„რამდენიმე“ იტყობინება: „დღეს, როდესაც ევროპის ქალაქებში შეიარაღებულ ძალთა მხარდასაჭერად და ტერორიზმის წინააღმდეგ მილიონობით ადამიანი იმადლებს ხმას, ევროპეტი ჩნდება რუსი ხელისუფლის — ვლადიმერ პუტინის პორტრეტები. იტარ-ტასის ცნობით კი, — ალექსანდრიაში პუტინის უზარმაზარი პორტრეტი წარწერით „ბაი-ბაი, ამერიკა!“.
იდენტური ვითარებაა საკურორტო ქალაქ ხურგადაში. „რამდენიმე“ — ასევე მტკიც-

ებით, ბევრი ევგობტელი გამონახავს მაღლიერებას რუსეთისადმი, დახმარებისა და მხარდაჭერისთვის ამ მიმედღეებში.
ადგილობრივ საინფორმაციო საშუალებებში აქტიურად დერცელდება ინფორმაცია იმის თაობაზე, რომ მას შემდეგ, რაც აშშ-მა გამოაცხადა F-16 გამანადგურებლების მიწოდების შეჩერების შესახებ, მოსკოვმა შესთავაზა ქაიროს საჰაერო თავდაცვის კომპლექსები C-300 და თანამედროვე „მიგები“.

გაქრნალოა გააქრნალოისთვის

პოტენციის დაქვეითება, პროსტატიტი, ადენომა, ხშირი შარდვა, შარდვის შეკავება-შეუკავებლობა, უნებლიე შარდვა, ნვა-ტიკვილი შარდვისას, ორგანიზმის წმენდა უჯრედულ დონეზე სოკოვანი და მიკრობული ინფექციებისაგან, რეპროდუქციული ფუნქციის აღდგენა-შენარჩუნება, ალკოჰოლიზმისა და ნარკომანიისაგან სწრაფი განთავისუფლება, დამოკიდებულების მოხსნა, ნერვული სისტემის მონესრიგება (უძილობა, შიშები, აგრესია, ნევროზი) ღვიძლის ფუნქციის აღდგენა-მკურნალობა მცენარეული პრეპარატებით უკურნებების გარეშე.
პროგრამა შედგენილია ინდივიდუალური დანიშნულებით, იმუნიტეტის გაძლიერებით, 100%-იანი შედეგით.

ტელ. 558-15-63-87;
218-14-90 ქიმი ქ-ნი ივანე

კვლის პრობლემა

კოქსარტოზის, ოსტეოქონდროზის, ოსტეოპოროზის, ოსტეოართროზის, რევმატიოიდიული არტროზის, პოდაგრული არტრიტის, დაზიანებული ნრტილისა და გაცვეთილი ძვლის სტრუქტურის აღდგენა, სითხის დაბალანსება სახსარში, ტკივილის მოხსნა, ნერვული სისტემისა და ძილის მონესრიგება, ასევე ზედმეტი წონის კორექცია თვეში 5-დან 15 კგ-მდე ჯანმრთელობისთვის უვნებლად, ნივთიერებათა ცვლის მონესრიგება, მადის რეგულირება, ცხიმების აქტიური ნვა, მიღებული შედეგის სტაბილური შენარჩუნებით — მკურნალობა მცენარეული პრეპარატებით, იმუნიტეტის გაძლიერებით, უკურნებების გარეშე 100%-იანი გარანტიით.

ტელ. 218-46-08 (ოფისი)
555-62-09-01 ქიმი ქალბატონი ეპი

საქართველო & მსოფლიო
ესტაბლიშმენტი
პოლიტიკა ეკონომიკა საზოგადოება ადამიანის უფლებები ისტორია

http://www.geworld.ge
მთავარი რედაქტორი ირაკლი თოდუა
გაზეთი ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპებით.
მისამართი: თბილისი, დავით ბაქრაძის ქ. №6
ტელ.: 234-32-95; e-mail: gazeti@inbox.ru